

KONTRA

**Φανατικοί των
Μνημονίων**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Μεταγραφές από το
πανέρι (;)**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Πολακιάδας το
ανάγνωσμα**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Προσπαθούν να κόψουν
και πάλι τις άδειες από
τον Δ. Κουφοντίνα!**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Πανικός Αραχωβίτη-Τελιγορίδου
**Μετά την αποκάλυψη
ότι νομιμοποιούν
τις ελληνοποιήσεις
γάλακτος**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Βρίζει τους αγρότες η
κυβέρνηση Τσίπρα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Το υπουργείο Παιδείας
«κόβει», η συνδικαλιστική
γραφειοκρατία «ράβει»

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Ο Μένγκελε κατοικεί
στο Ισραήλ**

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 996 - 23 Φλεβάρη 2019

www.eksegersi.gr

**Μακριά από το βόθρο του αστικού
κοινοβουλευτισμού**

**Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ
ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ**

Scripta... Verba...

Η ελκυστικότητα του NATO φαίνεται και από τη λύση του προβλήματος για το όνομα μεταξύ Ελλάδας και Βόρειας Μακεδονίας, την οποία ευτυχώς τώρα μπορούμε όλοι να ονομάζουμε Βόρεια Μακεδονία.

Ανγκελα Μέρκελ

Θέλει η πούτανα να κρυφτεί μα η χαρά δεν την αφήνει...

Εγώ δε θα πήγαινα στον ΣΥΡΙΖΑ αν είχα πει αυτά που έχει πει ο ίδιος.

Παναγιώτης Κουρουμπλής

Σιγά μην ιδρώσει το αυτί του Μωραϊτή με ό,τι λέει ο Κουρουμπλής, που αισθάνεται ότι αρχίζει ο παραγκωνισμός του.

Όταν ο κόσμος φεύγει από το ΠΑΣΟΚ ή από το ΚΙΝΑΛ -οι ψηφοφόροι του- δεν θέλει ερχόμενος ή πλησιάζοντας ή ψηφίζοντας ΣΥΡΙΖΑ να δει μπροστά του αυτό το οποίο εγκατέλειψε.

Πάνος Σκουρλέτης

Μήνυμα στο Μαξίμου ή απλώς τήρηση εσωκομματικών ισορροπιών;

Αν υπάρχουν και άλλοι αμοραλιστές μπορούν να αποχωρήσουν από τώρα. Δε χρειαζόμαστε τέτοιους ανθρώπους στο χώρο μας. Έχουμε υποφέρει από τέτοιες αντιλήψεις.

Φώφη Γεννηματά

Της ήρθε ντουβρουτζιάς της κακομοίρας της Φώφης. Δεν είχε πάρει χαμπάρι ότι φήνεται μεταγραφή των Μωραϊτή και Τόλκα. Και τώρα γυρνάει στη Χαριλάου Τρικούπη και ρωτάει όποιον βρει μπροστά της: Μήπως είσαι αμοραλιστής;

Δεν υπάρχουν ίσες και ισότιμες καταστάσεις στις διεθνείς σχέσεις, παρά μόνον νομικά, στην πράξη υπάρχουν συσχετισμοί δυνάμεων.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Ως... εθνικό κεφάλαιο πλέον, αισθάνεται την ανάγκη να πει τα αυτονόητα που ως ενεργείας αστός πολιτικός δεν μπορούσε να πει.

Καβαλημένο καλάμι, αιθεροβατεί στις νεφέλες της εξουσίας με κομμένο καπίστρι. Τις συγγνώμες και τα «λυπάμαι» τα παίρνει ο άνεμος εκεί πάνω. Ομοίως και τα μυαλά. Ο ψηλός Κρητίκαρος που τον θένε όλες οι λούγκρες, κατά Κραουνάκη, καθώς χορεύει ζειμπεκιά α λα μπαλέτο Κεϊλάνης προς εντυπωσιασμό των χρηστών του φου μπου, εξακολουθεί να κάνει ζημιά στο κόμμα του, νομίζοντας πως ωφελεί τον εαυτό του. Σαχλαμαρόμαγκας!

Δημήτρης Νανούρης

Αν αξίζει να επισημανθεί κάτι είναι ότι το «χεστήριο» για τον Πολάκη δημοσιεύτηκε στην Εφ.Συν.

ΡΙΠΕΣ

◆ Ποιο είναι το σοβαρότερο ζήτημα αυτή τη στιγμή στη χώρα; ◆ Το δάνειο του Πολάκη ◆ Μακράν οποιουδήποτε άλλου ◆ Η φτώχεια, η ανεργία, η ανέχεια, η μετανάστευση των νέων, όλα αυτά που ονομάζουμε μνημονιακή βαρβαρότητα; ◆ Α, όχι, αυτά τα έχουμε συνηθίσει, δεν αξίζει ν' ασχολούμαστε ◆ Κοντεύουμε να συμπληρώσουμε δεκαετία, άλλωστε ◆ Τώρα, μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι ως λαός ◆ Ένας κομμουνιστής και μια ορκισμένη αντιιμπεριαλίστρια στο υπουργείο Εξωτερικών ◆ Τρέμετε πάτρονες του διεθνούς ιμπεριαλισμού ◆ Κατρούγκαλος και Σία, η λύση η τελεία ◆ Και τι να πεις για τον Μπάγκα ◆ Επιτέλους, η θρυλική Φιλιππιάδα βγάζει υπουργό ◆ Να σκάσουν απ' το κακό τους οι Στριβινιώτες ◆ Κύριον Ηλία Κανέλλη, εφημερίδα «Τα Νέα» ◆ Ο στίχος «θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία» δεν είναι του

Αγγελου Σικελιανού, όπως γράφατε ◆ Του Ανδρέα Κάλβου είναι ◆ Πάψτε, λοιπόν, να ειρωνεύεστε τον Τσίπρα για την ημιμάθειά του ◆ Αν είχατε στοιχειώδη επαφή με το αντικείμενο, θα διακρίνατε τουλάχιστον την καθαρεύουσα στον ποιητικό λόγο ◆ Που δεν παραπέμπει στην ποίηση του Σικελιανού ◆ Αλλά ούτε Σικελιανό έχετε διαβάσει ούτε Κάλβο ◆ Κορδακίζεστε μόνο από τα Μέσα των αφεντικών σας, παριστάνοντας τον μορφωμένο ◆ Ετσι εξηγούνται όλα ◆ «Είμαι Ταύρος με ωροσκόπο Λιοντάρι», γι' αυτό είμαι λίγο παρορμητικός, είπε η Θοδώρα ◆ Οπότε, εμείς οι αγνοί και άδολοι θαυμαστές της μπορούμε να ανακράξουμε ◆ Γούργια, Θοδώρα, πάρτα σβάρα όλα ◆ Ο Τσίπρας παραμένει πολιτικός τζογαδόρος, δήλωσε αυτό το αγκάισμα της πολιτικής σκέψης, ο Κικιλίας ◆ Αν ο Τσίπρας παραμένει τζογαδόρος,

ο Κούλης τι είναι, ρε Βασιλάκη; ◆ Το «κορόιδο» που υπάρχει σε κάθε καρέ για να μπορούν να το ξεζουμίζουν οι τζογαδόροι; ◆ Εμείς θα συμφωνήσουμε με το ΠΑΣΟΚΙΝΑΛ ότι οι νέες μεταγραφές Τσίπρα είναι καρεκλοθήρες ◆ Αρα, θα έπρεπε να χαίρονται που γλίτωσαν απ' αυτούς ◆ Γιατί όμως κάνουν σαν να τους έπιασε ο Τσίπρας τον ποπό; ◆ Πήγε ο Τζουζέπε Κόντε να μιλήσει στο Ευρωκοινοβούλιο και την ώρα που έφευγε ο Φέρχοφστατ τον αποκάλεσε «μαριονέτα» ◆ Εδώσε, φυσικά, τίτλους στις ιταλικές εφημερίδες ◆ Ιταλοί δημοσιογράφοι ρώτησαν τον Φέρχοφστατ μήπως το ξανασκέφτηκε και βρίσκει βαρύ το χαρακτηρισμό ◆ «Βαρύς; Θα μπορούσα να του πω και χειρότερα», απάντησε ο φιλελεύθερος ◆ Ο άνθρωπος που έχει αναλάβει να κόψει -όσο μπορεί- τα φτερά των «ευρωσκεπτικιστών» ◆ Που αναμένεται

να υπερσκελίσουν τη δική του ομάδα στην επόμενη Ευρωβουλή ◆ Θα συμφωνήσουμε με όσα λένε οι συριζαίοι για τα δανεικά κι αγύριστα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ από τις τράπεζες ◆ Έχουμε όμως μια απορία ◆ Οι πασόκοι που μεταγράφηκαν στον ΣΥΡΙΖΑ δεν έχουν καμιά ευθύνη; ◆ Δεν ξέρουν τίποτα; ◆ Η Μαριλίζα, ας πούμε, που διετέλεσε και γραμματέας του ΠΑΣΟΚ; ◆ Είχε πάντοτε ανώτερο πόστο από τη Φώφη ◆ Ο Κοτσακάς, χρόνια επικεφαλής του κομματικού μηχανισμού; ◆ Το ένα SMS Καμμένου προς Κοτζιά στάλθηκε 3:23, μαύρα μεσάνυχτα και βάλε ◆ Το προχωρημένο της ώρας δικαιολογεί το... αγαπησιάρικο ύφος ◆ Δε βγαίνει η νύχτα χωρίς... υποβοήθηση ◆ Ειδικά όταν ο άνθρωπος έχει νταλκάδες ◆ Τα άλλα δύο στάλθηκαν λίγο μετά τις οχτώ το βράδυ ◆ «Υποβοήθηση» και τέτοιες ώρες; ◆ Ίσως επειδή ήταν Κυριακή... ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Τη Ζωή Κωνσταντοπούλου δεν την ενόχλησε το «μαύρο» νατοϊκό βραβείο που πήρε ο Τσίπρας. Το ότι δε διεκδικεί τις γερμανικές επανορθώσεις την ενοχλεί κι αυτό σχολίασε στο Twitter.

Κ Να περίμενε, άραγε, υπουργοποίηση ο Ραγκούσης ή τα έχουν «μιλημένα-συμφωνημένα» με τους Τσιπραίους για το ρόλο που κάποια στιγμή θα αναλάβει; Δεν έχασε πάντως την ευκαιρία να επιτεθεί στον «εσμό των αυλικών του Κ. Μητσοτάκη». «Για δεύτερη φορά δεν μετέχω στην κυβέρνηση», έγραψε, παρουσιάζοντας το γεγονός ως παράσημο για την ανιδιοτελή στράτευση του στην «προοδευτική παράταξη».

Κ Το θέμα δεν είναι ότι του κρατούσε την ομπρέλα. Δείτε το βλέμμα της λατρείας και του θαυμασμού με το οποίο κοιτάζει τον Τσίπρα. Πώς

μετά να μην την κάνει υφυπουργό; Πρόκειται για παλιά παράδοση, από την εποχή των ελέω θεού μοναρχών. Οποιος

ή όποια από την αυλή έδειχνε τη μεγαλύτερη αφοσίωση, γινόταν αρχικά ευνοούμενος/η και μετά ανέβαινε τρέχοντας

τα σκαλιά της ιεραρχίας. Αλλωςτε, πού την έκανε υφυπουργό την Χατζηγεωργίου; Στο Μακεδονίας-Θράκης, δηλαδή ένα υφυπουργείο χωρίς αρμοδιότητες, πέραν της παρουσίας σε παρελάσεις, διολογίες, τοπικές πανηγύρεις και λιτανεύσεις αγίων εικόνων ή λειψάνων και της διανομής πεντοχιλιαρών σε κάθε είδους συλλόγους (αυτά που παλιά τα λέγανε ρουσφέτια). Δεν την έφερε στην Αθήνα να την κάνει σφουγγοκωλάριο. Αλλωστε, αυτοί ήταν τίτλοι για τους υπηρέτες των βυζαντινών

αυτοκρατόρων. Τώρα έχουμε τους βαλτισκοκουβαλητές και τους ομπρελοκράτες.

Κ Μετά τον αρχικό αιφνιδιασμό του Κούλη στη Βουλή, ανατέθηκε στη Σπυράκη να δηλώσει ότι η ΝΔ δε θα προτείνει ούτε τον Σημίτη ούτε τον Βενιζέλο ως διαδόχους του προέδρου Πάκη. Στο καπάκι βγήκε νέα «βρώμα» από τα υπόγεια του Μαξίμου: τον Αλιβιζάτο θα προτείνει ο Μητσοτάκης, παλαιόθεν άνθρωπο του Σημίτη και μετά με άριστες σχέσεις με το Ποτάμι και με το ΚΙΝΑΛ.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το όραμά μου είναι ξεκάθαρο. Πιστεύω βαθύτατα, ότι η ιστορία δεν πρέπει να γράφεται από εκείνους που επενδύουν στο φόβο και τις διαιρέσεις. Πρέπει να γράφεται από εκείνους που έχουν το κουράγιο και το στρατηγικό όραμα να σταθούν αντάξιοι των περιστάσεων. Η ηγεσία δεν είναι ζήτημα κοντόφθαλμων πολιτικών μηχανορραφιών ή βραχυπρόθεσμων πολιτικών κερδών. Ηγεσία είναι να δημιουργείς ευκαιρίες για τις επόμενες γενιές, για ένα καλύτερο μέλλον, με ευημερία.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

23/2: Ημέρα κατάποσης σπαθιών, Μπρουνέι: Εθνική γιορτή, Γουιάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1970), Ρωσία: Ημέρα Κόκκινου Στρατού, Τατζικιστάν: Ημέρα στρατού **23/2/1943: Ίδρυση ΕΠΟΝ** 23/2/1974: Τέσσερις βόμβες σε εργοστάσιο «Dow» (Λαύριο), νεκροί δύο πυροτεχνουργοί, καταγγέλλεται ως προβοκάτσια παρακρατικών Πλεύρη και Φαρμάκη 23/2/1993: Χτύπημα ΔΟΥ Χαλανδρίου (17Ν) 24/2: Εσθονία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), Γκάνα: Ημέρα απελευθέρωσης (1966), Μεξικό: Ημέρα σημαίας, Ρουμανία: Γιορτή άνοιξης 24/2/1977: Συλλαμβάνονται με οπλοστάσιο οι ακροδεξιόι βομβιστές Αργ. Κακαβάς (4η Αυγούστου) και Α. Καλέν-

τζης (Νέα Τάξις) 24/2/1993: Δύο βόμβες σε κτίρια ΕΤΒΑ και ΕΤΕΒΑ (ΕΛΑ-1η Μήν) 25/2: Κουβέιτ: Εθνική γιορτή, Φιλιππίνες: Ημέρα δύναμης λαού **25/2/1931: Συγκέντρωση κατά ανεργίας στον «Οίκο Ναύτη», συγκρούσεις με χωροφυλακή, πολλοί τραυματίες, συλλήψεις** 26/2: Πρωτοχρονιά Κινέζων, Κουβέιτ: Ημέρα απελευθέρωσης (1991) 26/2/1992: Βόμβα ΕΛΑ (πρώτη τηλεχειριζόμενη) κατά λεωφορείου ΜΑΤ, δεκαεννιά αστυνομικοί και δύο περαστικοί τραυματίες **26/2/1997: Αποφυλάκιση Γεώργιου Παπαδόπουλου ζητούν με επιστολή 38 βου-**

Λευτές ΝΔ 27/2: Δομινικανή Δημοκρατία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1844) **27/2/1901: Εκτέλεση υπουργού Παιδείας Ρωσίας Μποκολέγκοφ για την καταπίεση στα σχολεία** 27/2/1933: Εμπρησμός Ράιχσταγκ (Γερμανία) 27/2/1975: Απαγωγή συντηρητικού πολιτικού Πέτερ Λόρεντς που ανταλλάσσεται με κρατούμενους RAF 27/2/1991: Η 45χρονη Αλέκα Παπαρήγα πρώτη γυναίκα αρχηγός ελληνικού κόμματος 28/2: Ημέρα σπάνιων παθήσεων, Φινλανδία: Ημέρα πολιτισμού, Ταϊβάν: Ημέρα μνήμης ειρήνης 28/2/2009: Γάμος Σάββα Ξηρού - Αλίκη Ρομέρο (φυλακές Κορυδαλλού).

Μεταγραφές από το πανέρι (;)

Ο μίνι ανασχηματισμός που έκανε ο Τσίπρας θα περνούσε απαρατήρητος, αν δεν περιελάμβανε τη μεταγραφή των Μωραΐτη και Τόλκα, δύο στελεχών του «βαθέος» ΠΑΣΟΚ, που συμμετείχαν στις κυβερνήσεις Παπανδρέου και Παπαδήμου. Τα υπόλοιπα στοιχεία του ανασχηματισμού ήταν είτε αναμενόμενα είτε μέσα στη λογική «ο ΣΥΡΙΖΑ είμαι εγώ», που ακολουθεί ολόένα και πιο προκλητικά ο Τσίπρας.

Ο Κατρούγκαλος θα γινόταν υπουργός Εξωτερικών, από τη στιγμή που είχε αποκλειστεί κάθε ιδέα επιστροφής του Κοτζιά. Στο Μαξίμου προφανώς γνώριζαν τι ξεκατίνιασμα θ' ακολουθήσει μετά την κατάθεση από τον Κοτζιά μήνυσης σε βάρος του Καμμένου κι αυτό ήταν απαγορευτικό για επιστροφή του στην κυβέρνηση (και βολικό, για ν' ασχολείται ο Καμμένος με τον Κοτζιά και όχι με τον Τσίπρα). Ο Κατρούγκαλος «έτρεχε» το υπουργείο μετά την παραίτηση του Κοτζιά (ο Τσίπρας μόνο τύποις ήταν υπουργός).

Δεν ξέρουμε αν η επάνοδος της Αναγνωστοπούλου οφείλεται σε τήρηση εσωκομματικών ισορροπιών ή προέκυψε από την ανάγκη να ενισχυθεί η κομματική παρουσία στην Αχαΐα, που εξακολουθεί να παραμένει «κάστρο» του ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα των Παπανδρέου. Σε κάθε περίπτωση, αδιάφορη θα είναι η παρουσία της δίπλα σ' έναν Κατρούγκαλο που δε θα της αφήσει χώρο.

Οι άλλοι δύο (Μπάρκας και Χατζηγεωργίου) ανήκουν στην «παρέα» του Τσίπρα και ήρθαν να αντικαταστήσουν δύο άλλα «τσιπράκια» (Ηλιόπουλο και Νοτοπούλου) που χρίστηκαν υποψήφιοι δήμαρχοι Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Είναι από τις περιπτώσεις που ο Τσίπρας δε δίνει λογαριασμό σε κανέναν, ούτε τηρεί τις εσωκομματικές ισορροπίες. Έχει τους «κολλητούς» του (δεν αναφερόμαστε στο προσωπικό, αλλά στο πολιτικό επίπεδο), τους ανθρώπους που είναι πιστοί αποκλειστικά σ' αυτόν, που τον βλέπουν σαν θεό, και κάποιους απ' αυτούς τους βάζει στην κυβέρνηση, έστω κι αν δε χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ικανότητες. Όλοι οι αστοί πρωθυπουργοί είχαν την «αυλή» τους και ο Τσίπρας δεν αποτελεί εξαίρεση.

Ετσι, μοναδική έκπληξη του ανασχηματισμού ήταν ο Μωραΐτης με τον Τόλκα. Εκπληξη γιατί δεν είχε ακουστεί τίποτα γι' αυτούς όλον αυτόν τον καιρό. Ακούγονταν και γράφονταν διάφορα ονόματα (Ραγκούσης, Μπίστης, Παμπούκης, Τζουμάκας κ.ά.), ποτέ όμως τα ονόματα αυτών των δύο. Το παζάρι προστατεύθηκε από τα φώτα της δημοσιότη-

τας κι αυτό δείχνει ότι το χειρίστηκαν ελάχιστοι άνθρωποι.

Γιατί Μωραΐτης και Τόλκας και όχι, ας πούμε, Ραγκούσης, Μπίστης; Γιατί όχι η Λούκα που περιμένει υπομονετικά τόσα χρόνια και που στο κάτω-κάτω είναι τουλάχιστον δυο κλάσεις πάνω από τον κάθε Μωραΐτη και τον κάθε Τόλκα; Η απάντηση είναι απλή. Μωραΐτης και Τόλκας είναι new entries, ικανοί να κάνουν την έκπληξη, ενώ οι άλλοι έχουν προσχωρήσει στον ΣΥΡΙΖΑ (για την ακρίβεια έχουν προσχωρήσει στον Τσίπρα) εδώ και καιρό, οπότε καμιά έκπληξη δε θα προκαλούσε η υπουργοποίησή τους. Όταν ο Μωραΐτης, που μέχρι προχτές σκυλόβριζε τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα, γίνεται υφυπουργός από το τίποτα, το μήνυμα που στέλνεται σε κάθε πασόκο είναι σαφές: ελάτε μ' εμάς και δε θα χάσετε, ενώ αν μείνετε στο ΠΑΣΟΚ θα σας ξεχάσει ακόμα κι η μανούλα σας.

Γι' αυτό αισθάνθηκαν τόσο μεγάλη έκπληξη στο ΠΑΣΟΚ. Δεν είχαν πάρει χαμπάρι τι «ψηνόταν». Το έμαθαν μαζί με όλη την υπόλοιπη Ελλάδα. Γι' αυτό η έκπληξη μετατράπηκε σε υστερία και σε δηλώσεις της Φώφης για... «άλλους αμοραλιστές» που ενδεχομένως υπάρχουν στο ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι «μπορούν να αποχωρήσουν από τώρα». Φοβάται ότι υπάρχουν κι άλλοι κι ότι ο Τσίπρας θα τους παίρνει κατά δυάδες και τριάδες, ώστε να δώσει την εικόνα ενός συνεχώς συρρικνούμενου και αποδυναμωμένου ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ κι ενός ΣΥΡΙΖΑ που χτίζει «εντίμως» τη «μεγάλη προοδευτική παράταξη», της οποίας αναγκαστικά θα είναι ο κορμός, αφού είναι το εκλογικά μεγαλύτερο κόμμα.

Επομένως, δεν μπορεί να υποστηριχτεί με αξιώσεις η άποψη ότι ο Τσίπρας έκανε μεταγραφές «από το πανέρι» και

Η απαραίτητη γκρίνια

Ο Κουρουμπλής είχε κάθε λόγο να «γκρινιάξει» με τη μεταγραφή και την υπουργοποίηση των Μωραΐτη-Τόλκα. Ο ίδιος έχει βρεθεί εκτός κυβέρνησης και πρέπει να θυμίζει συνέχεια την παρουσία του, να θυμίζει ότι είναι «παλιός» και δε θ' αφήσει να τον υπερσκελίσουν διάφοροι «λιμοκοντόροι» που έρχονται στον ΣΥΡΙΖΑ τούτη την περίοδο, χωρίς ο ίδιος να γνωρίζει τίποτα, με τα μεταγραφικά παζάρια να διεξάγονται από άλλους.

Τους δικούς της λόγους είχε και η φράση των «53+». Επρεπε να υπομνήσουν την παρουσία τους ως η δήθεν αριστερή πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ. Και να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία για να κερδίσουν πόντους στο εσωκομματικό παζάρι. Ξέρουν πολύ καλά ότι η πολιτική, όπως και η φύση, απεχθάνεται τα κενά. Αν δεν κάλυπταν αυτοί το κενό «αριστερής αντιπολίτευσης», που εξ αντικειμένου δημιουργούν οι υπουργοποιήσεις «χοντροπασόκων» όπως οι Μωραΐτης-Τόλκας, αυτό το κενό θα το κάλυπταν οι Τσιπραίοι, που θα αποθρασύνονταν ακόμα πιο πολύ.

Δε διέφυγε την προσοχή των «53+» ότι την υπόθεση των μεταγραφών πασόκων τη χειρίζεται αποκλειστικά ο Τσίπρας με τη μικρή ομάδα του Μαξίμου, χωρίς να ενημερώνει κανέναν στην Κουμουνδούρου. Είναι, λέει, αποκλειστικό θεσμικό δικαίωμα του πρωθυπουργού ο καθορισμός της σύνθεσης του υπουργικού συμβουλίου. Υποτίθεται, όμως, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα που λειτουργεί συλλογικά και δημοκρατικά. Ψενθυμίζουν, λοιπόν, στον Τσίπρα ότι πρέπει να τους δίνει και αυτών των λογαριασμό.

Είναι χαρακτηριστικό, όμως, το γεγονός ότι οι τόνοι κρατήθηκαν εξαιρετικά χαμηλοί. Όλοι ξέρουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται σε εκλογική πτώση και κανένας δε θέλει να του χρεώσουν την ευθύνη, ότι με το... «αριστερόμετρο» και το «σεχταρισμό» εμπόδισε το κόμμα να ανοιχτεί. Την τακτική της «προοδευτικής παράταξης» (δηλαδή της εκλογικής σωτηρίας του ΣΥΡΙΖΑ με συνεχείς διευρύνσεις προς το ΠΑΣΟΚ, ακόμα και προς τη Δεξιά και τη «λάιτ» Ακροδεξιά) την υποστηρίζουν όλες οι φράξιες. Δεν υπάρχει πια «ΣΥΡΙΖΑ του 4%». Υπάρχει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ-επιβήτορας της εξουσίας. Ο «ΣΥΡΙΖΑ του 4%» υπάρχει μόνο ως εσωκομματική φράξια που έχει ως αντικείμενο την εξασφάλιση όσο το δυνατόν μεγαλύτερου μεριδίου στην εξουσία για τα μέλη της.

όχι «από το ράφι». Σίγουρα δεν είναι πρωτοκλασάτοι ο Μωραΐτης με τον Τσόλκα, αλλά τη «δουλειά» μια χαρά την κάνει η μεταγραφή τους. Υπηρετεί την τακτική της συγκρότησης της «προοδευτικής παράταξης», ταυτόχρονα με τις φήμες που διαρρέουν τα υπόγεια του Μαξίμου, ότι «έρχονται και άλλοι» ή ότι ο Τσίπρας θα προτείνει τον Γιωργάκη για Επίτροπο στην ΕΕ.

Πολιτικά δεν έχει κανείς να πει πολλά πράγματα. Τι να πεις δηλαδή για τον Μωραΐτη, έναν καπιταλιστή της διαφήμισης, που ακόμα και στις 16 του περασμένου Δεκέμβρη (δυο μήνες πριν από την υπουργοποίησή του, δηλαδή) παραιτούνταν από το ΚΙΝΑΛ δηλώνοντας ότι «δε θα είμαι υποψήφιος στις προσεχείς εθνικές εκλογές», ενώ ταυτόχρονα υμνούσε το ΠΑΣΟΚ και «καταχέριζε» τον ΣΥΡΙΖΑ, γράφοντας για «μια παράταξη που άλλαξε την μοίρα της χώρας και του ελληνικού λαού με τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου, άνοιξε την ευρωπαϊκή πορεία του τόπου με τις κυβερνήσεις του Κώστα Σημίτη, κράτησε την πατρίδα μακριά από την χρεωκοπία υλοποιώντας παράλληλα μεγάλες μεταρρυθμίσεις με τις κυβερνήσεις του Γιώργου Παπανδρέου», η οποία (παράταξη) «πλήρωσε βαρύ πολιτικό κόστος για να στηρίξει τη χώρα, όταν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ ήταν χέρι χέρι στις πλατείες των αγανακτισμένων βαθαίνοντας τον διχασμό στην ελληνική κοινωνία, τροφοδοτώντας αυταπάτες και μύθους στους πολίτες». «Δε με αφορά η προσωπική καρέκλα», έγραφε στην ίδια επιστολή. Και το απέδειξε έμπρακτα μέσα σ' ένα δίμηνο, παίρνοντας καρέκλα υφυπουργού στην κυβέρνηση αυτού που έβριζε!

Ο ΣΥΡΙΖΑ, τα στελέχη του οποίου έσκιζαν τα ρούχα τους κραυγάζοντας ότι αποτελούν το «νέο», ότι δεν έχουν καμιά σχέση με την ανηθικότητα της «παλιάς» πολιτικής, κάνει ακριβώς τα ίδια. Ουδενιά έκπληξη για εμάς. Οι άνθρωποι που οργάνωσαν δημοψήφισμα-μούφα, παραμύθιασαν τον κόσμο, πήραν το «όχι» του και το έκαναν μέσα σε μια νύχτα «ναι στο τρίτο μνημόνιο», δε θα κώλωναν να βάλουν στην κυβέρνηση τον κάθε Μωραΐτη, προκειμένου να υπηρετήσουν την προεκλογική τους τακτική.

Θα επαναλάβουμε, λοιπόν, αυτά που τόσο καιρό τώρα γράφουμε για την αστική πολιτική. Ο βόρβορος, η συναλλαγή, η ανηθικότητα είναι συστατικά του DNA της. Η πλήρης ρήξη μ' αυτήν είναι όρος εκ των ων ουκ άνευ για την ανάπτυξη μιας ταξικής επαναστατικής πολιτικής.

Τέλος εποχής

Αν έχουν μια διαφορά οι τελευταίες μεταγραφές του ΣΥΡΙΖΑ από το ΠΑΣΟΚ (Μωραΐτης-Τόλκας) σε σχέση με προηγούμενες (Κουρουμπλής, Τζάκρη, Μπόλαρης, Ξενογιαννακοπούλου, Κατσέλη και σία) είναι πως οι τελευταίοι ξεκίνησαν ως μνημονιακοί (επί Γιωργάκη), αλλά κάποια στιγμή το έπαιξαν αντιμνημονιακοί και έφυγαν από το ΠΑΣΟΚ είτε ως εν ενεργεία βουλευτές είτε ως στελέχη εκτός Βουλής. Αντίθετα, Μωραΐτης και Τόλκας ξεκίνησαν ως μνημονιακοί (ο Μωραΐτης έγινε υπουργός επί Γιωργάκη και ξαναέγινε επί Παπαδήμου), συνέχισαν στο ΠΑΣΟΚ και μετά στο ΚΙΝΑΛ, αποχώρησαν πρόσφατα και εντάσσονται στον ΣΥΡΙΖΑ ως μνημονιακοί. Δε χρειάστηκε να διαφοροποιηθούν σε τίποτα, αφού και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πλέον ένα καθαρόαιμο μνημονιακό κόμμα, χωρίς να αισθάνεται την ανάγκη να χρησιμοποιήσει αντιμνημονιακή ρητορική.

Από την άποψη αυτή, οι μεταγραφές των Μωραΐτη και Τόλκα συμβολίζουν και ένα τέλος εποχής. Το ίδιο τέλος εποχής που συμβολίζουν οι συνεχείς εκκλήσεις του ΣΥΡΙΖΑ προς το ΠΑΣΟΚ για τη συγκρότηση «προοδευτικού μετώπου». Τον Γενάρη του 2015, ο ΣΥΡΙΖΑ συνεργάστηκε κατευθείαν με τον Καμμένο (η συνεργασία είχε «ψηθεί» από πριν, στο παρασκήνιο), χωρίς καν να απευθυνθεί στο ΠΑΣΟΚ. Η δικαιολογία ήταν ότι δεν μπορούσε να συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ, ένα μνημονιακό κόμμα, που μέχρι εκείνη τη στιγμή εξακολουθούσε να συμμετέχει στις μνημονιακές κυβερνήσεις (τρεις κατά σειρά, Παπανδρέου, Παπαδήμου και Σαμαρά).

Τον Σεπτέμβρη του 2015, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είχαν ήδη υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο και τους σκληρούς εφαρμοστικούς του νόμους. Μάλιστα, επειδή είχαν χάσει την πλειοψηφία (είχαν αποχωρήσει 25 βουλευτές από τον ΣΥΡΙΖΑ), χρειάστηκαν οι ψήφοι της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού. Μολονότι είχε ήδη διαμορφωθεί -για πρώτη φορά- μια ευρύτατη μνημονιακή συμμαχία, ο ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε να συνεργαστεί και πάλι με τον Καμμένο και όχι με το ΠΑΣΟΚ ή/και το Ποτάμι, που περίμεναν εναγωνίως μια πρόσκληση (ιδιαίτερα το Ποτάμι). Τώρα, που η συνεργασία με τον Καμμένο έλαβε τέλος, άρχισε η στρατολόγηση καραμπινάτων μνημονιακών πασόκων.

Όπως σωστά το διατύπωσε ο Τσίπρας, η Συμφωνία των Πρεσπών ήταν ο καταλύτης που επιτάχυνε την αποδρομή του Καμμένου από το κυβερνητικό σχήμα. Θα μπορούσε να διατυπωθεί και διαφορετικά: η Συμφωνία των Πρεσπών επέτρεψε στους Τσιπραίους να ξεφορτωθούν τον Καμμένο, αφού προηγουμένως τον έστυψαν καταπίνοντας και την τελευταία σταγόνα «χυμού» που του είχε απομείνει. Του πήραν βουλευτές και στελέχη και τον άφησαν να βουρλίζεται και να ξεκατινιάζεται με τον Κοτζιά. Η επιχείρηση «στροφή στην Κεντροαριστερά» είχε ξεκινήσει πριν επισημοποιηθεί η ρήξη με τον Καμμένο. Ψήνεται εδώ και πολύ καιρό, καθώς οι Τσιπραίοι θέλουν να έχουν τις πλάτες της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας για να μείνουν στο παιχνίδι της κυβερνητικής εναλλαγής, στο πλαίσιο ενός νέου δικομματισμού.

Αυτή η τακτική μπορεί να υλοποιηθεί μόνο μέσα από συγκλίσεις με το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, δηλαδή με το κόμμα που έβαλε τη χώρα στα Μνημόνια και ουδέποτε απομακρύνθηκε από την υποστήριξη της μνημονιακής πολιτικής. Κι αν το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ σ' αυτή τη φάση δεν ανταποκρίνεται στις... επιθέσεις φιλίας του ΣΥΡΙΖΑ (για λόγους που έχουν να κάνουν με εσωκομματικές του ισορροπίες, με πιέσεις από καπιταλιστές που στηρίζουν τη ΝΔ κτλ), ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να υλοποιήσει την ίδια τακτική εντάσσοντας στις γραμμές του πασόκους κάθε είδους, ύφους και ήθους. Μέχρι τώρα έπαιρνε εκείνους που διαφοροποιήθηκαν όσο ακόμα το ΠΑΣΟΚ ήταν κυβερνητικό κόμμα. Αυτοί πλέον δεν προσφέρουν τίποτα. Το «φρέσκο αίμα» πρέπει να είναι από πασόκους που υποστηρίζαν με φανατισμό τα Μνημόνια. Ξαν τον Μωραΐτη και τον Τόλκα.

Και δεν μιλά κανένας γι' αυτό. Όλοι μένουν σε ζητήματα ηθικής τάξης, λες και υπάρχει ηθική στην αστική πολιτική (πλην της ηθικής της καρέκλας και της κονόμας). Λες και ο Μωραΐτης με τον Τόλκα είναι χειρότεροι από τον Κουρουμπλή, την Κατσέλη, τον Κοτσακά, την Τζάκρη και τον Μπόλαρη. Ακόμα και εκείνοι στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ που ψιλογκρίνιαξαν (από Κουρουμπλή μέχρι «53+») για τους δικούς τους λόγους, δεν κατέφυγαν σε επιχειρηματολογία για το μνημονιακό παρελθόν των δύο νέων εκ ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ μεταγραφών, αλλά στα όσα αυτοί «έσφουρναν», ακόμα και μέχρι πρόσφατα, στον ΣΥΡΙΖΑ.

Γι' αυτό μιλάμε για τέλος εποχής. Η ψευδεπίγραφη αντίθεση μνημόνιο-αντιμνημόνιο αποτελεί πλέον παρελθόν για όλους. Κι αν μην έχει αλλάξει τίποτα απ' αυτά που θεοπίστηκαν κατά τα μνημονιακά χρόνια. Το σύνολο των αστικών δυνάμεων αποδέχεται τη μνημονιακή πολιτική όχι ως αναγκαίο κακό ή ως κάτι που επιβλήθηκε τραμπούκικα από τους δανειστές, αλλά ως μια χρήσιμη διαδικασία, η οποία θεράπευσε παθολογίες του παρελθόντος και διαμόρφωσε ένα νέο δημοσιονομικό, εργασιακό και κοινωνικό πλαίσιο, το οποίο όλες οι αστικές πολιτικές δυνάμεις οφείλουν να διαφυλάξουν ως κόρη οφθαλμού.

Στρώνουν το δρόμο για «δημοκρατικό» πραξικόπημα, αλλά ο Μαδούρο βαστάει ακόμα

Οι τακτικοί αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν ότι δεν τρέφουμε και τα καλύτερα συναισθήματα για τον πρόεδρο της Βενεζουέλας και το ψευτο-σοσιαλιστικό καθεστώς του. Όμως, δεν μπορούμε να μη σημειώσουμε την προκλητική τακτική του Τραμπ που εκβίασε το στρατό της χώρας να σταματήσει να υποστηρίζει τον Μαδούρο.

Σε ομιλία του στο Μαϊάμι, με κοινό κυρίως εμικγκρέδες από την Κούβα και τη Βενεζουέλα (ξέρετε, αυτούς τους... καλούς ανθρώπους που εμπνέονται από βαθύ αντικομμουνισμό) ο Τραμπ απείλησε ανοιχτά τους στρατιωτικούς που στηρίζουν τον Μαδούρο ότι ρισκάρουν το μέλλον τους και τις ζωές τους (!) κι ότι δε θα βρουν πουθενά ασφαλές λιμάνι ή μία εύκολη έξοδο, γι' αυτό και θα χάσουν τα πάντα! Ετσι, ο πρόεδρος μίας «δημοκρατικής» χώρας (όπως οι ΗΠΑ) καλεί το στρατό να ανατρέψει τον «δημοκρατικά» εκλεγμένο πρόεδρο μιας άλλης χώρας (Βενεζουέλα) στο όνομα της «δημοκρατίας»! Ταυτόχρονα αφήνει ανοικτή την απειλή για επέμβαση, κάτι που δύσκολα θα πραγματοποιήσει, χωρίς όμως να μπορεί και να το αποκλείσει κανείς.

Οι ΗΠΑ πάντα φημίζονταν για τη «δημοκρατική» τους ευαισθησία! Όσο για τον Μαδούρο, βαστάει ακόμα, έχοντας τη στήριξη της Ρωσίας και της Κίνας, και εξακολουθεί να παίζει... κλεφτοπόλεμο με τον πρόεδρο της Βουλής της Βενεζουέλας Χουάν Γκουαϊδό, που από τις 23 Γενάρη έχει αυτοανακηρυχθεί πρόεδρος, τον οποίο μέχρι στιγμής έχουν αναγνωρίσει γύρω στις 50 χώρες του κόσμου. Αυτός που δε βαστάει να ζήσει αξιοπρεπώς είναι ο λαός της Βενεζουέλας, που έχει γίνει μπαλάκι μεταξύ δύο εξίσου αντιδραστικών παικτών. Οποιος κι αν νικήσει, η φτώχεια και η εξαθλίωση δεν πρόκειται να εξαφανιστούν από τη χώρα.

Τραμπ-ικά караγκιοζιλίκια για το τείχος του αίσχους

Στην κήρυξη κατάστασης «έκτακτης ανάγκης» κατέληξε ο Τραμπ, για να μπορέσει να συγκεντρώσει τα χρήματα που θέλει για την ολοκλήρωση της κατασκευής του επαίσχυντου τείχους με το Μεξικό, μετά από το ναυάγιο της συμφωνίας με τους Δημοκρατικούς πάνω σ' αυτό το θέμα. Δεν τον έπαιρνε να συνεχίσει το shutdown (που για 35 μέρες ταλαιπώρησε τους εργαζόμενους και τους πολίτες στις αρχές του χρόνου), το οποίο αποφεύγεται τελεσίδικα, μετά από τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν οι δύο πλευρές (Ρεπουμπλικάνοι και Δημοκρατικοί) στο θέμα του προϋπολογισμού. Αντί για τα 5,7 δισ. δολάρια που ζητούσε ο Τραμπ, προβλέπονται 1,4 δισ. για την κατασκευή του τείχους. Ετσι, ο Τραμπ έσπευσε να κηρύξει κατάσταση «έκτακτης ανάγκης», με την οποία θα μπορέσει να συγκεντρώσει πάνω από 6 δισ. δολάρια (3,6 δισ. από το ταμείο κατασκευών του Πενταγώνου, 2,5 δισ. από το πρόγραμμα κατά των ναρκωτικών, επίσης του Πενταγώνου, και 600 εκατομμύρια από το ταμείο κατασχέσεων ναρκωτικών του υπουργείου Οικονομίας).

Ο Τραμπ δήλωσε ότι δεν τρέχει και τίποτα που κήρυξε κατάσταση «έκτακτης ανάγκης», αφού οι προκάτοχοί του το έκαναν για «ψύλλου πήδημα» κι όχι για ένα τόσο «σοβαρό θέμα», όπως είναι η «εισβολή» στα νότια σύνορα των ΗΠΑ με «ναρκωτικά, συμμορίες, εμπόρους λευκής σάρκας και όλους τους τύπους εγκληματιών και συμμοριών»! Ο Ομπάμα το είχε κάνει 12 φορές στη διάρκεια της θητείας του, ο Μπους 13 φορές κι ο Κλίντον 17 φορές, με τις περισσότερες όμως να αφορούν θέματα εξωτερικής πολιτικής. Φυσικά, κανένας τους δε χρησιμοποίησε αυτό το εργαλείο για να παρακάμψει το Κογκρέσο και να επιβάλει την πολιτική του σε ζητήματα προστασίας των εργαζομένων. Για παράδειγμα, ο «πολύς» Ομπάμα μπορεί να υποσχόταν ότι θα αυξήσει το ελάχιστο ωρομίσθιο που ήταν κολλημένο στο εξευτελιστικό επίπεδο των 7,25 δολαρίων από το 2009, όμως δεν το έκανε σεβόμενος τις αντιδράσεις των Ρεπουμπλικανών στο Κογκρέσο.

Δεκαέξι πολιτείες των ΗΠΑ, με πρώτη την Καλιφόρνια, κατέθεσαν μήνυση κατά του Τραμπ για την κήρυξη κατάστασης «έκτακτης ανάγκης», γεγονός που προμηνύει ότι η κόντρα Δημοκρατικών-Ρεπουμπλικανών θα συνεχιστεί το επόμενο διάστημα. Όπως θα συνεχιστεί και το κυνήγι των «λαθρο»-μεταναστών, το ξύλο στα σύνορα και η ταύτιση των μεταναστών με εγκληματίες (οι οποίοι φυσικά και δεν υπάρχουν στις ΗΠΑ, είναι όλοι... ξενόφερτοι)!

Καθεστωτικές κόντρες με φόντο τη διαφθορά και την εξαθλίωση

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι διαδηλωτές που τα έκαναν «γης Μαδιάμ» το περασμένο Σάββατο μπροστά στην έδρα της αλβανικής κυβέρνησης, συγκρουόμενοι με την αστυνομία που την προστάτευε, είχαν κάθε δικίωμα να διαμαρτύρονται για την κατάσταση που βιώνει η Αλβανία υπό τη διακυβέρνηση του «σοσιαλιστή» Εντι Ράμα. Οι διαδηλώσεις είχαν ξεκινήσει από τα τέλη του περασμένου χρόνου, με πρώτους τους φοιτητές, τους οποίους ακολούθησαν ευρύτερα λαϊκά στρώματα διαδηλώνοντας κατά της ακρίβειας, των φόρων, της ανεργίας και της εκτεταμένης διαφθοράς.

Η αστική αντιπολίτευση δεν μπορούσε να μην αδράξει την ευκαιρία, ρίχνοντας το φταίξιμο για την όλη κατάσταση στον Ράμα και επικεντρώνοντας τη «λύση» στην ανατροπή του. Γι' αυτό και στηρίζει τις διαδηλώσεις με μόνο στόχο να πετύχει μία καθεστωτική αλλαγή, όπως έχει γίνει επανειλημμένα μέχρι σήμερα. Μέχρι και εξέγερση έγινε το 1997 ενάντια στον τότε πρόεδρο της χώρας Σαλί Μπερίσα, εξαιτίας του σκανδάλου των «πυραμίδων», με τις οποίες πολλοί άνθρωποι έχασαν περιουσίες, για να καταλήξει σε μια καθεστωτική αλλαγή, αλλά και την επιστροφή του Μπερίσα (ο οποίος εκδιώχθηκε από την εξέγερση του '97) μετά από οκτώ χρόνια, το 2005. Ο Μπερίσα κατόρθωσε να κρατηθεί στην εξουσία για άλλα οκτώ χρόνια (μέχρι το 2013), για να ανατραπεί από το σημερινό πρωθυπουργό Εντι Ράμα, ο οποίος τον κατηγορούσε για διαφθορά! Ο Ράμα ήρθε στην εξουσία μετά από μακροχρόνια διαμάχη που πήρε έντονες μορφές, όπως οι συγκρούσεις του 2011, στις οποίες σκοτώθηκαν τρία και τραυματίστηκαν 150 άτομα (βλ. <http://www.ekseggersi.gr/issue/629/Διεθνή/9634.Καζάνι-που-βράζει>).

Το παράδειγμα της Αλβανίας (όπως και των υπόλοιπων ανατολικών κρατών) χρησιμοποιείται ως «επιχείρημα» στο οπλοστάσιο των απολογητών του καπιταλισμού, στον αέναο πόλεμο ενάντια στην κομμουνιστική ιδεολογία και πολιτική. Η πτώση του «κομμουνισμού» το 1991 ήταν που άνοιξε τον ασκό του Αϊόλου και οδήγησε τη χώρα στην κατάσταση που βιώνει μέχρι σήμερα. Αν δεν υπήρχε ο «κομμουνισμός», η χώρα θα είχε πιο δημοκρατική εξέλιξη και δε θα υπήρχε αυτή η εκτεταμένη διαφθορά, λένε οι υποστηρικτές της αστικής δημοκρατίας. Τα γεγονότα μοιάζουν να τους δικαιώνουν,

όταν τα δει κανείς επιφανειακά. Αν όμως ψάξει κάτω από την επιφάνεια, θα διαπιστώσει ότι αυτό που κατέρρευσε το 1991 δεν ήταν ο κομμουνισμός (ούτε καν η «λαθεμένη εφαρμογή του») αλλά ένας κρατικός καπιταλισμός με επένδυση ενός έντονου μικροαστικού εθνικισμού, που καλλιεργήθηκε μεθοδικά επί δεκαετίες.

Αυτό εμείς δεν το λέμε τώρα, αλλά ορισμένοι από εμάς, που κάποτε θεωρούσαμε την Αλβανία σοσιαλιστική, είχαμε καταλήξει πριν από την κατάρρευση του «κομμουνιστικού» καθεστώτος, στο συμπέρασμα ότι στην Αλβανία παλινорθώθηκε ο καπιταλισμός δεκαετίες πριν από την κατάρρευση. Σ' αυτό το θέμα θα θέλαμε να σταθούμε λίγο, γιατί γίνεται μεγάλη σπέκουλα με την «αποτυχία του σοσιαλισμού», που ενισχύει ακόμα και τη φασιστική προπαγάνδα.

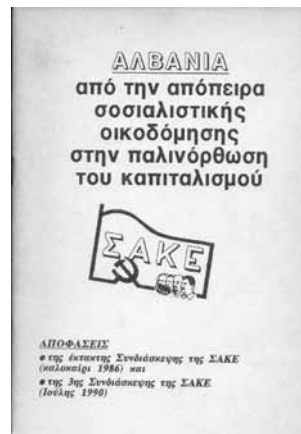
Τον Δεκέμβριο του 1990, πριν καταρρεύσει το καθεστώς, η οργάνωση ΣΑΚΕ εξέδωσε μία μπροσούρα που τότε προκάλεσε αίσθηση. Η μπροσούρα είχε τίτλο «Αλβανία: από την απόπειρα σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην παλινόρθωση του καπιταλισμού». Προκάλεσε αίσθηση γιατί η ΣΑΚΕ υπερασπιζόταν την Αλβανία για πολλά χρόνια, θεωρώντας ότι εκεί οικοδομούνταν σοσιαλισμός. Δεν ήταν όμως φερέφωνο των αλβανών ηγετών, γι' αυτό και μπόρεσε να καταλήξει σε συμπεράσματα, όχι στη βάση μίας τυφλής «αλβανόφιλης» πολιτικής, αλλά στη βάση της συγκεκριμένης κατάστασης της συγκεκριμένης κατάστασης, με όπλο τον επιστημονικό σοσιαλισμό και όχι τους «σοσιαλισμούς» που πλασάρονταν (και δυστυχώς εξακολουθούν να πλασάρονται ανά τον κόσμο) βασισμένοι σε συναισθηματικές αναφορές και ψευδεπίγραφες «επιτυχίες». Αυτό είχε ξεκινήσει από το 1986 κιόλας, σε μία περίοδο που το αλβανικό καθεστώς αυτοπλασαρόταν σαν συνεχής σοσιαλισμός, όταν η ΣΑΚΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι αλβανοί ηγέτες δεν οικοδομούν το σοσιαλισμό.

Όσο κι αν αυτό ενοχλεί κά-

υποπεύονταν και εξακολουθούσαν να τρέφουν εμπιστοσύνη στην σοβιετική ηγεσία), κατέληξαν στην πιο εύκολη και πιο προσιτή (στο δεδομένο ιδεολογικοπολιτικό επίπεδό τους) λύση, που τους οδήγησε με μαθηματική ακρίβεια στη χρεοκοπία. «Κλείστηκαν» στον εαυτό τους και ανήγαγαν σε κυρίαρχο οικονομικό δόγμα τη «μέθοδο των οικονομικών». Αν μελετήσει κανένας τη σχετική επιχειρηματολογία τους, θα βρεθεί μπροστά σε ένα περιβόλι μικροαστικής αφέλειας και επιστημονικής άγνοιας. Το μόνο που υπάρχει είναι η «εθνική υπερηφάνεια», ο μικροαστικός εθνικισμός» (απόσπασμα από την μπροσούρα της ΣΑΚΕ για την Αλβανία, σελ. 15-16).

Ετσι, οι αλβανοί ηγέτες αντικατέστησαν το βασικό οικονομικό νόμο του σοσιαλισμού, που είχε διατυπώσει ο Στάλιν στο έργο του «Οικονομικά προβλήματα του Σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ», ο οποίος είναι η «εξασφάλιση της ανώτατης ικανοποίησης των διαρκώς αυξανόμενων υλικών και πολιτιστικών αναγκών ολόκληρης της κοινωνίας μέσω της αδιάκοπης ανάπτυξης και τελειοποίησης της σοσιαλιστικής παραγωγής πάνω στη βάση της πιο ψηλής τεχνικής», με μία νέα αρχή, τη «στήριξη στις δικές σου δυνάμεις», υποστηρίζοντας ότι μπορεί να οικοδομείται σοσιαλισμός ακόμα και με φτώχεια (οι Αλβανοί θα φάνε ακόμα και χόρτο, έλεγαν χαρακτηριστικά, αλλά δε θα γονατίσουν). Το να στηριχτείς στις δικές σου δυνάμεις δεν είναι λάθος, όμως αυτό δεν μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε κόστος.

Το κόστος για την Αλβανία ήταν βαρύ, φτάνοντας στο σημείο οι παραγωγικές δυνάμεις της χώρας να μαραζώνουν και το 1980 στον τομέα της εξορυκτικής βιομηχανίας το 85% των εργασιών να γίνεται με δουλειά στο χέρι! Η βιομηχανία παρέμεινε προανατολισμένη στον εξορυκτικό τομέα. Το χαμηλό επίπεδο του εξωτερικού εμπορίου και η έλλειψη πιστώσεων εμπόδιζαν την ανάπτυξη της χώρας στην κατεύθυνση της παραγωγής μέσω παραγωγής, που είναι τόσο σημαντική για να νικήσει ο σοσιαλισμός σε μία χώρα. Ετσι, η αγροτιά έμεινε χωρίς στήριξη από μηχανές και οδηγήθηκε σε πλατιά χρήση της χειρωνακτικής εργασίας. Ο Λένιν έδωσε τόσο μεγάλη σημασία στην εκβιομηχάνιση της χώρας, ώστε στα πρώτα χρόνια της σοβιετικής εξουσίας δε δίστασε να πάρει μέτρα όπως η ΝΕΠ (Νέα Οικονομική Πολι-

τική) ή η αδρή πληρωμή διάφορων ειδικών, δηλαδή μέτρα που φαινομενικά ενίσχυαν τον καπιταλισμό, όμως προοπτικά τον υπονόμειαν. Γι' αυτό και η Σοβιετική Ενωση κατόρθωσε να πετύχει και στην εκβιομηχάνιση και στην κολεκτιβοποίηση, τομείς στους οποίους η Αλβανία απέτυχε παταγωδώς.

Αν ο αποκλεισμός από την ΕΣΣΔ του παλινорθωμένου καπιταλισμού έδωσε ένα δυνατό χτύπημα στην αλβανική οικονομία, η διακοπή των σχέσεων με την Κίνα το 1978, λόγω των εκβιασμών και υπαγορεύσεων του κινέζικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού, ολοκληρώνει τη χρεοκοπία των αλβανών ηγετών που πνίγονται σε ένα κύμα μικροαστικού εθνικισμού και ξεχνούν μια και καλή τη σοσιαλιστική εκβιομηχάνιση της χώρας, οδηγώντας ταυτόχρονα στη διάσπαση της συμμαχίας αγροτών-εργατών, που είναι προϋπόθεση για την οικοδόμηση του σοσιαλισμού σε μία χώρα. Οι αγρότες, στερούμενοι μέσω παραγωγής που μόνο το σοσιαλιστικό κράτος μπορούσε να παρέχει, γύρισαν την πλάτη στην αγροτική παραγωγή, αφού ήταν δυσβάστακτη και βασικά χειρωνακτική, και στράφηκαν στη φυγή στις πόλεις, γινόμενοι προλετάριοι. Βλέποντας τα στοιχεία των πεντάχρονων σχεδίων του αλβανικού «σοσιαλιστικού» καθεστώτος, διαπιστώνουμε ότι οι προβλέψεις των αυξήσεων στις αποδοχές των εργαζόμενων και αγροτών μειώνονταν συνεχώς (από 30-35% το πρώτο πεντάχρονο του 1961-65, στο 4-12% το τελευταίο πεντάχρονο 1986-90).

«Η εικοσαετία 1960-1980, σημαίνει για την Αλβανία, όχι την ολοκλήρωση της μετάβασης από τον καπιταλισμό στην πλήρη οικοδόμηση του σοσιαλισμού, αλλά την “αντιστροφή” της μετάβασης και την ολοκλήρωση της καπιταλιστικής παλινόρθωσης, που χρονικά μπορούμε να την τοποθετήσουμε περί τα τέλη της δεκαετίας του '70. Η Αλβανία είναι μία καθυστηρημένη καπιταλιστική χώρα, “τρίτοκοσμικού” τύπου, ένα είδος ευρωπαϊκής Λιβύης (χωρίς όμως να διαθέτει το συναλλαγματόφορο πετρέλαιο) όπου ένας λαός ζει σε συνθήκες μεγάλης φτώχειας και μία μικρή ομάδα κομματικής και κρατικής γραφειοκρατίας απολαμβάνει προνόμια οικονομικά και κοινωνικά» (από την μπροσούρα της ΣΑΚΕ που αναφέραμε παραπάνω, σελ. 28).

Σ' αυτό το συμπέρασμα κατέληξε η ΣΑΚΕ το 1990 και οι μετέπειτα εξελίξεις τη δικαίωσαν. Η αλβανική «περεστρόικα» έδωσε τη θέση της σε ένα αμερικανόδουλο καθεστώς κι έκτοτε η Αλβανία βυθίστηκε σε ένα καθεστώς ακόμα πιο εκτεταμένης διαφθοράς και ταξικών αντιθέσεων, που δε θα σταματήσουν όσο υπάρχει αυτό το καθεστώς. Ο Ράμα, που κάποτε κατηγορούσε τον Μπερίσα για διαφθορά, βρίσκεται αντιμετώπιος με τις ίδιες κατηγορίες. Αύριο, κάποιος άλλος στη θέση του θα πάθει το ίδιο, με τον αλβανικό λαό να περνά το μαρτύριο του Σι-σύφου, χωρίς καμία δικαίωση, όσο το σύστημα παραμένει το ίδιο.

Αδιέξοδο στις Βρυξέλλες, διασπάσεις στο Λονδίνο

«Κόπηκα στο ξύρισμα, δεν με τραυμάτισε η κυρία Μεί», είπε με το γνωστό ύφος του γελοτοποιού ο Γιούνκερ, δείχνοντας στους δημοσιογράφους το ευμεγέθες τσιρότο στο αριστερό του μάγουλο. Κοτζάμ Γιούνκερ και ξυρίζεται με ξυραφάκι και όχι με ηλεκτρική μηχανή. Με τόσο αλκοόλ να κυκλοφορεί στο αίμα του, ξυρίζεται μόνος του και δεν πάει σε κουρέα; Παράξενα πράγματα. Περισσότερο με «αποστολή μηνύματος» έμοιαζε το τσιρότο στο μάγουλο του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μηνύματος του τύπου «η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου μόνο ανώδυνες γρατζουνιές μπορεί να μας επιφέρει. Αυτοί έχουν το πρόβλημα».

Στο τελευταίο δεν έχει άδικο, καθώς η πολιτική κρίση στο Λονδίνο βαθιάειν. Τελευταίο επεισόδιό της η αποχώρηση επτά βουλευτών από το Εργατικό Κόμμα και η δημιουργία νέας κοινοβουλευτικής ομάδας. Επικεφαλής τους ο «πολύς» Τσούκα Ομούνα (το εξωτικό του ονόματός του οφείλεται στον νιγηριανό πατέρα του), άτυπος

Νάιν, χερ Τραμπ

Η Γερμανία δεν πρόκειται να ανταποκριθεί στις συνεχείς εκκλήσεις και προκλήσεις του Τραμπ για αύξηση του στρατιωτικού προϋπολογισμού της στο 2% του ΑΕΠ. Θα τους αυξήσει στο 1,5%. Αυτό ξεκαθάρισε η Μέρκελ μιλώντας από το βήμα της «Διάσκεψης του Μονάχου για την Ασφάλεια». «Σε αρκετούς δεν επαρκεί, αλλά πρόκειται για μια ουσιαστική αύξηση», είπε η Μέρκελ «φωτογραφίζοντας» τον Τραμπ. Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός σηκώνει το γάντι σε κάθε πρόκληση που έρχεται από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Μπορεί να το κάνει ακόμα και σε περιόδους που οικονομικά δεν πάει τόσο καλά (η Γερμανία ήδη διανύει περίοδο οικονομικής στασιμότητας, που μπορεί να εξελιχθεί ακόμα και σε ύφεση), επειδή κυριαρχεί πολιτικά στην ευρωπαϊκή ήπειρο κι αυτή η κυριαρχία της δεν απειλείται, χάρη στη σταθερή συνεργασία με τη Γαλλία στο πλαίσιο του γαλλογερμανικού άξονα.

επικεφαλής της συντηρητικής πτέρυγας των Εργατικών, που αντί να περιμένει να διεκδικήσει κάποια στιγμή την αρχηγία από τον Κόρμπιν, προτίμησε να πάρει τους δικούς του και να φύγει, φιλοδοξώντας να γίνει... ο βρετανός Μακρόν. Στην ομάδα των επτά προστέθηκε μια ακόμα βουλευτίνα των Εργατικών (Τζόαν Ράιαν) και στο καπάκι προσχώρησαν τρεις βουλευτίνες των Τόρηδων, καταγγέλλοντας την Μεί για «καταστροφική διαχείριση του Brexit» και το πρώην κόμμα τους ότι «διευθύνεται πλέον από την κορυφή μέχρι τα νύχια από τη δεξιά, σκληροπυρηνική, αντιευρωπαϊκή ομάδα που έχει καταστρέψει κάθε γηγή τα τελευταία 40 χρόνια!»

Οι 11 βουλευτές της νέας ομάδας δεν είναι κανένα υπολογίσιμο μέγεθος στο σύνολο των 650 βουλευτών που αριθμεί η Βουλή των Κοινοτήτων, όμως έστησαν ένα «μαγαζί» και έβαλαν την ταμπέλα «ανοίξαμε και σας περιμένουμε», ποντάροντας στους πάρα πολλούς δυσανεστημένους που υπάρχουν και στα δύο μεγάλα αστικά κόμματα. Είναι εφικτός ο στόχος της δημιουργίας ενός τρίτου αστικού πόλου; Με τα δεδομένα που έχουμε στα χέρια μας, χλομό το κόβουμε.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ο μόνος συνδετικός ιστός ανάμεσα στους οχτώ εργατικούς και τις τρεις συντηρητικές είναι το αίτημα για τη διεξαγωγή νέου δημοψηφίσματος για το Brexit. Κατά τα άλλα, η κάθε υποομάδα παίζει το δικό της παιχνίδι. Οι αποχωρήσασες συντηρητικές

κατηγορούν το κόμμα τους ότι διοικείται από μια σκληροπυρηνική δεξιά ομάδα. Αντίθετα, οι οχτώ Εργατικοί κατηγορούν την ομάδα Κόρμπιν για «ριζοσπαστικό αριστερισμό» (τι άλλο θ' ακούσουμε ακόμα;) και για «αντισημιτισμό» (επειδή ο Κόρμπιν έχει εκφραστεί υπέρ των Παλαιστίνιων!). Αν καταφέρουν να «συγκλίνουν στο Κέντρο», ίσως έχουν ελπίδες, λόγω της ρευστότητας που χαρακτηρίζει το βρετανικό πολιτικό σκηνικό.

Πίσω στις Βρυξέλλες, η Μεί είχε δηλώσει ότι πάει για να συζητήσει με τον Γιούνκερ ζητώντας «νομικά δεσμευτικές αλλαγές που θα ικανοποιήσουν το Κοινοβούλιο» καθώς θα πείθουν ότι η Βρετανία «δε θα εγκλωβιστεί επ' αόριστον στο backstop». Ο Γιούνκερ, πριν ακόμα ξεκινήσει η συνάντησή τους, είχε ξεκαθαρίσει ότι δε θα έπρεπε να αναμένεται κάποια πρόοδος, δεδομένου ότι η ΕΕ θεωρεί μη αναδιαπραγματεύσιμη τη συμφωνία που είχε υπογράψει με τη Μεί και έχει απορρίψει το βρετανικό κοινοβούλιο. Η ΕΕ, άλλωστε, έχει καταστήσει σαφές ότι το μόνο που θα μπορούσε να δώσει στη Μεί είναι μια επιστολή που θα λέει ότι το backstop (τα ανοιχτά σύνορα μεταξύ Δημοκρατίας της Ιρλανδίας και Βόρειας Ιρλανδίας) δε θα παραμείνουν επ' αόριστον. Αυτή η επιστολή, όμως, θα είναι ένα ευχολόγιο, χωρίς νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα.

Μπροστά στις κάμερες, βέβαια, και οι δύο χαρακτήρισαν «εποικοδομητικές» τις συνομιλίες τους και ενημέρωσαν ότι συμφώνησαν να ξανασυναντη-

θούν πριν από τα τέλη του Φλεβάρη. Είναι προφανές ότι η ΕΕ αφήνει το χρόνο να κυλήσει, περιμένοντας να δει αλλαγές στη Βρετανία. Μια παράταση της ημερομηνίας υλοποίησης του Brexit φαίνεται αυτή τη στιγμή ως η πιο ρεαλιστική λύση. Όσο ο χρόνος πλησιάζει στην deadline της 29ης του Μάρτη τόσο θα αυξάνονται οι πιέσεις πάνω στους βρετανούς βουλευτές να μη στέρξουν σε ένα άτακτο Brexit. Ετσι, το Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί να πάρει μια παράταση και η Μεί να εξασφαλίσει μερικούς ακόμα μήνες στον αριθμό 10 της οδού Ντάουνινγκ.

Για να υπογραμμίσει το γεγονός ότι η ΕΕ είναι το ισχυρό σκέλος σ' αυτό το παζάρι και ότι είναι πανέτοιμη να αντιμετωπίσει το αναπόφευκτο κόστος ενός «άτακτου» Brexit, η Κομισιόν «αποφάσισε να εντείνει τις δραστηριότητες ενημέρωσης των επιχειρήσεων της ΕΕ στον τομέα των τελωνείων και της έμμεσης φορολογίας, όπως ο ΦΠΑ, λόγω του διαφαινόμενου κινδύνου να αποχωρήσει το Ηνωμένο Βασίλειο από την ΕΕ στις 30 Μαρτίου του τρέχοντος έτους χωρίς συμφωνία (σενάριο “αποχώρησης χωρίς συμφωνία”). Ο δε Μοσκοβισί δήλωσε: «Δεδομένου ότι, καθώς πλησιάζουμε στην 29η Μαρτίου, αυξάνεται ο κίνδυνος αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου χωρίς συμφωνία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι εθνικές τελωνειακές αρχές εργάζονται σκληρά ώστε να είναι **έτοιμες να θεσπίσουν ελέγχους** για τα εμπορεύματα που κυκλοφορούν μεταξύ της ΕΕ και του Ηνωμένου Βασιλείου. Το μέτρο αυτό έχει καθοριστική σημασία για την **προστασία των καταναλωτών μας και της εσωτερικής αγοράς μας**. Σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται από την ικανότητα των επιχειρήσεων που διατηρούν εμπορικές συναλλαγές με το Ηνωμένο Βασίλειο να εξοικειωθούν με τους **τελωνειακούς κανόνες που θα τεθούν αμέσως σε ισχύ** σε περίπτωση αποχώρησης χωρίς συμφωνία. Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο και ο ρόλος μας είναι να συμβάλουμε σ' αυτή την ενημερωτική εκστρατεία». Ετσι, δημιουργούν ένα κλίμα εκβιασμού πάνω στους βρετανούς βουλευτές.

Νίκησαν οι δάσκαλοι στο Κολοράντο

Τελικά χρειάστηκαν μόνο τρεις μέρες απεργίας για να καταφέρουν οι 2.000 δάσκαλοι στο Ντένβερ του Κολοράντο να πετύχουν αυξήσεις της τάξης του 11.7% στους μισθούς τους και αυξήσεις στους μισθούς του βοηθητικού προσωπικού, καθώς και την υπόσχεση για αναθεώρηση του μισθολογικού συστήματος που βασιζόταν κυρίως στα διάφορα μπόνους, τα οποία μεταβάλλονταν δραματικά από χρόνο σε χρόνο, με αποτέλεσμα οι δάσκαλοι να μην γνωρίζουν ουσιαστικά ποιος θα είναι ο πραγματικός τους μισθός το επόμενο έτος! Οι Αρχές, βλέποντας ότι οι δάσκαλοι δεν αστειεύονται (ψηφίσαν με 93% υπέρ της απεργίας) και έχουν την στήριξη των μαθητών τους, θέλησαν να δώσουν κάτι, όπως έγινε και με τους δασκάλους του Λος Άντζελες, που και αυτοί είχαν κερδίσει την ικανοποίηση κάποιων από τα αιτήματά τους.

Δε γνωρίζουμε λεπτομέρειες της συμφωνίας που επιτεύχθηκε μετά από ολονύκτια σύσκεψη των συνδικαλιστών και της Περιφέρειας, ούτε αν η συμφωνία ήταν όντως «ιστορική», όπως ανέφερε εκπρόσωπος του σωματείου των δασκάλων. Το σίγουρο όμως είναι ότι οι δάσκαλοι πέτυχαν μία νίκη (που μέλλει να αποδειχθεί στην πράξη), την οποία δε θα πετύχαιναν αν κάθονταν στ' αυγά τους, όπως έκαναν τα τελευταία 25 χρόνια.

Νίκη και στη Δυτική Βιρτζίνια

Ενα χρόνο μετά από τη μεγάλη απεργία τους, οι 19 χιλιάδες δάσκαλοι της Δυτικής Βιρτζίνια κατέβηκαν την περασμένη Δευτέρα ξανά σε απεργία. Αυτή τη φορά τα αιτήματά τους δεν ήταν μισθολογικά, αλλά κατά της σχεδιαζόμενης ιδιωτικοποίησης της δημόσιας Παιδείας, με το νομοσχέδιο που κατέθεσαν ρεπουμπλικανόι γερουσιαστές, σύμφωνα με το οποίο οι οικονομίες που θα γίνονταν στο δημόσιο

σχολείο θα πήγαιναν σε επιδοτήσεις στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ ταυτόχρονα κάποιες αυξήσεις στους μισθούς του προσωπικού των σχολείων θα συνδέονταν με τη δημιουργία σχολείων charter, τα οποία -όπως αναφέραμε σε προηγούμενο φύλλο- χρηματοδοτούνται μεν από το δημόσιο, όμως δεν ακολουθούν όλους τους κανόνες που διέπουν τα δημόσια σχολεία. Ο αριθμός των μαθητών που εγγράφονται σ' αυτά τα σχολεία έχει διπλασιαστεί από το 2010 και αυτοί που πρωτοστατούν στη δημιουργία τους είναι οι πολιτευτές των Δημοκρατικών. Αυτή τη φορά, όμως, οι βουλευτές είχαν μπροστά τους ένα απεργιακό κίνημα που τους έκανε να απορρίψουν το νομοσχέδιο στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Πέτυχαν επομένως μία ακόμα νίκη.

στο ψαχνό

Λασπομαχίες

Είναι ή δεν είναι νόμιμα τα δάνεια που πήρε ο Πολάκης από την Τράπεζα Αττικής; Εγραψε ή δεν έγραψε στο κινητό τον Στουρνάρα; Ή μήπως έχει τόσο φωτογραφική μνήμη ώστε μπορεί να γράψει με το νι και με το σίγμα μια τηλεφωνική συνομιλία;

Τι θα κάνει ο Πολάκης μόλις παρέλθει το τριήμερο τελεσίγραφο που έδωσε στον Στουρνάρα για να ασχοληθεί (ο Στουρνάρας) με τα δάνεια των πολιτικών του αντιπάλων (του Πολάκη); Θα μπουκάρει στο γραφείο του Στουρνάρα στην ΤτΕ; Κι άμα μπουκάρει τι θα κάνει, θα τον πλακώσει στις γρήγορες ή θα ρίξει μπαλωθιές για να τον φοβίσει;

Τι αποτέλεσμα θα έχει η δραματική έκκληση της Εύας Καϊλή στον Ντράγκι, τον οποίο κάλεσε να σώσει το ελληνικό τραπεζικό σύστημα που κινδυνεύει από τα δάνεια του Πολάκη;

Βρίσκεται ή όχι ο Γιωργάκης σε επαφές με τον ΣΥΡΙΖΑ ώστε να εξασφαλίσει τη θέση του έλληνα Επιτρόπου στην Κομισιόν; Είναι ο Μωραϊτης με τον Τόλκα οι τελευταίες μεταγραφές από το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ στον ΣΥΡΙΖΑ ή θ' ακολουθήσουν κι άλλοι;

Θα μπει ή δε θα μπει το ΚΙΝΑΛ στην επόμενη Βουλή, όπως ισχυρίζεται ο υπουργός Βερναρδάκης;

Η Χατζηγεωργίου είναι απλώς μια παλιά φίλη του Τσίπρα και του Τζανακόπουλου, από τα χρόνια της Νεολαίας Συνασπισμού, ικανή μόνο για να κουβαλάει το μπλοκ του Τσίπρα και να του κρατάει την ομπρέλα όταν ψιχαλίζει ή πρόκειται για αξιόλογο νεαρό πολιτικό στέλεχος που θ' αφήσει εποχή;

Είναι δυνατόν ο υπουργός Αμυνας να αποκαλεί τον υπουργό Εξωτερικών «αλήτη» και να τον απειλεί ότι θα τον «τελειώσει» και ο πρωθυπουργός απλώς να... προεδρεύει, εν είδει διαιτητή ποδοσφαιρικού ντέρμπι που χωρίζει τους αψίκορους παίκτες;

Τι θα βρει η επικεφαλής της Οικονομικής Εισαγγελίας, που πήρε εντολή να διερευνήσει αν τυχόν έχουν διαπραχθεί αυτεπαγγέλτως διωκόμενες πράξεις, ενόψει των αναφορών του Τσουκάτου στη δίκη του, ότι τα κόμματα έπαιρναν βαλίτσες με λεφτά από τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και ότι μόνο στις εκλογές του μακρινού 2000 το ΠΑΣΟΚ πήρε «ιδιωτική χρηματοδότηση» γύρω στα 16 δις. δραχμές (πάνω από 4,5 εκατ. ευρώ);

Και με τη Novartis τι θα γίνει; Θα ασκήσει επιτέλους διώξεις η Τουλουπάκη σε διατελέσαντες υπουργούς; Γιατί σιωπά ο Παπαγγελόπουλος; Τον έβαλε στον «πάγο» ο Καλογήρου ή απλά ετοιμάζεται για τη «μεγάλη μάχη»;

Αυτά είναι τα μεγάλα, τα δραματικά προβλήματα που απασχολούν τη χώρα. Μ' αυτά -και μόνο μ' αυτά- ασχολούνται τα ΜΜΕ. Επ' αυτών γίνονται δηλώσεις και αντιδηλώσεις των πολιτικών στελεχών, εκδίδονται ανακοινώσεις από τα Γραφεία Τύπου των αστικών κομμάτων, οργανώνονται ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές.

Επ' αυτών των ζητημάτων (και άλλων παρόμοιων) θα διεξαχθούν οι προσεχείς εκλογικές αναμετρήσεις, κορωνίδα των οποίων θα είναι οι βουλευτικές εκλογές που θα καθορίσουν τη νέα διάταξη των αστικών πολιτικών δυνάμεων και το σχήμα που θα διαχειριστεί την κυβερνητική εξουσία.

Για την πραγματική πολιτική δε γίνεται συζήτηση, μόνο για την «ποιότητα» των διαχειριστών της. Λογικό. Η πραγματική πολιτική έχει τεθεί στις χαλύβδινες ράγες του μετα-Μνημόνιου και κινείται εκεί με την ίδια πάντα σταθερότητα.

Απ' αυτές τις χαλύβδινες ράγες μπορεί να την εκτροχιάσει μόνο η εργατική και λαϊκή πάλη. Η οποία πρέπει να δοθεί ενάντια στο σύνολο του αστικού κόσμου και στις κοινοβουλευτικές του διαδικασίες.

Η Μέρκελ πήγε για λίγο στο Μόναχο, μίλησε στην «ατλαντική» Διάσκεψη και δεν αφιέρωσε ούτε μερικά λεπτά της ώρας σε Τσίπρα και Ζάεφ. Δε συναντήθηκε μαζί τους (για τις φωτογραφίες, έστω) και στην απονομή του βραβείου «Εβαλντ φον Κλάιστ» έστειλε τον σοσιαλδημοκράτη ΥΠΕΞ Χάικο Μάας. Το βραβείο απένειμε ο «μαύρος» (ο Βέμπερ μπροστά του είναι αγνή περισσότερα) πρωθυπουργός της Βαυαρίας Μάρκος Ζέντερ (πάνω δεξιά). Ο Στόλτενμπεργκ και ο Γιούνκερ βαρέθηκαν να παραστούν (περιορίστηκαν στην αποστολή μηνυμάτων). Η σημαντικότερη συνάντηση που κατάφερε να κάνει ο Τσίπρας ήταν με τον πρώην αντιπρόεδρο (επί Ομπάμα) Τζο Μπάιντεν (πάνω αριστερά). Συναντήθηκε και με κάποιους αμερικανούς γερουσιαστές (κάτω αριστερά). Πέραν τούτων ουδέν. Κι ως ήταν στο Μόναχο ένα σωρό κορυφαίοι πολιτικοί παράγοντες. Πλάκα έχει η φωτογραφία που δημοσίευσε το Μαξίμου από την ομιλία του Τσίπρα. Είναι προφανές ότι έγινε σε κάποια μικρή αίθουσα. Η οποία πρέπει να ήταν άδεια. Γ' αυτό και ο πρωθυπουργικός φωτογράφος τράβηξε μια φωτογραφία από μπροστά, ώστε στο κάδρο να χωρέσουν μόνο ο Τσίπρας και η πρώτη σειρά των ακροατών, στην οποία κάθεται μόνον ο Ζάεφ. Η καρέκλα δίπλα στον μακεδόνα πρωθυπουργό είναι άδεια. Για κάποιον σημαντικό προοριζόταν, αλλά αυτός προτίμησε να πάει για καφέ. Τα σημειώνουμε, όχι για τίποτ' άλλο, αλλά για να φανεί πόσο μεγάλη είναι η... διεθνής ακτινοβολία του Τσίπρα. Σαν «ντελίβερι μπόι» τον αντιμετωπίζουν οι ιμπεριαλιστές (στα οθωμανικά παλάτια αυτούς τους τύπους τους έλεγαν «γιουσουςφάκια»).

KONTRES

Ξεκατινιάσματα (1)

Ο Κοτζιάς κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά κατά Καμμένου. Τη δεύτερη, αν δεν κάνουμε λάθος. Τον κατηγορεί για τον μισό Ποινικό Κώδικα: φυσική και ηθική αυτουργία σε εξύβριση, συκοφαντική δυσφήμιση, απειλή, ηθική αυτουργία και άμεση συνέργεια σε απειλή, διασπορά ψευδών ειδήσεων και κατά πολιτικού σώματος ή της Κυβέρνησης. Αφού αναφέρεται σε τρία ζητήματα επί των οποίων οικοδομήθηκε εκβιασμός σε βάρος του (ότι έλαβε και διακίνησε 50 εκατομμύρια ευρώ από τον Σόρος, ότι έκλεψε από τα απόρρητα, ποσό που έφτανε ακόμα και στα 80 εκατομμύρια ευρώ και ότι έδωσε σε εταιρία πάροχο/βίζας με τρόπο παράνομο και για εκείνον κερδοφόρο το διαγωνισμό για τον πάροχο βιζών), ο Κοτζιάς ζητά από το δικαστήριο να τον προστατεύσει. Όσο για τον Καμμένο, αναφέρει ότι η μεθοδευμένη από εκείνον στοχοποίησή μου από το καλοκαίρι του 2018, τον καθιστά εν δυνάμει υπεύθυνο εφόσον συμβεί οτιδήποτε κακό σε μένα και στην οικογένειά μου, στη σωματική και πνευματική μας υγεία.

Ο Καμμένος, που πετάει τη σκούφια του για κάτι τέτοια, αντέδρασε με ένα tweet: «Μετά από ένα μήνα αναμονής μήπως και ξαναγίνει υπουργός, ο μόνιμος δοτός και ουδέποτε εκλεγμένος αρχηγός του ανύπαρκτου ΠΡΑΤΤΩ, κατέθεσε μήνυση με τον επίσημο δικηγόρο των Γερμανών. Είμαι έτοιμος και θα καταθέσω όλα τα αποδεικτικά στοιχεία στη δικαιοσύνη που τόσο φοβάται». Και φυσικά, προσβλέπει σε ένα νέο γύρο προσκλήσεων του σε ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, προκειμένου να παρουσιάσει τα «στοιχεία» (τα οποία έχει ξαναπαρουσιάσει). Κι αν δεν τον καλέσουν, θ' αρχίσει να τα γράφει μόνος του, προσδο-

κώντας στο σχετικό ντόρο.

Ξεκατινιάσματα (2)

Εννοείται πως η κορυφαία στιγμή σ' αυτή την... κορυφαία πολιτική αντιπαράθεση, η απογείωση του ξεκατινιάσματος, είναι τα SMS Καμμένου που παραθέτει στη μηνυτήρια αναφορά του ο Κοτζιάς. Τα παραθέτουμε όπως τα ανακοίνωσε το «ΠΡΑΤΤΩ» (συγγνώμη για τα... ελληνικά, αλλά έτσι γράφει ο Κοτζιάς):

«Α) Στις 15.07.2018 και ώρα 03.23 και ενώ βρισκόταν σε επίσημη επίσκεψη στην Βολιβία, έλαβε στο κινητό τηλέφωνό του το εξής μήνυμα από τον μηνυόμενο: “Αρκετά ανέχτηκα τις αυθαιρεσίες σου και την μανία αυτοπροβολής σου στα ΜΜΕ. Την επόμενη φορά που θα πιάσεις στο στόμα σου εμένα ή τους ΑΝΕΛ θα σε ξεφτιλίσω δημόσια, η εμπλοκή σου με τις βίζες και τον συνέταιρο του Σόρος με τον Πλατή θα ψαχτεί και αλλοίμονο αν έχεις κάνει συναλλαγές”.

Β) Στις 30.09.2018, ημέρα Κυριακή και ώρα 20.12 και ενώ βρισκόταν στο Εξωτερικό για υπηρεσιακούς λόγους: “Τώρα θα απολογηθείς για τα 24.000.000 ευρώ απόρρητα... αλήτη” στις 20.32 την ίδια ημέρα “... Μαζέψου γιατί θα σε τελειώσω”.

Ο πρωθυπουργός Τσίπρας δεν ήξερε τίποτα γ' αυτά; Αδύνατο να το πιστέψει κάποιος. Η απάντηση είναι ότι ο Τσίπρας απλώς... προ-ήδρευε (για να θυμηθούμε μια -παροιμιώδη πλέον- φράση του Ανδρέα Παπανδρέου).

Γλείφει και περιμένει

«Θα ήταν επιθυμητό να μπορούσε να συνεχίσει μια ηγετική προσωπικότητα όπως η Άνγκελα Μέρκελ να υπηρετεί την Ευρώπη υπό διαφορετική ιδιότητα», γράφει ο Ματέο Ρέντσι στο βιβλίο «Ενας Άλλος Δρόμος: Ιδέες για μια Ιταλία του αύριο», που κυκλοφόρησε πριν από μερικές μέρες. «Θα μπορούσε [η Μέρκελ] ασφαλώς να είναι ένας κατάλληλος άνθρωπος για να ηγηθεί της εξωτερικής πολιτικής, αλλά και να γίνει πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου», εξηγεί τη σκέψη του ο Ρέντσι.

Η Μέρκελ διάδοχος της Μογκερίνι, μιας δευτεροκλασάτης ιταλίδας πολιτικού; Ή έστω του Τουσκ, του υπάλληλου της γερμανικής κυβέρνησης που απέτυχε να εκλεγεί πρόεδρος της Πολωνίας και τ' αφεντικά του τον τοποθέτησαν στην προεδρία του Συμβουλίου, να παριστάνει τον πρόεδρο μιας ανύπαρκτης συνομοσπονδίας; Δε νομίζουμε ότι μετά από δεκαέξι χρόνια στην καγκελαρία η Μέρκελ θα δεχόταν να γίνει μέλος της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών. Θα προτιμήσει να απολαύσει την αίγλη της στη Γερμανία.

Ο Ρέντσι, όμως; Αυτός που μέσα σε μια διετία κατάφερε να τα χάσει όλα και να εξαφανιστεί από την κεντρική πολιτική σκηνή της Ιταλίας, στην οποία είχε εισβάλει ως ο νέος που θα φέρει την ανατροπή, εύκολα θα γινόταν διάδοχος της Μογκερίνι ή του Τουσκ. Περισσότερο θα ήθελε να γίνει διάδοχος του Γιούνκερ, αλλά αυτό δεν το βάζει στη ζυγαριά, γιατί υποτίθεται ότι ο πρόεδρος της Κομισιόν εκλέγεται απευθείας από τους ευρωπαίους πολίτες. Μετά την αναμενόμενη μείωση της εκλογικής δύναμης χριστιανοδημοκρατών και σοσιαλδημοκρατών, ο Ρέντσι υπολογίζει ότι το Συμβούλιο (που είναι αυτό που αποφασίζει τελικά ποιος θα γίνει πρόεδρος της Κομισιόν) θα απορρίψει τον Βέμπερ (γ' αυτό του έδωσε το χρίσμα η Μέρκελ) και φωνάζει έμμεσα «παρών», γλείφοντας τη Μέρκελ.

Ξεκατινιάσματα (3)

Αξιοσημείωτο είναι ακόμα ότι ο Κοτζιάς συνδέει τον Καμμένο και με διάφορα ανώνυμα απειλητικά μηνύματα που έπαιρνε. Γράφει η ανακοίνωση (ζητούμε και πάλι συγγνώμη για τα... ελληνικά): «Τέλος, μελετώντας τα κείμενα με τα οποία τον υβρίζει, όπως το tweet του το Σάββατο στις 19.1.2019, καταγράφει ότι η γλώσσα που χρησιμοποιεί, όπως και τα επίθετα για αυτόν “ως προδότη” και “εχθρού του έθνους” είναι πανομοιότυπα με τη γλώσσα πολλών γραμμάτων, sms, e-mail, τηλεφωνημάτων και συνοδευτικών γραμμάτων στις στρατιωτικές σφαίρες, τα αίματα και τα κουτιά με χρώματα γεμάτο αίματα που του στάλθηκαν για να τον απειλήσουν και εκφοβίσουν. Είναι δε, της ίδιας ποιότητας και περιεχομένου με τα sms που του έστελνε ο ίδιος από την ημέρα της συμφωνίας των Πρεσπών μέχρι και την ημέρα της παραίτησής του. Μηνύματα γεμάτα απειλές»!

Συνηθισμένη πρακτική

«Νοικιάστηκε όποιο αεροπλάνο δεν πετούσε εκείνη την ημέρα στον ουρανό, όποιο πλοίο δεν κινούνταν στη Μεσόγειο και όλα μα όλα τα λεωφορεία της χώρας» για να κουβαλήσουν ψηφοφόρους που ψήφισαν ΠΑΣΟΚ. Ετσι περιέγραψε ο περιβόητος «στρατηγός» του Σημίτη Θόδωρος Τσουκάτος την εκλογική κινητοποίηση του ΠΑΣΟΚ για τις εκλογές του 2000, που το ΠΑΣΟΚ κέρδισε οριακά για να έχει ο Σημίτης μια δεύτερη κοινοβουλευτική θητεία.

Οση δόση υπερβολής κι αν έχουν τα λεγόμενα του Τσουκάτου, δεν απέχουν πολύ από την αλήθεια. Ετσι δούλευε τότε το πολιτικό σύστημα. Το κόμμα που βρισκόταν στην εξουσία έπαιρνε τη μερίδα του λέοντος στις μετακινήσεις ψηφοφόρων με αεροπλάνα, βαπόρια και λεωφορεία. Γιατί έπαιρνε τη μερίδα του λέοντος; Γιατί είχε τα περισσότερα λεφτά. Τα έδιναν οι καπιταλιστές κάτω από το τραπέζι για να κάνουν «τη δουλειά τους». Κάπως έτσι μετέφερε ο Τσουκάτος το τεράστιο «πακέτο» από τη Siemens (1.000.000 μάρκα) το 1999, για το οποίο βρέθηκε προσωπικά κατηγορούμενος. Κάπως έτσι έδωσε ο εφοπλιστής Αριστείδης Αλαφούζος -όπως ο ίδιος έχει δηλώσει- στην αρχή 600.000 δολάρια και μετά 1.000.000 δολάρια στον Μητσοτάκη το 1989. Τώρα, όλοι σχολιάζουν τις δηλώσεις Τσουκάτου και ξεχνούν τις αποκαλύψεις του Αλαφούζου.

Σταμάτησε, άραγε, αυτό το αλισβερίσι που κάποια στιγμή ονομάστηκε «διαπλοκή» και έκτοτε ονομάζεται έτσι; Τα λεφτά είναι σίγουρα λιγότερα (έχει αλλάξει, άλλωστε και το στυλ των προεκλογικών εκστρατειών), όμως μόνο αφελείς μπορεί να πιστέψουν ότι οι καπιταλιστές σταμάτησαν να χρηματοδοτούν τα αστικά κόμματα. Απλά, είναι πλέον όλοι τους περισσότερο προσεκτικοί σε σχέση με το παρελθόν.

Ογκόλιθος

«Ισως αναγκαστεί να μπει και σε ένα τέταρτο μνημόνιο η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη», δήλωσε σε ραδιοφωνική του συνέντευξη ο βουλευτής της ΝΔ και υποψήφιος δήμαρχος Κατερίνης Κώστας Κουκοδήμος. «Θέλει ο Κυριάκος να κρυφτεί και ο Κουκοδήμος δεν τον αφήνει», σχολίασε κοροϊδευτικά το Γραφείο Τύπου του Πρωθυπουργού, που άρπαξε την ευκαιρία για να πει ότι το Μνημόνιο, στο οποίο αναφέρθηκε ο Κουκοδήμος, «θα υλοποιεί προφανώς τις εξαγγελίες του κ. Μητσοτάκη για ασφαλιστικό Πινოსέτ, επαναφορά του 1 προς 5, αντί του 1 προς 1 που πέτυχε η σημερινή κυβέρνηση για τις προαλήψεις στο Δημόσιο, επιστροφή στην εργασιακή ζούγκλα, κατάργηση του... ξεπερασμένου οκταώρου, επίθεση στην αμοιβή της εργασίας και άλλα “αναπτυξιακά” μέτρα, υπέρ των λίγων και σε βάρος των πολλών».

Στη ΝΔ μάλλον σταυροκοπιούνται να κερδίσει ο θεοσεβούμενος (για να μην πούμε χριστιανόπληκτος) βουλευτής Πιερίας το δήμο Κατερίνης για να ησυχάσουν απ' αυτόν. Γιατί η σχέση του με τις απαιτήσεις του βουλευτικού ρόλου είναι αντιστρόφως ανάλογη προς τη σχέση που είχε με τον αθλητισμό (υπήρξε σπουδαίος αθλητής στο μήκος). Το είχε αποδείξει και τότε με την εμπλοκή του στο σκάνδαλο Ζαχόπουλου, όταν ο αγαπημένος του Ζούγκλας τον έκανε ρεντίκολο.

Τζάμπα μάγκας

Ο Τζιτζικώστας δήλωσε ότι «δεν υπάρχει περίπτωση σε δρόμο ευθύνης δικής μας, της Περιφέρειας, να μπει πινακίδα, που να αναγράφει τον όρο “Βόρεια Μακεδονία”. Ξεκάθαρες κουβέντες, όσο είμαι περιφερειάρχης, οι πινακίδες στους δικούς μας δρόμους θα γράφουνε “Σκόπια”». Και ξέσπασε καυγές μεγάλος με τον υποψήφιο του ΣΥΡΙΖΑ Γιαννούλη που κατηγορήσε τον «μακεδονομάχο» αντίπαλό του ότι προτίθεται να καταστρατηγήσει μια διεθνή συνθήκη.

Στην πραγματικότητα δεν τρέχει τίποτα. Αμφιβάλλουμε αν ο Τζιτζικώστας έχει αρμοδιότητα για κάποια πινακίδα που δείχνει την κατεύθυνση προς τη Βόρεια Μακεδονία. Οι εθνικοί δρόμοι δεν είναι αρμοδιότητα της περιφέρειας αλλά του υπουργείου Μεταφορών. Αλλά και Σκόπια να γράφει μια πινακίδα κάπου στα περίχωρα της Θεσσαλονίκης, δε θα είναι λάθος. Την κατεύθυνση προς μια υπαρκτή πόλη θα δείχνει. Η συντριπτική πλειοψηφία από τις οδικές πινακίδες αναφέρονται σε πόλεις, όχι σε κράτη. Αλλά ο Τζιτζικώστας βρήκε κάτι για να πουλήσει τζάμπα μαγκιά στο εκλογικό του ακροατήριο.

ZOOM

Φανατικοί των Μνημονίων

Το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή είναι πλέον καθαρά συριζαϊκό, αφού διευθύνεται από ένα κυβερνητικό στέλεχος (Φρ. Κουτεντάκης) και όχι από έναν οικονομολόγο προσκείμενο στην αντιπολίτευση (όπως ήταν ο Π. Λιαργκόβας). Όταν λοιπόν μιλά το ΓΠΚΒ είναι σαν να μιλά το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης. Απλά, το ΓΠΚΒ φορά το μανδύα της επιστημονικής ανεξαρτησίας. Αυτός είναι, άλλωστε, ο ρόλος του. Να συνδράμει την κυβερνητική πολιτική, καταθέτοντας τον «επιστημονικό» οβολό για τη διαμόρφωση του απαραίτητου κλίματος στην κοινωνία.

Στην πρόσφατη έκθεσή του, το ΓΠΚΒ αναγορεύει σε κεντρικό πρόβλημα της χώρας τη «σοβαρή δημοσιονομική απειλή» που συνιστούν οι δικαστικές διεκδικήσεις αναδρομικών για μισθούς, συντάξεις, δώρα και επιδόματα που κόπηκαν με τον μνημονιακό νόμο του 2012. Αν οι υποθέσεις αυτές τελεσιδικήσουν, θα επέλθει εκτροχιασμός της ελληνικής οικονομίας, καθώς θα δημιουργηθεί ένας άνευ προηγουμένου λογαριασμός για τη χώρα, λέει ο Κουτεντάκης. Οι διαρροές από «αρμόδιες πηγές» υποστηρίζουν ότι αυτός ο λογαριασμός μπορεί να φτάσει ακόμα και τα 8-9 δισ. ευρώ, εφόσον κριθεί αντισυνταγματικός ο νόμος Κατρούγκαλου.

Ο Κουτεντάκης (δηλαδή η κυβέρνηση) βάζει μπροστά το ΓΠΚΒ για να στείλει δραματικό μήνυμα στους δικαστές του ΣτΕ που χειρίζονται αυτή την υπόθεση. Τους θέτει προ των ευθυνών τους έναντι του συστήματος που έχουν ορκιστεί να υπηρετούν, θέτοντάς του το εξής δίλημμα (σε ελεύθερη απόδοση): «εσείς που κρίνατε μια σειρά μνημονιακούς νόμους ως σύμφωνους με το Σύνταγμα, επικαλούμενοι τις δημοσιονομικές ανάγκες του κράτους, θα δεχτείτε τώρα -για να ικανοποιήσετε αντιπολιτευτικές σκοπιμότητες- να κρίνετε το αντίθετο, οδηγώντας τη χώρα σε έναν πρωτοφανή δημοσιονομικό εκτροχιασμό, που θα έχει μακροπρόθεσμες συνέπειες;».

Εδώ δε θα μας απασχολήσει το ζήτημα της στάσης του ΣτΕ (έχει γραφεί στην εφημερίδα μας, με βάση τη λογική που κινείται το ΣτΕ, υπερασπιζόμενο «το δίκαιο του μονάρχη», ότι θα κινηθεί και πάλι στην ίδια κατεύθυνση), αλλά η λογική με την οποία κινείται ο... αντιμνημονιακός ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μέχρι και το 2015 υποσχόταν ότι θα κάνει με νομοθετικές παρεμβάσεις αυτά που τώρα εκκρεμούν ενώπιον του ΣτΕ. Ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχόταν ότι θα καταργούσε τα Μνημόνια και όλους τους εφαρμοστικούς τους νόμους «με ένα νόμο σε ένα άρθρο», και τώρα, ο ίδιος ΣΥΡΙΖΑ εφιστά την προσοχή του ΣτΕ ότι αν υλοποιήσει ένα μέρος από τα παλιά υπεσχημένα, θα οδηγήσει τη χώρα σε πρωτοφανή δημοσιονομικό εκτροχιασμό!

Ο συριζαίος Κουτεντάκης κάνει κι ένα βήμα παραπέρα. Προειδοποιεί ότι «η όξυνση του πολιτικού ανταγωνισμού ενδέχεται να προκαλέσει πλειοδοσία εξαγγελιών με σημαντικό κόστος που μπορεί να διαταράξει τη δημοσιονομική ισορροπία»! Ο Ντέκλαν Κοστέλο της Κομισιόν και ο Πολ Τόμσεν του ΔΝΤ δε θα τα έγραφαν καλύτερα. Πάντοτε, οι αστοί τεχνοκράτες προειδοποιούν τα αστικά

κόμματα να προσέχουν τι τάζουν κατά την προεκλογική περίοδο, γιατί δημιουργούν προσδοκίες στο λαό και εξαπτουν κοιμισμένα διεκδικητικά αντανακλαστικά, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται γενικότεροι οικονομικοί κίνδυνοι. Για παράδειγμα, λένε αυτοί οι τεχνοκράτες, αν οι αναλυτές των «αγορών» δουν να υπάρχει μια γενική προεκλογική πλειοδοσία, δεν υπάρχει περίπτωση να προχωρήσουν σε αποκλιμάκωση των επιτοκίων δανεισμού του ελληνικού κράτους. Ετσι, θα προκύψει ξανά πρόβλημα εξυπηρέτησης του κρατικού δανεισμού, με κίνδυνο να μπει η χώρα σε ένα νέο φαύλο κύκλο, ο οποίος θα εξαντλήσει γρήγορα το «μαξιλάρι ρευστότητας» και μετά -εφόσον τα επιτόκια παραμείνουν σε υψηλά επίπεδα- θα απαιτήσουν νέο δανεισμό από το μηχανισμό διάσωσης της ΕΕ και, φυσικά, νέο Μνημόνιο.

Δεν είναι καινούργιες αυτές οι απόψεις. Τις ακούμε συνήθως από κάθε κυβέρνηση, ως μομφή προς την εκάστοτε αντιπολίτευση, η οποία τάζει διάφορα, με την κυβέρνηση να την κατηγορεί για «ανευθυνότητα» και «λαϊκισμό» και να τη ρωτάει «πού θα βρείτε τα λεφτά;». Το ζήσαμε το 2009, κατά την τελευταία προ-Μνημονίων εκλογική αναμέτρηση, με το περιβόητο «λεφτά υπάρχουν» του Γιωργάκη Παπανδρέου (δε χρειάζεται να θυμίσουμε τη συνέχεια, μετά την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ). Το ξαναζήσαμε σε τόσο μεγάλη ένταση και το 2012, αλλά περισσότερο το 2015, με τον ΣΥΡΙΖΑ να υπόσχεται «τα πάντα όλα». Η συνέχεια ήταν το τρίτο Μνημόνιο και οι εφαρμοστικοί του νόμοι, που ολοκλήρωσαν το σκηνικό της κοινωνικής και εργασιακής βαρβαρότητας. Όμως, ενώ το καλοκαίρι του 2015 και κατά την προεκλογική περίοδο του Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς, ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυριζόταν ότι το τρίτο Μνημόνιο δεν είναι δική του πολιτική, αλλά είναι κάτι που του επιβλήθηκε «με το πιστόλι στον κρόταφο» και το οποίο θα προσπαθήσει να υπονομεύσει με το αλήστου μνήμης «παράλληλο πρόγραμμα», σήμερα υπερασπίζεται με πάθος αυτή την πολιτική και τα στελέχη του προειδοποιούν το ΣτΕ να μην ικανοποιήσει αιτήματα για αναδρομικά και να μην κρίνει μνημονιακές ρυθμίσεις ως αντισυνταγματικές, γιατί θα οδηγήσει τη χώρα σ' έναν καταστροφικό δημοσιονομικό εκτροχιασμό.

Σήμερα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ στο ρόλο της «νοικοκυρεμένης» πολιτικής δύναμης (η οποία, ακριβώς επειδή είναι «νοικοκυρεμένη» και συνεπής, έχει την εμπιστοσύνη όλων των ιμπεριαλιστικών κέντρων), που κατηγορεί την αντιπολίτευση για «λαϊκισμό» και «ανευθυνότητα». Οι ρόλοι έχουν αντιστραφεί. Πρέπει, όμως, να πούμε ότι ο Τσίπρας δεν αντιμετωπίζει σήμερα την αντιπολίτευση που αντιμετώπιζε ο Καραμανλής από τον Παπανδρέου το 2009 ή οι Σαμαροβενιζέλοι από τον Τσίπρα το 2015. Σιγά το «λαϊκισμό» του Μητσοτάκη. Νεοφιλελεύθερη αναπτυξιολογία είναι ο πυρήνας του πολιτικού του λόγου. Πού να συγκριθεί η υποσχέσιολογία της ΝΔ με το «θα καταργήσουμε τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους με ένα νόμο σε ένα άρθρο»!

Κι όμως, ακόμα και αυτή την προσεκτική υποσχεσιολογία του Μητσοτάκη, που περιβάλλει τον πυρήνα της νεοφιλελεύθερης αναπτυξιολογίας, οι συριζαίοι την

αποκαλούν «λαϊκισμό»! Ο Κουτεντάκης δε προειδοποίησε να μην υπάρξει «πλειοδοσία εξαγγελιών», γιατί αυτή μπορεί «να διαταράξει τη δημοσιονομική ισορροπία», κινούμενος με τη λογική του τεχνοκράτη, ο οποίος βλέπει τα πράγματα από την απόσταση του επιστήμονα. Πρόκειται για μια βασική συνιστώσα του συριζαϊκού πολιτικού λόγου αυτής της περιόδου. Μπορεί να κατηγορούν τον Μητσοτάκη ότι ονειρεύεται «ασφαλιστικό Πινοςέτ», μαζικές απολύσεις δημόσιων υπάλληλων κτλ., την ίδια στιγμή, όμως, προειδοποιούν τον ελληνικό λαό ότι δεν πρέπει να διεκδικήσει τίποτ' άλλο πέρα από το «πακέτο Τσίπρα», δηλαδή κάποιες φιλανθρωπικού και προνοιακού χαρακτήρα παροχές, εγκεκριμένες όλες από την τρόικα, στο πλαίσιο του μετα-Μνημονίου (δηλαδή, της επ' άπειρον συνέχισης της μνημονιακής πολιτικής).

Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση του Χουλιάρακη στη Βουλή, στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό που έγινε τον περασμένο Δεκέμβρη. Ο Χουλιάρακης χαρακτήρισε «παροχολογία» τα οικονομικά μέτρα της ΝΔ. Παρουσίασε και κοστολόγηση αυτών των μέτρων, σύμφωνα με την οποία «στην τετραετία, μέχρι το 2022, τα μέτρα που ανακοίνωσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση κοστίζουν 9,7 δισεκατομμύρια ευρώ». Οπως είπε, «δεν είναι καθόλου πειστικό να ισχυρίζεται πως θα χρηματοδοτήσει τη δέσμη αυτή -ακούστε!- μέσω της μείωσης της φορολογικής φοροδιαφυγής με υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης, με μείωση των δημοσιονομικών στόχων, με επέκταση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, ενίσχυση ΣΔΙΤ και πρόγραμμα περιορισμού των κρατικών δαπανών». «Εγώ θα ζητούσα από τους πολίτες που μας ακούν, όταν τους υπόσχονται τέτοια μέτρα, να ρωτάνε ένα πράγμα. Από πού θα χρηματοδοτηθούν;», είπε με νόημα, ενώ κάλεσε το προεδρείο της Βουλής «να εξοπλίζει κατάλληλα το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους της Βουλής για να κοστολογεί και να αξιολογεί τα οικονομικά προγράμματα όλων των κομμάτων». Δε δίστασε να κάνει κριτική στη ΝΔ από τα δεξιά, λέγοντας το εξής αμίμητο: «Δεν είναι τυχαίο πως κανένα κεντροδεξιό ευρωπαϊκό κόμμα δεν διακρίνεται από αυτού του είδους το δημοσιονομικό καιροσκοπισμό. Το μόνο κόμμα που αγνοεί τις συνέπειες μιας επιθετικής μείωσης της φορολογίας στον προϋπολογισμό είναι το αμερικάνικο ρεπουμπλικανικό κόμμα, το οποίο τρεις φορές, τη δεκαετία του 1980, τη δεκαετία του 2000 και τώρα, ακολουθεί την πολιτική αυτή για να αφήσει πίσω του δημοσιονομικά ερείπια που κλήθηκαν να συμμαζέψουν οι Δημοκρατικοί. Για τη χώρα μας όμως δημοσιονομικά ερείπια σημαίνει νέο πρόγραμμα και αυτό είναι που με κάνει να ανησυχώ».

Αυτή η τοποθέτηση του Χουλιάρακη άρεσε τόσο πολύ στον Τσακαλώτο, που τη μνημόνευσε σε δύο τουλάχιστον συνεντεύξεις του το επόμενο διάστημα, υποστηρίζοντας κι αυτός ότι η ΝΔ συμπεριφέρεται... ανεύθυνα. Κανένας, φυσικά, δεν αμφιβάλλει για το τι θα κάνει η ΝΔ αν σχηματίσει κυβέρνηση. Εκείνο που φαίνεται καθαρά είναι ότι έχει σχηματιστεί ένα «μαύρο» μνημονιακό μέτωπο, που περιλαμβάνει και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Πέτρος Γιώτης

Κρείττον το σιγάν (ή καλύτερα να το βουλώσετε)

Γράφame στο προηγούμενο φύλλο για την «πονεμένη» ιστορία με το «ελληνικό γιαούρτι» Τσεχίας και για την πρόσταση εκστρατεία προπαγάνδας που έστησε ο Αραχωβίτης, πανηγυρίζοντας για τη «δικαίωση» από την Κομισιόν (και ειδικά από τον επίτροπο Αντριουκάιτις), όταν είναι γνωστό πως η Κομισιόν εν μέρει μόνο δέχτηκε το ελληνικό αίτημα. Συγκεκριμένα, δέχτηκε ότι είναι παραπλανητική η ονομασία «ελληνικό γιαούρτι», όχι όμως και οι ονομασίες «γιαούρτι ελληνικού τύπου» ή «ελληνικού στυλ» ή «ελληνικής συνταγής».

Το κυριότερο είναι ότι η Κομισιόν δεν έκανε τίποτα επί τριετία για να σταματήσει αυτό που συντελούνταν στην Τσεχία, με αποτέλεσμα να κατοχυρωθούν σαν «ελληνικό γιαούρτι» διάφορα προϊόντα τσεχικής παραγωγής, τα οποία άνετα μπορούν πλέον να πωλούνται σαν γιαούρτι «ελληνικού στυλ» (ξέρετε πώς γίνεται: η λέξη greek με μεγάλα γράμματα και η λέξη style με μικρά σε μια σύνθεση από την οποία ο καταναλωτής αποκομίζει την εντύπωση ότι πρόκειται για ελληνικό γιαούρτι), για τον επιπρόσθετο λόγο ότι κατάφεραν να εκτοπίσουν από την τσεχική αγορά τον έλληνα ανταγωνιστή τους.

Στη βδομάδα που μεσολάβησε βρήκαμε και άλλα στοιχεία, που αποδεικνύουν την προστυχιά του Αραχωβίτη και της παρέας του, που αντί να το βουλώσουν τροποισμένοι και να παραδεχτούν ότι «χάσαμε το ελληνικό γιαούρτι», στήνουν κακόφημες προπαγανδιστικές φιέστες και προσπαθούν να παραμυθίσουν τους κτηνοτρόφους να το παραμυθί, ότι το ελληνικό γιαούρτι θα γίνει ΠΓΕ (τη στιγμή που -όπως ομολογεί το συνδικάτο των γαλακτοβιομήχανων, ο ΣΕ-ΒΓΑΠ- κατά 70% παράγεται με εισαγόμενο γάλα, ναπό και συμπυκνωμένο - κυρίως συμπυκνωμένο, όπως έχουμε αποκαλύψει).

Ας δούμε, λοιπόν, τα καινούργια στοιχεία.

◆ Ο πρώτος που υπέβαλε επίσημη καταγγελία στην Κομισιόν ήταν ο ΣΕΒΓΑΠ, στις 28 Αυγούστου του 2017, βλέποντας ότι η Τσεχία εξακολουθεί να χρησιμοποιεί τον όρο «ελληνικό γιαούρτι», μολοντί είχε περάσει πάνω από χρόνος από τότε που εγέρθηκε το σχετικό ζήτημα.

◆ Δεύτερος και καταξιωμένο ακολούθησε το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που υπέβαλε καταγγελία στις 4 Οκτώβρη του 2017. Πρόκειται για ένα δωδεκασέλιδο κείμενο που υπογράφαν από τον γενικό γραμματέα Χαρ. Κασίμη, Είμαιστε σίγουροι ότι αυτή η καταγγελία δε θα υποβαλλόταν ποτέ, αν δεν είχε προηγηθεί η καταγγελία του ΣΕΒΓΑΠ. Το λέμε με απόλυτη σιγουριά, γιατί ένα χρόνο πριν στις 27 Σεπτεμβρίου του 2016, ο τότε υπουργός Αποστόλου διαβεβαίωνε εγγράφως ότι «Ο Επίτροπος για την Υγεία και την Ασφάλεια των Τροφίμων κ. Ανδρίκουκάιτις υποθέτει την ουσία των επιχειρημάτων που διατυπώνει η πλευρά του Υπουργείου», κρύβοντας την επιστολή που του είχε στείλει ο Αντριουκάιτις, στην οποία έγραφε ότι η Κομισιόν αποδέχεται τη χρήση των όρων «γιαούρτι ελληνικού στυλ ή τύπου ή συνταγής». Αυτό φαίνεται και από το έγγραφο-καταγγελία Κασίμη (Α.Π. 29431), το οποίο έχουμε στα χέρια μας. Ασχολείται κυρίως με τον όρο «ελληνικό γιαούρτι», ενώ για τους όρους «γιαούρτι ελληνικού τύπου ή στυλ ή συνταγής» γράφει ελάχιστα πράγματα, με αρπακωλατζίσδικη επιχειρηματολογία. Βλέπεται, ήξεραν πολύ καλά ότι αυτοίς τους όρους τους είχε αποδεχτεί η Κομισιόν, όπως γραπτός τους είχε ενημερώσει ο Αντριουκάιτις.

◆ Ο ΣΕΒΓΑΠ επανήλθε με νεότερο έγγραφο του (7.6.2018) ζητώντας με οξύ ύφος από τις υπηρεσίες της Κομισιόν εξηγήσεις, γιατί δεν άνοιξε διαδικασία κυρώσεων κατά της Τσεχίας. Το υπουργείο τι έκανε; Δεν έχουμε βρει άλλο έγγραφο του προς την Κομισιόν. Το πιθανότερο (για να μην πούμε σίγουρο) είναι ότι έστειλε μια καταγγελία, επειδή πείστηκε από τον ΣΕΒΓΑΠ, και μετά παράτησε την υπόθεση, ενώ ο Αποστόλου έφτιαξε την περιβόητη ομάδα εργασίας για να υποβάλει φάκελο αναγόρευσης του ελληνικού γιαουρτιού σε ΠΓΕ.

◆ Στο διάστημα που λειτουργούσε αυτή η ομάδα εργασίας, στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ έφτασε έγγραφο του Συνδέσμου Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος (Α.Π. Α4/4139/15.3.18), η οποία αναφέρεται στο «τσεχικό πρόβλημα» που μολοντί πέρασαν δυο χρόνια, δεν έχει λυθεί και σημειώνει: «Ο χρόνος που θέτουμε από την πλευρά μας το θέμα συνδέεται με το σημαντικό πρόβλημα που μας γνωστοποίησε η εταιρία-μέλος μας ΚΡΙ ΚΡΙ ΑΕ ως προς τις εξαγωγές της (για την ακρίβεια ενδοκοινοτικές της παραδόσεις) στην Τσεχία με την απόφαση -που της γνωστοποιήθηκε μέσω του τοπικού συνεργάτη της- ενός από τους μεγαλύτερους retailers (supermarket) της χώρας να κάνει list out τα προϊόντα της με την αιτιολογία ότι μπορεί να προμηθευτεί Greek Yogurt από τοπική εταιρία, σε προφανώς χαμηλότερες τιμές, με δεδομένο ότι δεν υπάρχει origin protection.

Na σημειώσουμε ότι, σύμφωνα με πληροφορίες από την ίδια εταιρία, είναι η μοναδική που πραγματοποιεί συστηματικές εξαγωγές στην Τσεχία (μικροποσότητες άλλων εταιριών διανέμονται στη χώρα σε κάποια μικρότερα καταστήματα-delicatessen μέσω Γερμανίας)...

Οα πρέπει όμως να ασκηθεί κάθε πειραιτέρω πίεση στην Επιτροπή ώστε να παρέμβει αποτελεσματικά προς τις τσεχικές αρχές για να σταματήσουν να νομιμοποιούν την παραπλάνηση των καταναλωτών...».

Αυτά τον Μάρτη του 2018. Ένα χρόνο μετά, το ζήτημα δεν έχει λυθεί. Αν και όταν λυθεί, θα λυθεί υπέρ των ονομασίων «γιαούρτι ελληνικού τύπου ή στυλ ή συνταγής». Φυσικά, η τσεχική αγορά έχει ήδη «πετάξει». Γι' αυτό οι γαλακτοβιομήχανοι απάντησαν στην προπαγάνδα του Αραχωβίτη με το ερώτημα: «Αναρωτιόμαστε για ποιο λόγο επιχαίρει και ευχαριστεί την ΕΕ το ΥΠΑΑΤ.». Και σημειώσαν: «Δυστυχώς αποκρύπτεται πλήρως το γεγονός ότι η ΕΕ όχι μόνο δεν απέτρεψε την χρήση του όρου "Greek style/type yogurt" αλλά έδωσε και την ευλογία της στην Τσεχία να το χρησιμοποιεί ή ίδια και ταυτόχρονα όλες οι χώρες της ΕΕ».

Φυσικά, οι γαλακτοβιομήχανοι, που κλαψουρίζουν για την απώλεια της στέχικης αγοράς, και ζητούν από την κυβέρνηση προστασία, είναι αυτοί που άνοιξαν το δρόμο με τις «ελληνοποιήσεις» γάλακτος και, ειδικά για το γιαούρτι, με την αβρόδα εισαγωγή συμπυκνωμένου γάλακτος και την παράνομη χρήση του στην παραγωγή (μέχρι το 2016 που η κυβέρνηση των Τσιπροκικών νομιμοποίησε με ΚΥΑ τη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού). Αχόρταγοι στην πείνα τους για το μέγιστο κέρδος, κατέστρεψαν τους φτωχούς κτηνοτρόφους. Επειδή υπάρχουν κι άλλοι καπιταλιστές σαν κι αυτούς, σε άλλες χώρες, σε συνθήσεις στην ιδέα ότι θα χάνουν. Όπως αυτοί παράγουν «ελληνικό γιαούρτι» με συμπυκνωμένο γάλα που κουβαλούν από παντού, έτσι και οι τσέχοι καπιταλιστές θα παράγουν γιαούρτι «greek style» με τσέχικο γάλα ή με συμπυκνωμένο γάλα που αγοράζουν από τους ίδιους προμηθευτές που αγοράζουν και οι έλληνες γαλακτοβιομήχανοι.

Το αποκαλυπτικό ρεπορτάζ στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας», με τίτλο «Εμμεση νομιμοποίηση των "ελληνοποιήσεων" γάλακτος», που συνοδεύεται από την τελική μορφή της ΚΥΑ για τους (υποτιθέμενους) ελέγχους στην εισαγωγή και τη διακίνηση γάλακτος, προκάλεσε πανικό στο συριζαϊκό δίδυμο του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Αραχωβίτης-Τελιγορίδου). Ο πανικός μετατράπηκε σε υστερία όταν είδαν την είδηση να δημοσιεύεται στις 19 Φλεβάρη, της στην ιστοσελίδα Agropnews με τίτλο «Νόμμοι οι "ενδιάμεσοι" που σβήνουν τα ίχνη του γάλακτος» (η ιστοσελίδα δημοσίευσε και την ΚΥΑ, με αναφορά στην «Κόντρα» που την είχε αποκαλύψει).

Ο πανικός του δίδυμου αποτυπώθηκε σε Δελτίο Τύπου της 20ής Φλεβάρη με τίτλο «Διευκρινίσεις για την ΚΥΑ γάλακτος» (θα το δημοσιεύσουμε στην ιστοσελίδα μας). Αν κάποιος τους αγαπούσε (όχι εμείς, φυσικά), θα τους έλεγε «μη μιλάτε, γιατί όλο μιλάτε τόσο επιβαρύνετε τη θέση σας).

Το πρώτο που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι το δίδυμο του ΥΠΑΑΤ

Η Τελιγορίδου αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να δοθούν κίνητρα για αποχώρηση από την κτηνοτροφία

Μετά τη δημοσίευση στην εφημερίδα Agreda άρθρου με τίτλο «Ισχυρό πριμ εξόδου για αιγοπροβατοτρόφους», η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Τελιγορίδου έσπευσαν με ανακοινώσεις τους να διαφύσουν με κατηγορηματικό τρόπο την είδηση, «Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν σχεδιάζει να παράσχει κίνητρα σε όσους εγκαταλείπουν τον τομέα των προβάτων», έλεγε η σχετική ανακοίνωση της Κομισιόν, ενώ η Τελιγορίδου δήλωνε στις 8 του περασμένου Γενάρη: «Τα σενάρια που έχουν σχέση με δήθεν πριμ στους αιγοπροβατοτρόφους για εξόδο από το επάγγελμα δεν αναπροσκρίνονται στην πραγματικότητα. **Καμία σκέψη και καμία συζήτηση** δεν υπάρχει ούτε σε επίπεδο πολιτικής του ΥΠΑΑΤ ούτε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Στις 9 Γενάρη, οι βουλευτές της ΝΔ Στύλιος και Χαρακόπουλος υπέβαλαν ερώτηση στον Αραχωβίτη, εάν ελάνθουν οι πληροφορίες ότι θα χορηγηθεί στους κτηνοτρόφους πριμ εξόδου από την κτηνοτροφία. Για λογαριασμό του υπουργείου απάντησε στις 30 Γενάρη η Τελιγορίδου. Παραθέτουμε ένα μικρό απόσπασμα από την απάντησή της, στο οποίο φαίνεται ότι η διάφευση κάθε άλλο παρά κατηγορηματική είναι:

«Όσον αφορά στο ενδεχόμενο να δοθεί **πριμ** οδότηση για την **ομαλή αποχώρηση** από το επάγγελμα της παραδοσιακής **αιγοπροβατοτροφίας** στην **Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ)** 2021-2027, σημειώνεται ότι οι νομοθετικές προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ΚΑΠ 2021-2027 **δεν προβλέπουν την παροχή κινήτρων σε αιγοπροβατοτρόφους για την εξόδο τους από το επάγγελμα της αιγοπροβατοτροφίας. Επίσης, καμία συζήτηση, είτε σε τεχνοκρατικό επίπεδο είτε σε επίπεδο πολιτικής ηγεσίας ή Ευρωπαϊκής Ένωσης, που να αφορά πριμ οδότηση αποχώρησης από το επάγγελμα της αιγοπροβατοτροφίας στη νέα ΚΑΠ 2021-2027 δεν έχει λάβει χώρα**».

Η Τελιγορίδου δεν είναι κατηγορηματική στη διάφευση της, κι μιλά για «ενδεχόμενο». Σημειώνει ότι στις νομοθετικές προτάσεις της ΕΕ για την ΚΑΠ 2021-2027 δεν προβλέπεται η παροχή κινήτρων στους αιγοπροβατοτρόφους και ότι δεν είναι **μέχρι τώρα** συζητούμενη, είτε σε τεχνικό επίπεδο είτε σε επίπεδο πολιτικής ηγεσίας. Επομένως, δεν αποκλείεται το επόμενο διάστημα να κατατεθεί από την Κομισιόν νομοθετική πρόταση για παροχή κινήτρων-εξόδου των κτηνοτρόφων και να γίνει συζήτηση σε τεχνικό και στη συνέχεια σε υπουργικό επίπεδο.

Προκαλεί εντύπωση που αυτή η απάντηση της Τελιγορίδου δεν αξιοποιήθηκε πολιτικά από τους δύο βουλευτές της ΝΔ.

επιβεβαίωσε ότι η ΚΥΑ που αποκαλύψαμε είναι αυτή που έχουν υπογράψει. Επρεπε, όμως, να βρουν και κάτι για να μας αντικρούσουν. Οι συνεργάτες και σύμβουλοί τους έστυσαν το μυαλό τους και ανακάλυψαν (εκ των υστέρων, όμως), ότι υπάρχει ο Κανονισμός 625/2017 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Όμως, η συντριπτική πλειοψηφία των άρθρων αυτού του Κανονισμού θα αρχίσει να ισχύει από τις 14 Δεκεμβρίου του 2019! Άλλωστε, στα «έχοντας υπόψη» της ΚΥΑ (δηλαδή στην παράθεση των εγγράφων στα οποία στηρίζονται οι διατάξεις της ΚΥΑ) δεν κάνουν καμιά αναφορά στον Κανονισμό 625/2017. Τον επικαλέστηκαν εκ των υστέρων, στην απενυσωμένη προσπάθειά τους να βρουν κάτι για να δικαιολογήσουν το έγκλημα που θα συντελεστεί με την εφαρμογή αυτής της ΚΥΑ.

Στην ανάλυσή μας (<http://www.eksegersi.gr/issue/995/Αγροτική/32378.Εμμεση-νομιμοποίηση-των-ελληνοποιήσεων>)-γάλακτος), απ' αφορμή τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 5 της ΚΥΑ, η οποία προβλέπει την ύπαρξη δρόμων υπηρεσί-

ών με αρμοδιότητα να ελέγχουν στα σύνορα την εισαγωγή γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων από τα κράτη μέλη της ΕΕ γράφαμε:

«Ας δούμε τι συμβαίνει στην πραγματικότητα. Αρμόδιες υπηρεσίες για την παρακολούθηση της διακίνησης των προϊόντων που προέρχονται από την ΕΕ στα σημεία εισόδου στη χώρα **δεν υπάρχουν, γιατί δεν προβλέπονται** -σκόπιμα- από την κοινοτική νομοθεσία **έλεγχου στα σημεία εισόδου σε ό,τι αφορά το ενδοενοικιαστικό εμπόριο**».

Για να ενισχύσουμε το συλλογισμό μας αναφερθήκαμε και σε διατάξεις του ΠΔ 420/1993». Στην διακριδωδή κριτική τους, λοιπόν, Αραχωβίτης και Τελιγορίδου ξεκινούν από αυτή την αναφορά μας και επισημαίνουν ότι στο πλαίσιο της εφαρμογής του ΚΑΝ (ΕΕ) 2017/625 (15 Μαρτίου 2017) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, από τις 14/12/2019, παύει να ισχύει το ΠΔ 420/1993 και ότι το ΥΠΑΑΤ προχωρά άμεσα στις επιμέρους ενέργειες, όπως είναι ο **ορισμός των αρμοδίων αρχών ελέγχου στο πλαίσιο του Καν. 625/2017**.

Πανικός στο δίδυμο Αραχωβίτη-Τελιγορίδου

Μετά την αποκάλυψη ότι νομιμοποιούν τις ελληνοποιήσεις γάλακτος

Εμείς αναφέραμε ότι από την κοινοτική νομοθεσία δεν προβλέπονται σκόπιμα έλεγχοι στα σύνορα, όσον αφορά το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Δε βάλαμε τυχαία τη λέξη σκόπιμα. Όμως η «παιδική χαρά» δεν το κατάλαβε και γι' αυτό ισχυρίστηκε ότι το ΠΔ 420/1993 θα παύσει να ισχύει από τις 14 Δεκεμβρίου του 2019(!) και αναφέρθηκε στον Κανονισμό 625/2017, ισχυριζόμενη ότι σ' αυτόν προβλέπεται δήθεν ο έλεγχος στα σύνορα που εισαγόμενου γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων!

Η απαγόρευση των ελέγχων στο ενδοενοικιαστικό εμπόριο στα σύνορα των κρατών-μελών υπαγορεύεται από την επιδίωξη της ΕΕ, μέσω των θεσμικών οργάνων της, να διευρύνει την εσωτερική αγορά της και όχι να την περιορίσει βάζοντας εμπόδια και επιτρέποντας συνοριακούς ελέγχους στο ενδοενοικιαστικό εμπόριο. Ελεγχος στα σύνορα των κρατών-μελών επιτρέπονται μόνο για τις εισαγωγές από τρίτες χώρες.

Πάγια αρχή της ΕΕ είναι, σε όλους τους Κανονισμούς και Οδηγίες που αφορούν τους ελέγχους εισαγόμενων προϊόντων να μην προβλέπονται έλεγχοι

Και αυτός ο Κανονισμός δεν προβλέπει έλεγχο στο ενδοκοινοτικό εμπόριο στα σύνορα των κρατών-μελών, σύμφωνα με την πάγια αρχή της ΕΕ. Έτσι, η λήξη της ισχύος του ΠΔ 420/1993 είναι άνευ ουσίας. Από την πλευρά μας δε βασιστήκαμε μόνο στην πάγια αρχή της ΕΕ. Πήγαμε και στον Κανονισμό, τον ψάξαμε προσεκτικά (και όχι διαθεσμικών οργάνων της, να διευρύνει την εσωτερική αγορά της και όχι να την περιορίσει βάζοντας εμπόδια και επιτρέποντας συνοριακούς ελέγχους στο ενδοενοικιαστικό εμπόριο. Ελεγχος στα σύνορα των κρατών-μελών επιτρέπονται μόνο για τις εισαγωγές από τρίτες χώρες.

Πρώτη φορά στα χρονικά, υπουργοί

επικαλούνται στις ΚΥΑ ή στις Αποφάσεις τους Κανονισμούς που θα αρχίσουν να ισχύουν μετά από ένα χρόνο περίπου. Και βέβαια, είναι άλλο πράγμα μια ΚΥΑ και άλλο μια υπουργική ή κυβερνητική διακήρυξη ή δήλωση, και μάλιστα ψευδής. Το συριζαϊκό δίδυμο κατέκτησε και αυτή την πρωτιά, στην προσπάθειά του να κατευνάσει την αγανάκτηση των κτηνοτρόφων από τη μαζική ελληνοποίηση εισαγόμενου γάλακτος και άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων, που γίνεται χρόνια τώρα με τη σιωπηρή συγκατάθεση όλων των κυβερνήσεων.

Πέραν όσων αναφέραμε, αντικρούοντας τον ψευδή ισχυρισμό των Αραχωβίτη-Τελιγορίδου, ότι με την ΚΥΑ τους θα ελέγχονται οι εισαγωγές γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων από τα κράτη-μέλη της ΕΕ, πρέπει να θυμίσουμε αυτό που αποτέλεσε το κύριο στοιχείο του δημοσιευμάτος μας. Οτι δηλαδή, με την παράγραφο 1ββ του άρθρου 3 της ΚΥΑ, η «παιδική χαρά» των συριζαϊκών νομιμοποιεί έμμεσα -κόντρα στον Κανονισμό Τροφίμων και Ποτών- την παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων (εννοείται και

φέτας ΠΟΠ και παστεριωμένου γάλακτος) με εισαγόμενο γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, όχι μόνο από την ΕΕ, αλλά και από τρίτες χώρες!

Στην ανεκδιήγητη απάντησή του, το δίδυμο του ΥΠΑΑΤ βαφτίζει αυτή τη νομιμοποίηση όπως οι καλόγεροι βάφτιζαν το κρέας ψάρη: «προσδιορίζεται η πορεία και η προέλευση του χρησιμοποιούμενου γάλακτος».

Αραχωβίτης και Τελιγορίδου επικαλούνται ακόμα την παράγραφο 7 του άρθρου 9 του Κανονισμού 625/2017, που δηνητικά προβλέπει ότι οι διενεργούντες τους ελέγχους μπορούν να ζητούν από τους υπευθύνους των εταιριών να αναφέρουν την «άφιξη τέτοιων ζώων ή αγαθών». Λέμε δυνητικά, γιατί τονίζεται ότι αυτό μπορεί να γίνει «στο βαθμό που είναι απολύτως αναγκαίο».

Αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο. Αυτή η δυνατότητα προβλεπόταν και στο ΠΔ 420/1993 (και όχι μόνο). Όμως δεν συνέβη ποτέ, όπως αποκαλύψαμε στο άρθρο μας την περασμένη βδομάδα. Τέλος, σε ό,τι αφορά τους ελέγχους επισημαίνουμε ότι:

◆ Πρώτον, οι έλεγχοι αυτοί είναι

Από τη μια ακατάσχετο, από την άλλη χαράτσι 320 εκατ. ευρώ

Με τροπολογία στο νόμο για τους μετανάστες, που ψηφίστηκε τις παραμονές των Χριστουγέννων μαζί με πλειάδα ντροπολογιών (αποτελούν το άρθρο 12 του νόμου), οι επιδοτήσεις που εισπράττουν οι αγρότες μέχρι ύψους 7.500 είναι ακατάσχετες. Όμως, όσες ρυθμίσεις έχουν γίνει μέχρι σήμερα εξακολουθούν να ισχύουν. Αυτό προβλέπεται στην εισηγητική έκθεση της τροπολογίας, η οποία αναφέρει: «Σημειώνεται ότι η ανωτέρω διάταξη (σ.σ. για τα ακατάσχετα) δεν θίγει τις τυχόν υφιστάμενες ρυθμίσεις οφειλών καθώς και τις πάγιες εντολές πληρωμών ή παρακράτησης οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν».

Ψάξαμε να βρούμε αν υπάρχουν υφιστάμενες ρυθμίσεις οφειλών και διαπιστώσαμε ότι με τροπολογία που εισήχθη στο νόμο για τους βοσκοτόπους (νόμος 4351/2015) και αποτελεί το άρθρο 38, προβλέπεται ότι οι αγρότες που πήραν το λεγόμενο «πακέτο Χατζηγάκη» το 2008 και το 2009 θα επιστρέψουν συνολικά 320 εκατ. ευρώ.

Το άρθρο 38 του Ν. 4351/2015 προβλέπει: «1. Για την εκτέλεση της Απόφασης 2012/157/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Κρατική Ενίσχυση» που καταβλήθηκαν από τον ΕΛΓΑ κατά τα έτη 2008 και 2009 (...) 2. Με

κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων **καθορίζονται οι λεπτομέρειες της διαδικασίας ανάκτησης των ανωτέρω ενισχύσεων**».

Και η Εκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναφέρει: «Από τις προτεινόμενες διατάξεις θα επέλθει, σύμφωνα με το επισυνυπόκειτο Υπουργείο, (σ.σ. το Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων), **συνολική αύξηση εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, ύψους 320 εκατ. ευρώ, περίπου**».

Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που υποχρεώνει τους αγρότες να επιστρέψουν 320 εκατ. ευρώ με το

υποτυπώδες. Και στις περιπτώσεις που οι επικεφαλής των ελεγκτικών μηχανισμών φιλοτιμούνται -για διάφορους λόγους- να εισηγηθούν σοβαρά πρόστυμα, όπως για παράδειγμα την αφαίρεση άδειας για την παραγωγή φέτας, επειδή οι έχοντες την άδεια παράγουν φέτα νοθευμένη (είτε με εισαγόμενο γάλα, νωπό ή συμπυκνωμένο, είτε με αγγελαδινό και όχι πρόβειο), οι εισηγήσεις τους δε γίνονται δεκτές (έχουμε κάνει σχετικές αποκάλυψεις για πρόσφατα περιστατικά).

◆ Δεύτερον, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην ΕΕ, το ελεγκτικό σύστημα είναι δομημένο πάνω στον λεγόμενο «αυτοέλεγχο» των ιδίων των καπιταλιστών, οι οποίοι θεωρούνται φερέγγυοι. Γι' αυτό και ο έλεγχος είναι διεισδυτικό και όχι καθολικός.

◆ Τρίτον, εκείνο που κυριαρχεί στην καπιταλιστική παραγωγή δεν είναι ο αυτιστικός έλεγχος για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας και για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, αλλά η αποκόμιση του ανώτατου καπιταλιστικού κέρδους.

«Ασθενής» δήλωσε και πάλι ο Φλαούντας!

Στις 20 Φλεβάρη είχε οριστεί να γίνει στο Α' Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων η δίκη του πρώην δημόσιου υπάλληλου-«μαϊμού» και πρώην καναλόχρη της Μεσοηνίας, Φλαούντα, μετά την αναιρέση που έκανε δεκτή ο Αρειος Πάγος, σβήνοντας την προκλητική απόφαση που τον αθώωσε σε δεύτερο βαθμό. Όμως, ο Φλαούντας δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο και ο συνηγόρος του ζήτησε αναβολή, με τη δικαιολογία ότι ο εντολέας του είναι ασθενής. Εμφάνισε και ιατρική γνωμάτευση από το νοσοκομείο «Ερρίκος Ντυνάν», που δεν του επέτρεπε να παραστεί στο δικαστήριο. Ο συνηγόρος ισχυρίστηκε ότι δεν έχει λάβει εξουσιοδότηση και ότι ο εντολέας του επιθυμεί να παραστεί αυτοπροσώπως (κλασικό κόλπο για εξασφάλιση αναβολής).

Ο Φλαούντας, προκειμένου να πετύχει «αρεστή» σύνθεση δικαστηρίου, πάντοτε... αρρωσταίνει. Και πάντοτε στέλνει στα δικαστήρια ιατρική γνωμάτευση από το «Ερρίκος Ντυνάν»! Στις 14 Γενάρη δικαζόταν στην Αθήνα κατηγορούμενος για συκοφαντική δυσφήμιση. Στις 15 Γενάρη δικαζόταν στην Καλαμάτα, στο Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων, για κατάχρηση σε βάρος της εταιρίας Νότια Ελληνική Τηλεόραση (ΝΕΤ) με έδρα την Καλαμάτα. Στις 12 Γενάρη, εισήχθη πάλι στο «Ερρίκος Ντυνάν», και ο συνηγόρος του προσκόμισε άλλη γνωμάτευση με την οποία πέτυχε αναβολή και στα δύο δικαστήρια.

Αυτή τη φορά, πάντως, δεν τα κατάφερε. Ο εισαγγελέας απέρριψε το αίτημα αναβολής και πρότεινε την διακοπή της δίκης. Το δικαστήριο αποφάσισε

διακοπή της δίκης για τις 11 Απρίλη του 2019, στην αίθουσα Δ120Α στον 6ο όροφο του Εφετείου στη Λοκάρεως (διακοπή σημαίνει ότι η δίκη θα διεξαχθεί από την ίδια σύνθεση).

Ο Φλαούντας βρίσκεται σε πανικό, γιατί με ομόφωνη απόφασή του (2039/2018), το Ζ' Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου, που συνεδρίασε στις 14 Νοέμβρη, αναιρέσε την απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων που αθώωσε κατά πλειοψηφία σε δεύτερο βαθμό τον απατεώνα. Σε πρώτο βαθμό ο Φλαούντας είχε καταδικαστεί ομόφωνα σε κάθειρξη δώδεκα ετών για απάτη σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου σε βαθμό που η ποινή που αντιμετώπιζε έφτανε μέχρι τα ισοβία, δεδομένου ότι του καταλογίστηκε ποσό 235.000 ευρώ.

Ο Αρειος Πάγος έκανε φύλλο και φερόν την αθωωτική απόφαση, σημειώνοντας ότι το Πενταμελές Εφετείο (η πλειοψηφία) «δεν έλαβε υπόψη το και δεν αξιολόγησε στο σύνολό τους όλα ανεξαιρέτως τα αποδεικτικά μέσα που είχε στη διάθεσή του για να διαμορφώσει την κρίση του, αλλά **επιλεκτικά έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε μερικά μόνο από αυτά, καθώς και περικοπές κάποιων από αυτά!**»

Η αρεοπαγτική απόφαση αναφέρει χαρακτηριστικά στοιχεία του αποδεικτικού υλικού, που ανατρέπουν αυτά που επιστράτευσε το Πενταμελές για να αθώσει τον Φλαούντα. Σημειώνει ακόμα ο Αρειος Πάγος ότι «παραίρεται, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει αναφάσεις, τις οποίες και καταγράφει.

Το υπουργείο Παιδείας «κόβει», η συνδικαλιστική γραφειοκρατία «ράβει»

Συνάντηση με το ΔΣ της ΔΟΕ είχε ο υπουργός Παιδείας στις 14 του Φλεβάρη. Και σε αυτήν τη συνάντηση έγινε φανερός ο βρόμικος ρόλος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Με συναίνεση των παρατάξεων, που αποτελούν το συνδικαλιστικό βραχίονα των ΝΔ-ΚΙΝΑΛ (ΠΑΣΟΚ)-ΣΥΡΙΖΑ, η πλειοψηφία του ΔΣ της Ομοσπονδίας προσήλθε στη συνάντηση για να δώσει τη συγκατάθεσή της στη δρομολογημένη αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών, που καλύπτεται πίσω από τον «προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου».

Όσον αφορά στα άλλα σημαντικά ζητήματα, των μόνιμων διορισμών, της άμεσης επέκτασης της διετούς υποχρεωτικότητας της προσχολικής αγωγής σε όλη τη χώρα, της σύστασης των Ομάδων Εκπαιδευτικής Υποστήριξης που υποκαθιστούν ουσιαστικά τις Επιτροπές Διεπιστημονικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης (Ε.Δ.Ε.Α.Υ.), επιφέροντας ένα επιπλέον πλήγμα στην πολύπαθη Ειδική Αγωγή, η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ, αφού υπέβαλε επιμέρους ενστάσεις χωρίς να θέτει ζήτημα απόσυρσης των σχετικών νομοθετημάτων, εν συνεχεία έπαιξε με επιτυχία το ρόλο της «γλάστρας» στον υπουργό Παιδείας, ο οποίος απαντούσε με αοριστίες και ανέξοδες υποσχέσεις.

Συγκεκριμένα

♦ **Για την αξιολόγηση («Προγραμματισμός και Αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου»)**

Η πλειοψηφία του ΔΣ προσήλθε στο υπουργείο με δεδομένη την απόφαση να στηρίξει τις προσπάθειες του υπουργείου Παιδείας και της κυβέρνησης να επιβάλλουν την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών. Αλλωστε, πολλές φορές η ΔΟΕ έχει διακηρύξει ότι είναι υπέρ μιας αξιολόγησης που δήθεν δεν θα είναι τιμωρητική, αλλά θα έχει το χαρακτήρα της «ανατροφοδότησης» και «βελτίωσης» του εκπαιδευτικού έργου, κάτι που διατυμπανίζει και ο Γαβρόγλου.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία διείδε αξιολόγηση-χειραγώγηση μόνον όσον αφορά την αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης. Η αντίθεση έγκειται ουσιαστικά στο γεγονός του «μοιράσματος των κουκιών» στα εν λόγω πόστα της διοικητικής πυραμίδας.

Όσον αφορά τον «προγραμματισμό και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου» την «αυτοαξιολόγηση» της σχολικής μονάδας, οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές δεν έχουν καμιά ουσιαστική αντίθεση. Κρύβουν το γεγονός ότι όλη αυτή η καμουφλαρισμένη διαδικασία είναι επί του πρακτέου αξιολόγηση των σχολείων και των εκπαιδευτικών, είναι τα προεόρτια της αξιολόγησης και «με τη βούλα».

Αυτό αποδεικνύουν περίτρανα η διαδικασία (αντίγραφο της αξιολόγησης Αρβανιτόπουλου) και οι ποσοτικοί-ποιοτικοί δείκτες που υιοθετούν ο νόμος 4547/2018 και η Υπουργική Απόφαση 1816/ΓΔ4 (11 Γενάρη 2018) (δες αναλυτικά Κόντρα, αρ. φύλ. 992).

Αλλωστε, και τα ίδια τα κόμματά τους έχουν ακολουθήσει στο παρελθόν με πάθος αντίστοιχες πολιτικές, εφαρμόζοντας τις υποδείξεις ΕΕ και ΟΟΣΑ και μετείχαν και θα μετέχουν και στο μέλλον στη σκυταλοδρομία των μνημονιακών πολιτικών, κατεύθυνση των οποίων είναι και η γενικευ-

μένη εφαρμογή της αξιολόγησης στο Δημόσιο.

Αστικά κόμματα και συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχουν πάρει το μάθημά τους από τη μαζική, μαχητική αντίσταση του εκπαιδευτικού κινήματος ενάντια στα σχέδια επιβολής της αξιολόγησης στο παρελθόν. Γι' αυτούς σημασία έχουν τώρα τα προσεχτικά βήματα, προέχει αυτήν τη στιγμή η καλλιέργεια «κουλούρας αξιολόγησης». Γι' αυτό η ΔΟΕ δε σηκώνει τους τόνους και ασκεί κριτική σε επιμέρους σημεία.

Ετσι, π.χ. έθεσε υπόψη του Γαβρόγλου τα εξής ανώδυνα σημεία: Να καθοριστούν με νόμο σε μόνιμη βάση οι δείκτες αξιολόγησης «έπειτα από αναλυτική συζήτηση με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, ώστε να κινούνται πλήρως στην κατεύθυνση της ενίσχυσης και ανατροφοδότησης του παιδαγωγικού έργου». Να μην είναι υποχρεωτική η ενσωμάτωση των παρατηρήσεων των Συντονιστών Εκπαιδευτικού Έργου στις τελικές αποφάσεις του συλλόγου διδασκόντων. Να ορίζεται καθαρά στα όρια των αρμοδιοτήτων του (στα ζητήματα, δηλαδή, που αφορούν την υλικοτεχνική υποδομή) ο ρόλος του σχολικού συμβουλίου (μετέχουν Δήμος και γονείς) στον «προγραμματισμό και αποτίμηση» του εκπαιδευτικού έργου.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της ΔΟΕ, ο υπουργός Παιδείας απάντησε ότι «ούτε από το νόμο ούτε από την υπουργική απόφαση προβλέπεται η υποχρεωτική ενσωμάτωση των παρατηρήσεων των Συντονιστών Εκπαιδευτικού Έργου στις εκθέσεις του συλλόγου διδασκόντων».

Με τις πλάτες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που δεν είχε καμιά

όρεξη να «στριμώξει» τον υπουργό, ο Γαβρόγλου έδωσε τη δική του ερμηνεία στην ΥΑ, η οποία αναφέρει χαρακτηριστικά: «Οι συντονιστές εκπαιδευτικού έργου μελετούν τις εκθέσεις προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων των οποίων έχουν την παιδαγωγική ευθύνη και διατυπώνουν παρατηρήσεις με βάση τις οποίες εισηγούνται πιθανές βελτιώσεις, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη τόσο για την υλοποίηση των δράσεων του τρέχοντος σχολικού έτους όσο και κατά τον προγραμματισμό του επόμενου σχολικού έτους από τις αντίστοιχες σχολικές μονάδες» (οι εμφάσεις δικές μας).

Κερδίζοντας το ουσιαστικό, τη στήριξη δηλαδή στο νόμο, ο Γαβρόγλου δεν είχε θέμα να αποδεχθεί την πρόταση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (τη «βλέπει θετικά») για συζήτηση πάνω στους θεματικούς άξονες (δείκτες) επί των οποίων θα συντάσσονται οι εκθέσεις των σχολείων.

♦ **Για τους μόνιμους διορισμούς**

«Ο Υπουργός απάντησε ότι προχωράει η διαδικασία από τον Α.Σ.Ε.Π. ώστε να υπάρξει προκήρυξη διορισμών στην ειδική αγωγή στα τέλη Φεβρουαρίου με αρχές Μαρτίου ενώ η κατανομή δεν θα υπάρχει τώρα στην προκήρυξη».

Όσον αφορά την κατανομή που θα ακολουθήσει είναι αυτονόητο ότι ο μεγαλύτερος αριθμός διορισμών θα γίνει στην πρωτοβάθμια και με αναλογική κατανομή, αφού εκεί προσλαμβάνονται κάθε χρόνο οι περισσότεροι αναπληρωτές.

Σε σχέση με τους 10.500 διορισμούς για τα έτη 2020 και 2021, η

απάντηση του Υπουργού ήταν πως υπάρχει ήδη επικοινωνία με το Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης και τις επόμενες μέρες μπορεί να υπάρξει εξέλιξη στο ζήτημα της ενδεχόμενης «προνομοθέτησης» των διορισμών αυτών» (σύμφωνα με τη χλιαρή ανακοίνωση της ΔΟΕ).

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι δεν υπήρξε καμιά απολύτως δέσμευση (καμιά ρητή ημερομηνία) του Γαβρόγλου, ούτε ακόμη και γι' αυτούς τους 4.500 διορισμούς στην Ειδική Αγωγή (είναι εγγεγραμμένοι στον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά όπως είναι γνωστό πολλές από τις δαπάνες δεν πραγματοποιούνται, καθόσον συνδέονται με την «πορεία των οικονομικών δεδομένων»). Η δε εξαγγελία για 10.500 διορισμούς το 2020 και το 2021 γίνεται για καθαρά δημαγωγικούς προεκλογικούς σκοπούς. Καμιά δέσμευση, ούτε καν λεκτική, και επ' αυτού. Και ήδη απέχουμε μόλις 3 μήνες από μια πιθανή προκήρυξη εκλογών.

♦ **Για την προσχολική αγωγή**

Η ΔΟΕ ζήτησε να προχωρήσει άμεσα η έκδοση της υπουργικής απόφασης με την οποία θα εντάσσονται όλοι οι Δήμοι της χώρας στην εφαρμογή της δίκρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης από το σχολικό έτος 2019 - 2020. Τόνισε «το γεγονός ότι υπάρχουν δήμαρχοι οι οποίοι αρνούνται να συναινέσουν, παρότι οι κτιριακές υποδομές επαρκούν ή υπάρχουν άμεσες λύσεις, εμπόδιο που η πολιτική ηγεσία επιβάλλεται να ξεπεράσει, ιδιαίτερα τώρα, λίγο καιρό πριν τις εκλογές για την τοπική αυτοδιοίκηση. Επίσης, σε πολλές περιπτώσεις ασκούνται πιέσεις από συγκεκριμένες ομάδες που με κίνητρο

«Ούτε ένα ευρώ λιγότερο για τις θεραπείες των παιδιών μας»

Ακριβώς δύο χρόνια μετά την αιφνίδια απόφαση του Υπουργείου Υγείας να «νοικοκυρέψει» τον χώρο της ειδικής αγωγής», με λύπη αλλά και απογοήτευση διαπιστώνουμε ότι όχι μόνο δεν έχουμε πάει ένα βήμα μπροστά αλλά η κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη.

Ειδικότερα:

• Θεωρούμε ότι απώτερος στόχος της κυβέρνησης είναι η δραστική μείωση του κονδυλίου της ειδικής αγωγής και αυτό διαφαίνεται ξεκάθαρα από τον προϋπολογισμό που μόλις κατατέθηκε. Από τα 105 εκατ. που διατέθηκαν το 2015 (τελευταίο καταγεγραμμένο ποσό από τον ΕΟΠΥΥ) για το 2019 εγκρίνεται μόνο 65 εκατ. Αυθαίρετη μείωση δηλαδή 40% χωρίς να μπορεί η κυβέρνηση να το αιτιολογήσει. Επαναλαμβάνουμε ότι είμαστε κάθετα αντίθετοι στον κλειστό προϋπολογισμό για την ειδική

αγωγή. Το κονδύλι θα πρέπει να διαμορφώνεται με βάση τις πραγματικές ανάγκες και όχι οι ανάγκες να καλύπτονται από τα τυχόν ποσά που έχουν προϋπολογιστεί.

♦ Ο νέος ΕΚΠΥ - ΕΝΔΙΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΟΧΩΝ ΥΓΕΙΑΣ (ΦΕΚ 2315/Β/19.6.2018) που συντάχθηκε τόσο βιαστικά και χωρίς επιστημονικό υπόβαθρο βάσει της απόφασης του υπουργείου Υγείας ισχύει μετά από πολλές παρατάσεις και αναμονές από την 1η Νοεμβρίου 2018. Ακόμη και σήμερα υπάρχει ασαφές νομικό πλαίσιο και υπάλληλοι του ΕΟΠΥΥ που δεν έχουν σαφείς οδηγίες και ερμηνεύουν τον νόμο κατά την κρίση τους. Ο παραλογισμός ξεκινά από το ίδιο το περιεχόμενο του νέου ΕΚΠΥ που μειώνονται θεραπείες τόσο στο πλήθος τους όσο και στο είδος τους. Ζητείται μάλιστα ανανέωση της κάθε γνωμάτευσης σε κάποι-

ες περιπτώσεις κάθε 4 μήνες, ενώ προβλέπεται και ανώτατος χρόνος παρέμβασης που σε κάποιες διαγνώσεις είναι υπό διερεύνηση. Επιπλέον αυξάνεται η γραφειοκρατία και φαίνεται να μην έχει γίνει αντιληπτό ότι κάποιες παθήσεις είναι μη αναστρέψιμες και είναι άσκοπη η ταλαιπωρία των παιδιών κάθε 4 μήνες.

♦ Ζητάμε εδώ και δύο χρόνια ηλεκτρονική συνταγογράφηση και είναι άξιον απορίας πως δεν έχει υπάρξει ακόμη πολιτική βούληση να περαιωθεί το ζήτημα αυτό που θα είναι και το κλειδί ελέγχου της δαπάνης. Με την ασάφεια που επικρατεί λόγω του νέου ΕΚΠΥ αλλά και με την προσμονή της ΗΣ οι γονείς από 1 Φεβρουαρίου έχουν μπει σε νέα περιπέτεια προσκόμισης της νέας γνωμάτευσης (αρ.εγγράφου ΔΒ3Β/Φ11/οικ.1647/15-01-2019).

Σε ένα ηλεκτρονικό σύστη-

μα που ακόμη δεν είναι έτοιμο, ο ΕΟΠΥΥ προσπαθεί να το «εκβιάσει» (σύστημα e-ΔΑΠΥ) με πολλά τεχνικά προβλήματα, με τους γιατρούς να μην καταφέρνουν να μπουν στην πλατφόρμα και τους γονείς σε αναμονή.

Παίρνοντας την πολυπόθητη νέα γνωμάτευση από τους πιστοποιημένους γιατρούς του ΕΟΠΥΥ στα χέρια τους οι γονείς, θα πρέπει να πηγαίνουν για έγκριση στους ελεγκτές ιατρούς ειδικών θεραπειών στον ΕΟΠΥΥ στην αρμόδια περιφερειακή διεύθυνση που ανήκουν. Από εκεί θα αποστέλλονται ηλεκτρονικά οι χειρόγραφες γνωματεύσεις που εκδόθηκαν σύμφωνα με το πρότυπο καθώς και την πρότυπη γνωμάτευση θα την προωθούν στην κεντρική υπηρεσία του ΕΟΠΥΥ στην Αθήνα από όπου και θα ελέγχονται πανελλαδικά από ειδική ελεγκτική επιτροπή.

Από μια επιτροπή που δεν έχει ανακοινωθεί ούτε η σύσταση της ούτε το επιστημονικό της υπόβαθρο. Καταλαβαίνουμε όλοι ότι αντί να απλουστευθεί η διαδικασία προστέθηκε ένα ακόμη ενδιάμεσο στάδιο αναμονής και καθυστέρησης. Μεγαλώνουμε την γραφειοκρατία με ακόμη ένα γρανάζι.

♦ Τέλος το θέμα των voucher που επίμονα προσπαθεί να περάσει η κυβέρνηση είναι σε διαδικασία εκδίκασης στο ΣτΕ όπου προσέφυγαν οι θεραπευτές. Το μέτρο αυτό αναμφίβολα είναι το «όχημά» μας για την μείωση του κονδυλίου. Οι εισφορές όμως που καταβάλουμε όλοι οι ασφαλισμένοι χάνουν με αυτόν τον τρόπο την ανταποδοτικότητά τους και είναι ένας ακόμη τρόπος αποθάρρυνσης των οικογενειών να συνεχίσουν το έργο τους.

Όλοι εμείς οι γονείς αισθα-

νόμαστε εκτεθειμένοι σε ένα κράτος που μας βομβαρδίζει με νέους κανονισμούς, γνωματεύσεις, πιστοποιημένους γιατρούς, νέα συστήματα. Αναγκαζόμαστε να ασχοληθούμε με έννοιες όπως ΕΚΠΥ, Παράρτημα, πλαφόν χωρίς αυτό να πρέπει να μας αγγίζει. Χρέος μας και μόνο είναι η φροντίδα των παιδιών μας που θα γίνουν ενήλικες με ιδιαίτερες και προβλήματα σε μια φιλόξενη πολιτεία.

Οι γονείς έχουν συσπειρωθεί με ένα και μοναδικό στόχο: ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΕΥΡΩ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΣΤΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ.

Αλλωστε το αποδιδόμενο ποσό από την πολιτεία είναι το ελάχιστο που μπορεί να καλύψει τις πραγματικές θεραπείες των παιδιών μας.

♦ **«Παρέμβαση» για την ειδική αγωγή**

♦ **Ομάδα Γονέων με Παιδιά που χρήζουν Ειδικής Αγωγής**

το συμφέρον (π.χ. ιδιωτικοί βρεφονηπιακοί σταθμοί) καταθέτουν ακόμη και μηνύσεις κατά των δήμων όπου εφαρμόζεται η δίχρονη προσχολική (π.χ. περίπτωση Πύργου Ηλείας όπου οι νηπιαγωγοί καλούνται να καταθέσουν επί της... καταλληλότητας των κτιρίων) και είναι απαραίτητη η παρέμβαση της πολιτικής ηγεσίας για την κάλυψή τους.

Ο υπουργός δεσμεύτηκε να εκδώσει την υπουργική απόφαση μέχρι τις 15 Μαρτίου. Σ' αυτήν δήλωσε ότι θα περιλαμβάνονται οι Δήμοι με ομόφωνες αποφάσεις των τριμερών επιτροπών καθώς και οι Δήμοι όπου υπάρχει πλειοψηφία στις τριμερείς και έχει πιστοποιηθεί η επάρκεια της υλικοτεχνικής υποδομής. Πρόκειται για 100 περίπου δήμους ακόμη (συνολικά 285 επί των 325, συνυπολογίζοντας τους 184 περσινούς)».

Θυμίζουμε ότι στους 184 δήμους που αρχικά εφαρμόστηκε η διετής προσχολική αγωγή αντιστοιχεί μόνο το 25% των παιδιών περίπου. Όλοι οι μεγάλοι Δήμοι (π.χ. της Αττικής, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας) δεν εντάχθηκαν στον πρώτο σχεδιασμό, ενώ και σε αυτά που «δεσμεύτηκε» ο Γαβρόγλου παραμένουν εκτός. Υπογραμμίζουμε επίσης ότι το υπουργείο Παιδείας εξακολουθεί αμετανόητα να εμπλέκει τους Δήμους, ανοίγοντας επικίνδυνους δρόμους (νόμοι της αποκέντρωσης). Ο Γαβρόγλου αναφέρθηκε στους Δήμους όπου υπάρχουν «ομόφωνες αποφάσεις» και σε αυτούς που υπάρχει «πλειοψηφία στις τριμελείς επιτροπές και πιστοποιημένη επάρκεια στην υλικοτεχνική υποδομή». Ταυτόχρονα, όμως, το υπουργείο δεν προχωρά σε αλλαγές χρήσης ή απαλλοτριώσεις οικοπέδων, ούτε μεταφέρει τις αρμοδιότητες για το σχεδιασμό και την ανέγερση σχολικών κτιρίων αποκλειστικά στο υπουργείο Παιδείας.

Κοντολογίς, ενόψει και της επόμενης χρονιάς (που θα είναι κρίσιμη, καθώς η υλοποίηση του νόμου προβλέπεται να γίνει σε βάθος τριετίας) η λύση θα είναι ή μίζερη, σε προκάτ κτίρια ή θα παραπεμφθεί στις ελληνικές καλέςδες.

◆ Για τις Ομάδες Εκπαιδευτικής Υποστήριξης

Και σ' αυτό το σοβαρό ζήτημα, που επιφέρει ένα ακόμη πλήγμα στην πολύπαθη Ειδική Αγωγή, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αποφάσισε να βάλει πλάτη στους σχεδιασμούς του υπουργείου Παιδείας, «κατανοώντας» τη δυσκολία στα δημόσια οικονομικά, στηρίζοντας ουσιαστικά τη μνημονιακή πολιτική.

Αντί να απαιτήσει την άμεση γενναία ενίσχυση της Ειδικής Αγωγής με κονδύλια και όλο το απαιτούμενο επιστημονικό, διδακτικό, υποστηρικτικό και βοηθητικό προσωπικό, πρότεινε αναστολή στη συγκρότηση των τριμελών ομάδων, κάτι που το υπουργείο αποδέχτηκε με ευχαρίστηση.

Θυμίζουμε ότι, σύμφωνα με το νόμο 4547, άρθρο 10, παράγραφος 2 και 3 «**Στις σχολικές μονάδες που δεν λειτουργεί Ε.Δ.Ε.Α.Υ. (σ.σ.: Επιτροπή Διεπιστημονικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης), συνιστάται για την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής ομάδα εκπαιδευτικής υποστήριξης μαθητών**, η οποία υποστηρίζεται στο έργο της από το Κ.Ε.Σ.Υ., συγκροτείται με απόφαση του συλλόγου διδασκόντων **και αποτελείται από το διευθυντή ή τον υποδιευθυντή του σχολείου, τον υπεύθυνο εκπαιδευτικό επικοινωνίας με το Κ.Ε.Σ.Υ. και τον υπεύθυνο εκπαιδευτικό του τμήματος**».

Τα Κ.Ε.Σ.Υ. (Κέντρο Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης. Αντικατέστησε τα ΚΕ.Δ.Δ.Υ.) διενεργούν ατομικές αξιολογήσεις και εκδίδουν αξιολογικές εκθέσεις - γνωματεύσεις «**ύστερα από πρόταση της ομάδας εκπαιδευτικής υποστήριξης μαθητών** στις σχολικές μονάδες στις οποίες δεν λειτουργεί Ε.Δ.Ε.Α.Υ., η οποία **διατυπώνεται μετά την εφαρμογή βραχυχρόνιου προγράμματος υποστήριξης**».

Σε κάθε περίπτωση, για την αξιολόγηση και την έκδοση σχετικών αξιολογικών εκθέσεων - γνωματεύσεων από τα Κ.Ε.Σ.Υ. απαιτείται «**αιτιολογημένη εισήγηση του συλλόγου διδασκόντων προς το Κ.Ε.Σ.Υ., από την οποία να προκύπτει ότι έγιναν όλες οι αναγκαίες υποστηρικτικές παρεμβάσεις από τη σχολική μονάδα του μαθητή, τα αποτελέσματα των παρεμβάσεων αυτών, καθώς και το βραχυχρόνιο πρόγραμμα παρέμβασης, το οποίο έχει συνταχθεί και υλοποιηθεί από την Ε.Δ.Ε.Α.Υ. ή την ομάδα εκπαιδευτικής υποστήριξης μαθητών**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Στην πραγματικότητα εδώ έχουμε τη διάχυση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στα «συμβατικά» τμήματα. Οι εκπαιδευτικοί με τη «στήριξη» των Ομάδων Εκπαιδευτικής Υποστήριξης, στις οποίες ένα μόνο μέλος, ο εκπαιδευτικός που είναι υπεύθυνος για την επικοινωνία με το Κ.Ε.Σ.Υ., έχει γνώσεις Ειδικής Αγωγής, επιφορτίζονται με το καθήκον της «διάγνωσης» των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και της κατάρτισης «βραχυχρόνιου προγράμματος υποστήριξης» αυτών.

Πρόκειται για μια «άρπα κόλλα» αντιμετώπιση τόσο των εκπαιδευτικών, όσο και των μαθητών.

Γιούλα Γκεσούλη

Προσπαθούν να κόψουν και πάλι τις άδειες από τον Δ. Κουφοντίνα!

Εξι άδειες έχει πάρει μέχρι σήμερα ο Δημήτρης Κουφοντίνας. Με μια ενδιάμεση διακοπή, αφού όσο ήταν ακόμα κρατούμενος στην ειδική πτέρυγα του Κορυδαλλού, του μπλοκάρισαν τις άδειες που είχε αρχίσει να παίρνει και χρειάστηκε να καταφύγει σε μια σκληρή απεργία πείνας για να ξανακερδίσει αυτό το δικαίωμα που έχει κάθε κρατούμενος (υπό όρους, τους οποίους ο Δ. Κουφοντίνας πληρούσε και πληροί).

Απ' όταν μετέχθη στις αγροτικές φυλακές της Κασσαβέτειας στο Βόλο, πήρε τρεις άδειες, τις οποίες μάλιστα προσυπέγραψαν τρεις διαφορετικοί εισαγγελείς του Βόλου. Όλες οι άδειες ήταν κουτσουρεμένες, είτε ως προς τη διάρκειά τους είτε ως προς την περιοχή στην οποία είχε δικαίωμα να παραμείνει (μόνο η τελευταία άδεια, στα τέλη του Δεκέμβρη, του έδινε το δικαίωμα κυκλοφορίας στην Αττική).

Κάθε φορά που ο Δ. Κουφοντίνας έπαιρνε άδεια, ξεσπούσε ο ίδιος θόρυβος από τον γνωστό εσμό της τρομοϋστερίας και τα παπαγαλάκια του, που καλούσε τις δικαστικές αρχές να γράψουν στα παλιά τους τα παπούτσια το νόμο και να κόψουν τις άδειες από έναν κρατούμενο, επειδή αυτός συμβαίνει να είναι ο Κουφοντίνας.

Ετσι, βρέθηκε ο τέταρτος εισαγγελέας Βόλου (ονόματι Χρήστος Καραγιάννης), ο οποίος στις αρχές της τρέχουσας εβδομάδας έθεσε βέτο στην απόφαση για τη χορήγηση της έβδομης κατά σειρά άδειας, την οποία το Συμβούλιο Φυλακής αποφάσισε κατά πλειοψηφία να χορηγήσει στον Κουφοντίνα (η άδεια, που πρέπει να αρχίσει στις 28 Φλεβάρη, είναι διάρκειας εννέα ημερών, χωρίς οδοιπορικά και με χώρο παραμονής τα όρια του Δήμου όπου βρίσκεται η κατοικία της οικογένειας Κουφοντίνα - έχουμε δηλαδή επιστροφή στους προηγούμενους περιορισμούς, που κουτσουρεύουν την άδεια).

Η επιχειρηματολογία του εισαγγελέα είναι προκλητική. Αναμασά τα γνωστά «επιχειρήματα» που χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν, όταν απέρριπταν τις αιτήσεις του Κουφοντίνα. Αυτά μέσω των οποίων του ζητούσαν να κάνει «δήλωση μετανοίας». Δε δίστασε ακόμα και να διαστρεβλώσει τοποθετήσεις που έχει κάνει ο Δ. Κουφοντίνας στο παρελθόν, σε κείμενά του που έχουν δει το φως της δημοσιότητας.

Το κυριότερο είναι ότι όλα αυτά έχουν ήδη κριθεί. Όλα τα κείμενα που επικαλείται ο εισαγγελέας έχουν γραφεί σε περιόδους που ακόμα έκοβαν τις άδειες του Δ. Κουφοντίνα (ο εισαγγελέας επικαλείται ακόμα και κείμενο του 2013)! Όμως, έκτοτε, ο Δ. Κουφοντίνας έχει ήδη πάρει έξι άδειες (στη διάρκεια των οποίων δεν παραβίασε κανέναν από τους όρους τους), τις οποίες ενέκριναν έξι διαφορετικοί εισαγγελείς, στον Κορυδαλλό και το Βόλο, χωρίς αυτά (και όποια άλλα κείμενα) να κριθούν ως απαγορευτικά για τη χορήγηση των αδειών.

Επομένως, κάποιοι επιδιώκουν να επανέλθει το παλιό καθεστώς, στερώντας από τον πολιτικό κρατούμενο τις άδειες, με τρόπο παράνομο και ετσιθελικό. Επειδή πρόκειται για τον Κουφοντίνα, γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τους ίδιους τους νόμους του αστικού κράτους. Ανεξάρτητα από τις αντοχές που έχουν αγωνιστές σαν τον Κουφοντίνα, πρέπει να σημειώσουμε ότι η τακτική αυτή ισοδυναμεί με βασανιστήριο.

Η υπόθεση εισήχθη την περασμένη Πέμπτη στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Βόλου, το οποίο συνεδρίασε με την παρουσία του Δ. Κουφοντίνα (τη ζήτησε ο ίδιος), ο οποίος έδωσε απαντήσεις για όλα, καταδεικνύοντας τις λαθροχειρίες του εισαγγελέα και υπερασπιζόμενος το δικαίωμά του στην άδεια, με βάση ό,τι προβλέπεται από το ισχύον νομικό καθεστώς.

Η απόφαση του Συμβουλίου αναμένεται τις επόμενες μέρες. Εμείς δεν έχουμε παρά να ξεκαθαρίσουμε ότι καμιά υπαναχώρηση στο ζήτημα των αδειών που ο Δ. Κουφοντίνας παίρνει εδώ και σχεδόν δυο χρόνια δε θα γίνει δεκτή. Πέρα από το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, καθήκον να αντιδράσει έχει και ο νομικός κόσμος (εκτός κι αν θεωρεί ότι τα δικαιώματα που αναγνωρίζει ο νόμος είναι δικαιώματα α λα καρτ). Κάθε δημοκρατικός άνθρωπος πρέπει να υψώσει τη φωνή του ενάντια σ' αυτές τις βάρβαρες πρακτικές που θυμίζουν μέρες φασισμού. Και η κυβέρνηση να πάψει να κρύβεται και να πάρει θέση. Είναι υπέρ της παραβίασης των δικαιωμάτων του κρατούμενου Δ. Κουφοντίνα ή όχι;

ΥΓ. Πρόσφατα, σε συζήτηση στη Βουλή σχετικά με τον υπολογισμό των ημερών για τους κρατούμενους που εργάζονται σε αρτοποιεία των φυλακών, ώστε να εξισωθούν με τα ισχύοντα για όσους εργάζονται σε άλλους τομείς, ο Βορίδης ρώτησε τον υπουργό Δικαιοσύνης μήπως αυτό γίνεται για τον Κουφοντίνα. Ο Μ. Καλογήρου απάντησε, φυσικά, αρνητικά. Ο Δ. Κουφοντίνας έχει ήδη υποβάλει αίτηση στη διεύθυνση της φυλακής να του αλλάξουν τομέα εργασίας, γιατί ο ίδιος δεν έχει ανάγκη από μεροκάματα, ενώ έχουν άλλοι κρατούμενοι. Το αναφέρουμε ως ένα μικρό δείγμα του πού μπορεί να φτάσει η τρομοϋστερία.

Τα αυτονόητα

Ο ευρωβουλευτής της ΝΔ Γ. Κύρτσος δεν είναι πρωτάρης. Χρόνια στο κουρμπέτι, ξέρει πως παίζεται το παιχνίδι. Και αποφεύγει να πει «χοντράδες» που μπορεί να τον εκθέσουν στο περιβάλλον των Βρυξελλών, όπου μάλλον θέλει να επιστρέψει. Ούτε θέλει να κάνει προβλέψεις που μετά από μερικές μέρες θα διαψευστούν, όπως κάνουν π.χ. οι συνάδελφοί του στο Συγκρότημα Μαρινάκη, που προβλέπουν συνεχώς ρήξη της κυβέρνησης με τους θεσμούς/τρόικα και συνεχώς διαψεύδονται, κάνοντας μάγκες τον Τσακαλώτο και τον Τσίπρα.

Απαντώντας έμμεσα σε όσους έχουν ξαναρχίσει το βιολί «δε θα πάρουμε τη δόση», ο Κύρτσος λέει ότι η δόση των 750 εκατ. ευρώ θα δοθεί. «Το πολύ να υπάρχει κανένας μήνας καθυστέρηση». Βρήκε και μια εξήγηση πιο έξυπνη από τα περί πολιτικής ανταλλαγής (Συμφωνία των Πρεσπών με μη μείωση των συντάξεων), που έλεγε ο Μητσοτάκης, ξεσηκώνοντας την οργή της Μέρκελ και άλλων ευρωενωσιτών ηγετών. Σύμφωνα με τον Κύρτσο, «σε αυτή τη φάση οι θεσμοί δεν κάνουν εποπτεία, γιατί και οι θεσμοί επηρεάζονται πολιτικά, είμαστε όλοι σε προεκλογική εκστρατεία για τις ευρωεκλογές της 26ης Μαΐου. Επομένως, όλα τα προβλήματα και όλες τις εκκρεμότητες τα σκουπίζουν κάτω από το χαλί. Αυτή είναι και η Ευρωπαϊκή μέθοδος, αναπόφευκτη κατά την άποψή μου, δηλαδή, και με την Ιταλία που τριπλασίασε το έλλειμμά της τα βρήκανε και με τη Γαλλία που ξέφυγε πάνω από το 3% το όριο του δημοσιονομικού τα βρήκανε, και με την Ισπανία που έχει χαλαρώσει γιατί πάει σε εκλογές τα βρήκανε, και με εμάς -με την κυβέρνηση δηλαδή- τα έχουν βρει».

Τσακίστηκε στο τρέξιμο

Τι στην ευχή, να μην πάρει και ο Παππάς λίγη δόξα από τη λύση του «Μακεδονικού»; Τον έχουν που τον έχουν «στην απέξω» ο άλλοτε κολλητός του Τσίπρας και η ανανεωμένη παρέα του Μαξίμου (μόνο ο Φλαμπουράρης έμεινε αμετακίνητος), είπε κι αυτός να γίνει ο πρώτος υπουργός που υπογράφει συμφωνία με τη Βόρεια Μακεδονία. Τσακίστηκε στο τρέξιμο να φτάσει στα Σκόπια για να υπογράψει με τον υπουργό της Κοινωνίας της Πληροφορίας και Διοίκησης της Βόρειας Μακεδονίας Ντάμιαν Μάντσεφσκι συμφωνία μείωσης των τελών περιαγωγής.

Περιττεύει να πούμε ότι μια τέτοια συμφωνία θα μπορούσε να υπογραφεί σε επίπεδο γενικών διευθυντών υπουργείων. Τότε, όμως, δε θα έβγαζε φωτογραφίες με τον Μάντσεφσκι ο Παππάς, ούτε θα είχε την ευκαιρία να πει την παπάρα του: «*η δουλειά των κυβερνήσεων είναι να κάνουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών, συμφωνία των ανθρώπων. Συμφωνία, δηλαδή, η οποία παράγει αποτελέσματα, τα οποία βελτιώνουν τη ζωή των ανθρώπων και στις δύο μεριές. Συμφωνία, η οποία βελτιώνει τις δυνατότητες επικοινωνίας, τις δυνατότητες μετακίνησης, τις οικονομικές προοπτικές*».

Συγχαρητήρια στα τσιράκια

Αργησε μερικές μέρες, αλλά τελικά η γραφειοκρατία του Λευκού Οίκου έγραψε συγχαρητήριες επιστολές του Τραμπ προς τους Τσίπρα και Ζάεφ και τον έβαλε να τις υπογράψει. Για ν' αρχίσει στη χώρα μας το πανηγύρι των αμερικανόδουλων.

◆ Κούλης και Φώφη μουγκάθηκαν. Δεν είναι τώρα καιρός να τα βάζουμε με την πέραν του ατλαντικού υπερδύναμη, μόνο και μόνο για να κάνουμε αντιπολίτευση στον Τσίπρα. Ας' το καλύτερα να περάσει, χωρίς να ξύνουμε πληγές.

◆ Μουγκάθηκε και ο Καμμένος που έλεγε πως οι ΗΠΑ δεν είχαν κανένα ενδιαφέρον για τη Συμφωνία των Πρεσπών, την οποία επέβαλαν η Μέρκελ και ο... ολετήρας Κοτζιάς. Πρέπει να χρειάστηκε πολύ «υποβοήθηση» για να στανιάρει ο τέως συγκυβερνήτης και τέως υπουργός. Ξέρεις τι σημαίνει, από τη μια να λες ότι η μεγάλη συνεισφορά σου στη χώρα είναι ότι έβαλες τον Τσίπρα και έστριψε προς την Αμερική και, από την άλλη, να βλέπεις τις ΗΠΑ να μοιράζουν συγχαρητήρια για τη Συμφωνία των Πρεσπών; Μια... σχιζοφρένεια, όσο να 'ναι, την παθαίνεις.

◆ Αντίθετα, τα παπαγαλάκια της προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ άρχισαν να τιτιβίζουν χαρούμενα. Πάει καιρός που ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε αντιαμερικάνικες και αντινατοϊκές δηλώσεις. Τώρα, δείγμα επιτυχίας είναι τα συγχαρητήρια του Τραμπ.

Μαυρογιαλούρου

Με τη συμπεριφορά της μετά τις φονικές καταστροφές στη Μάνδρα και σε Μάτι-Νέο Βουτζά κέρδισε το προσωνύμιο Γαϊδούρου. Με την προεκλογική της εκστρατεία, που βρίσκεται στο φόρτε της, κερδίζει το χαρακτηρισμό Μαυρογιαλούρου. Πότε πάει στο Τουρκολίμανο και ανακοινώνει έργα ανάπλασης του παραλιακού μετώπου, πότε επισκέπτεται το εργοτάξιο του Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια και δηλώνει πως η περιφέρεια θα ξεκινήσει με δικά της λεφτά τα έργα της υπογειοποίησης (ένα δημόσιο έργο που θα χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση μιας ιδιωτικής επιχείρησης), πότε επισκέπτεται το Παίδων και ποζάρει με καπελάκι αδελφής νοσοκόμας και το περασμένο Σάββατο βρέθηκε «στο πλευρό των γυναικών ομάδων Βόλει που μετείχαν στο Final 4 Νεανίδων του Πρωταθλήματος της Ένωσης Σωματείων Πετοσφαίρισης Αθήνας και Ανατολικής Αττικής», όπου πόζαρε αγκαλιά με την ανθοδέσμη και με τις νεαρές αθλήτριες σε ρόλους «γλαστρών», προκειμένου να δηλώσει το «διαρκές και έμπρακτο ενδιαφέρον της Περιφέρειας Αττικής για την οικογένεια του βόλεϊ, όπως αυτό αποτυπώνεται και στο Μνημόνιο Συνεργασίας με την Ελληνική Ομοσπονδία Πετοσφαίρισης για την ανάδειξη και την προαγωγή του βόλεϊ» και να... ενημερώσει ότι «η στήριξη της Περιφέρειας Αττικής στον μαζικό, ερασιτεχνικό αθλητισμό είναι στρατηγική επιλογή που έχουμε κάνει από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε την ευθύνη της Διοίκησης της Περιφέρειας και πλέον μιλάμε για συγκεκριμένο έργο αναβάθμισης, ανακαίνισης αλλά και δημιουργίας νέων αθλητικών υποδομών για τους συμπολίτες μας. Μιλάμε για 140 έργα 217 εκατομμυρίων ευρώ από ίδιους πόρους της Περιφέρειας. Και συνεχίζουμε»!

Στο στοιχείο τους

Σε αντίθεση με τη Δούρου, ο Πατούλης δεν έχει λεφτά να μοιράσει, μόνο υποσχέσεις. Πήρε λοιπόν την Πατούλαινα και πήγαν στο virtual μπουζουξίδικο του Παπαδόπουλου, όπου... λικνίστηκαν με τον τρόπο που μόνο αυτοί ξέρουν (και με την ανάλογη αμφίεση, κυρίως από πλευράς Πατούλαινας). Βρέθηκαν στο στοιχείο τους μ' άλλα λόγια.

Γενικώς ο Πατούλης δεν κάνει καμιά «δυνατή» προεκλογική καμπάνια. Ενδεχομένως η Περιφέρεια να ξεπερνά τα «κιλά» του. Περισσότερο φαίνεται να επενδύει στην πολιτική δυναμική της ΝΔ παρά στην προσωπική του λάμψη, τη συγκρότηση, τις «καινούργιες ιδέες». Είναι όμως σχετικά νωρίς. Πρέπει να περιμένουμε να μπει ο Απρίλης, όταν θα φορτσάει το νεοδημοκρατικό επιτελείο. Γιατί εκλογές μόνο με τα... καλίγραμμα πόδια της Πατούλαινας δεν κερδίζονται. Και η Αττική θα κοστίζει σε όποιον τη χάσει.

Τρίτος και καταϊδρωμένος

Υπάρχει, βέβαια, και ο Σγουρός. Ο οποίος λειτουργεί υπό το κράτος πανικού, όπως δείχνουν οι κινήσεις του. Σε βαθμό που να κατηγορεί τους Δούρου και Πατούλη ότι είναι κομματικοί υποψήφιοι, την ίδια στιγμή που ο ίδιος έχει ζητήσει και έχει πάρει χρίσμα από το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ.

Μια άλλη κίνηση απελπισίας του Σγουρού είναι να ανακοινώνει, σχεδόν σε καθημερινή βάση, διάφορους «σπουδαίους» (παντελώς άγνωστους) υποψήφιους του συνδυασμού του. Μεταξύ αυτών ανακοίνωσε και κάποιον Καλαποθαράκο «έμπειρο στέλεχος της τοπικής αυτοδιοίκησης» και επίσης «επιτυχημένο επιχειρηματία και πρωταθλητή Ελλάδος, επί σειρά ετών, στα αγωνίσματα της πυγμαχίας, του kick boxing και του Tang Soo Do»! Κι ακόμα, πρώην βουλευτή του ΛΑΟΣ και αντιπρόεδρο του Πανελλήνιου Συνδέσμου Μανιατών «Πατρίς»! Από εμάς, ουδέν σχόλιο...

Ανατολίτικο παζάρι

Ο Ερντογάν εξέθεσε και πάλι τον Τσίπρα, αποκαλύπτοντας τμήμα της συζήτησης που είχαν πρόσφατα στην Αγκυρα, για την οποία ο Τσίπρας και οι επαγγελματίες προπαγανδιστές του Μαξίμου δεν είπαν κουβέντα. «Στον κύριο Τσίπρα δήλωσα: Ζητάτε από εμάς τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Ας ανοίξουμε του είπα το Φετιχέ τζαμί στην Αθήνα», είπε ο Ερντογάν. Και συνέχισε: «Ρώτησα γιατί δεν έχει μιναρέ το τζαμί που θα ανοίξετε; Μου είπε πως αντιδρά η αντιπολίτευση κι εγώ του απάντησα πως η εκκλησιά έχει καμπαναριό, έτσι και το τζαμί πρέπει να έχει μιναρέ».

Πρόκειται, φυσικά, για ανατολίτικο παζάρι, στο οποίο ασφαλώς η τουρκική πλευρά υπερέχει. Οχι μόνο λόγω δύναμης, αλλά επειδή λέει και μερικά λογικά πράγματα. Καμιά τουρκική κυβέρνηση δεν γκρέμισε τα καμπαναριά από τις ορθόδοξες εκκλησιές που λειτουργούν, ενώ αντίθετα, το τζαμί που πρόκειται να κατασκευαστεί στο Βοτανικό, μετά από τόσα χρόνια παλινωδιών και καθυστερήσεων, δε θα έχει μιναρέ, προκειμένου να εξευμενιστεί ο γνωστός εθνικοφασιστικός εσμός.

Το Φετιχέ τζαμί στην Πλάκα, βέβαια, είναι άλλη υπόθεση. Πρόκειται για αρχαιολο-

γικό μνημείο. Ως τζαμί έχει πάψει να λειτουργεί εδώ και δυο αιώνες. Πάλι καλά που κάποια στιγμή κηρύχτηκε αρχαιολογικό μνημείο, γιατί επί πολλές δεκαετίες χρησιμοποιούνταν τότε ως αποθήκη, πότε ως στρατώνας και πότε ως βοηθητικός χώρος στρατιωτικού φούρνου. Δεν ξέρουμε τι απάντησε ο Τσίπρας στον Ερντογάν (ο τούρκος πρόεδρος δεν είπε κάτι σχετικό), όμως ακούσε μια απλή σύγκριση με την Αγιασοφιά για να κόψει τη φόρα του Ερντογάν. Κανένας δεν τολμά να προτείνει να μετατραπεί η Αγιασοφιά από ιστορικό μνημείο, όπως την αναγόρευσε ο Κεμάλ Ατατούρκ, σε τζαμί (πόσω μάλλον σε εκκλησιά). Έτσι και το Φετιχέ τζαμί πρέπει να παραμείνει ιστορικό μνημείο, προσβάσιμο στους πάντες, και φυσικά το τέμενος που θα κατασκευαστεί στο Βοτανικό να έχει το μιναρέ του, όπως προβλέπει η μουσουλμανική θρησκεία.

Το πιθανότερο είναι πως ο Ερντογάν δεν προσβλέπει στην αλλαγή της χρήσης του Φετιχέ τζαμιού. Το βάζει στη ζυγαριά του παζαριού, για να κερδίσει σε κάποιον άλλο τομέα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι η Χάλκη δε θα ξαναοίξει, αν στο πλαίσιο του παζαριού ανάμεσα στις δυο χώρες δεν υπάρξει ανάλογης εμβέλειας

παραχώρηση και από ελληνικής πλευράς. Οχι πως «πεθαίνουμε» για να ξαναοίξει μια θρησκευτική σχολή (το ελληνικό κράτος, αν ήταν ανεξίθρησκο, θα έπρεπε να μείνει αμέτοχο σ' αυτή την ιστορία, δηλώνοντας ότι αφορά μόνο το τουρκικό κράτος και το δεσποταριάτο του Φαναρίου, που αποτελείται από τούρκους πολίτες), όμως οι αποκαλύψεις του Ερντογάν, που απευθύνεται στο δικό του θρησκευτικό ακροατήριο, δείχνουν πώς γίνεται το παζάρι και απ' αυτή την άποψη είναι χρήσιμες.

Δεν είναι τυχαίο ότι το μεγάλο Μαξίμου δεν έκανε κανένα σχόλιο, επιβεβαιώνοντας έτσι τον Ερντογάν. Ο Τσίπρας γενικά αισθάνεται αμήχανα όταν βρίσκεται απέναντι στο νεοσουλτάνο της Αγκυρας, διότι έχει τη φωλιά του λερωμένη. Του είχε υποσχεθεί ότι θα του παραδώσει σε 15-20 μέρες τους οχτώ φυγάδες στρατιωτικούς, αλλά δεν μπόρεσε να τηρήσει την υπόσχεσή του (τους αποκαλεί μεν πραξικοπηματίες, αλλά τα ελληνικά δικαστήρια αποφάσισαν τη μη έκδοσή τους και τη χορήγηση ασύλου) και ο Ερντογάν του το κοπανάει κάθε φορά που συναντιούνται (βάζει ακόμα και δημοσιογράφους να του κάνουν ερωτήσεις).

Διασπορέας φόβου

«Το ΚΙΝΑΛ θα δυσκολευτεί ακόμη και στην κοινοβουλευτική του εκπροσώπηση. Είναι η πολιτική μου εκτίμηση ότι θα δυσκολευτεί να μπει στη Βουλή». Το είπε ο παρακοιμώμενος του Μαξίμου και image maker του Τσίπρα, υπουργός Επικρατείας Χριστόφορος Βερναρδάκης, σε πρόσφατη ραδιοφωνική του εμφάνιση.

Είναι η κλασική μέθοδος του προβοκάτορα. Προσπαθεί να σπείρει φόβο για να τραβήξει πασόκους προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Ή απλώς να δώσει άλλοθι σε κάποιους που σκέφτονται ν' ακολουθήσουν τα βήματα του Μωραϊτή και του Τόλκα, του Ραγκούση και του Μπίστη.

Όσο για τις μεταγραφές των Μωραϊτή και Τόλκα, που τα έχωναν άγρια στον ΣΥΡΙΖΑ, δεν τρέχει τίποτα. «Μία πολιτική τοποθέτηση πριν από δύο χρόνια δεν είναι και τόσο τρομερό». Ο Μωραϊτής έβριζε τον ΣΥΡΙΖΑ πριν από δύο μήνες, τους οποίους ο Βερναρδάκης έκανε δυο χρόνια. Κι ο Τόλκας μόλις το περασμένο καλοκαίρι τα έχωνε στη Συμφωνία των Πρεσπών (ήθελε, βλέπετε, να πάρει χρίσμα μακεδονάρχη, που δεν του το έδωσε η Φώφη). Όμως για τους συριζαίους όλα αντιμετωπίζονται με το ψέμα. Έτσι βαδίζουν, έτσι βαδίζουν.

Δημοσκόπηση από το Ευρωκοινοβούλιο

Η δημοσκόπηση έγινε από το Ευρωκοινοβούλιο, οπότε μπορεί να πει κανείς ότι δεν είναι στημένη (κρατώντας, φυσικά, τις αποστάσεις που πρέπει). Από την άλλη, επειδή η δημοσκόπηση έγινε και στις 27 χώρες της ΕΕ, δεν ξέρουμε σε ποια εταιρία ανατέθηκε στην Ελλάδα και τι «δεσμεύσεις» έχει αυτή η εταιρία. Αν π.χ. στις δημοσκοπήσεις που δημοσιεύει στην Ελλάδα δίνει τεράστια διαφορά υπέρ της ΝΔ, επειδή αυτό έχει παραγγείλει ο πελάτης (κάποιο από τα αντιπολιτευόμενα συγκροτήματα Τύπου συνήθως), τα ίδια θα έστειλε και στο Ευρωκοινοβούλιο για να μην εκτεθεί. Καταγράφουμε, λοιπόν, απλώς τα αποτελέσματα, χωρίς να υιοθετούμε τίποτα.

Σύμφωνα με τη δημοσκόπηση, που αφορά την πρόθεση ψήφου για τις ευρωεκλογές, η ΝΔ συγκεντρώνει 36%, ο ΣΥΡΙΖΑ 24,7%, τρίτη η Χρυσή Αυγή με 8,6% και ακολουθούν το ΚΙΝΑΛ με 7,9% και το ΚΚΕ με 6,7%. Κάτω από το όριο του 3% βρίσκονται η Ένωση Κεντρώων με 2,6%, οι ΑΝΕΛ με 1,4% και το Ποτάμι με 1,5%. Στο 2,2% βρίσκεται η Ελληνική Λύση, στο 1,3% η Λαϊκή Ενότητα και στο 1,2% η Πλεύση Ελευθερίας.

Σε πανευρωπαϊκό επίπεδο η δημοσκόπηση δείχνει άνοδο της Ακροδεξιότητας (από 10%

σε 14%). Παρά την αποχώρηση του κόμματος του Brexit (UKIP), η δημοσκόπηση δίνει στην ιταλική Λέγκα συν 21 έδρες, στη γερμανική AfD συν 11 έδρες και στο Εθνικό Συναγερμό της Λεπέν συν 6 έδρες. Αντίθετα, το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα προβλέπεται

να εξασφαλίσει 183 έδρες (ποσοστό 26% έναντι 29% που έχει σήμερα), ενώ μεγαλύτερες απώλειες προβλέπεται να έχουν οι σοσιαλδημοκράτες, που προβλέπεται να πάρουν 135 έδρες και ποσοστό 19% έναντι 25% σήμερα. Γενικά, η αποχώρηση των βρετανικών

κομμάτων προκαλεί ανακατατάξεις και πλήττει κυρίως τη σοσιαλδημοκρατική ομάδα, λόγω της μη συμμετοχής των Εργατικών και την ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών, στην οποία συμμετείχαν οι Τόρδες ευρωβουλευτές.

ΓΑΠ: Διάψευση μ' ένα «παράθυρο» νααα...

Η πρώτη αντίδραση ενός «υποψιασμένου» πολίτη στη δήλωση Γιωργάκη, με την οποία (υποτίθεται ότι) διαψεύδει τις επαφές του με τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι «και ποιος τον πιστεύει;». Μια προσεκτική ανάγνωση της δήλωσης επιβεβαιώνει αυτή την πρώτη αυθόρμητη αντίδραση, καθώς ο ΓΑΠ (που κάθε άλλο παρά στερείται πολιτικής εμπειρίας) αφήνει ορθάνοιχτο το παράθυρο για τις μελλοντικές του κινήσεις.

Τυχαίο είναι ότι για να διαβάσει κανείς τη λέξη ΚΙΝΑΛ πρέπει να φτάσει στο τέλος της δήλωσης; Η σχετική αναφορά, μάλιστα, βρίσκεται σε ευθεία αντίθεση με αυτά που λέει η Γεννηματά. «Για τους σκοπούς αυτούς εργαζόμαστε όλοι στο ΚΙΝΗΜΑ Δημοκρατών Σοσιαλιστών, όπως και μέσα από τη συμμετοχή μας στο Κίνημα Αλλαγής», γράφει ο ΓΑΠ. Αρα, το δικό του ΚΙΔΗΣΟ δε διαλύεται στο ΚΙΝΑΛ που θα γίνει ενιαίο κόμμα, όπως λέει η Φώφη. Για τον ΓΑΠ και τους δικούς του, χώρος αναφοράς είναι το ΚΙΔΗΣΟ, το οποίο απλώς συμμετέχει στο ΚΙΝΑΛ (και κάλλιστα μπορεί να φύγει, όπως έφυγαν το Ποτάμι και η ΔΗΜΑΡ).

Είναι λογικό να διαμαρτύρεται ο ΓΑΠ για την «άθλια φιλολογία, μεθόδευση ή εργαλειοποίηση», καθώς δε θέλει να γίνει πιόνι στα χέρια της συριζαϊκής προπαγάνδας. Αυτά που καταγγέλλει, όμως, δεν τα αποδίδει ευθέως στην ηγεσία

του ΣΥΡΙΖΑ ή τον Τσίπρα αλλά «στο δυσάρεστο κλίμα των ημερών, του ευτελισμού της πολιτικής και της Δημοκρατίας, του κυνισμού και των τυχοδιωκτικών επιδιώξεων, που υπηρετούν ιδιοτελείς μεθοδεύσεις και σκοπιμότητες» (πιάσ' τ' αυγό και κούρευτο, δηλαδή).

Το κυριότερο: **πουθενά ο Γιωργάκης δε λέει ότι δεν τον ενδιαφέρει η θέση του Έλληνα επιτρόπου στην Κομισιόν**. Αυτό το έγραψαν τα παραγαλάρια του ΠΑΣΟΚ. Περιττεύει να πούμε ότι δεν το ξέχασε. Το αφήνει σκόπιμα ανοιχτό. Όλη η φημολογία των ημερών ήταν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα προσφέρει στον ΓΑΠ το επιτροπάτο και ο ΓΑΠ βγάζει με καθυστέρηση μια (αφού, προφανώς, μεσολάβησε πίεση από τη μεριά της πανικόβλητης Φώφης) και σ' αυτή την ανακοίνωση «ξεχνάει» να αναφερθεί σ' αυτό ακριβώς το ζήτημα, το οποίο το αφήνει ορθάνοιχτο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχουν επαφές (ενδεχομένως έμμεσες, ενδεχομένως μέσω ευρωπαϊκών σοσιαλδημοκρατών) μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΓΑΠ. Οι Τσιπραίοι, κατά την αγαπημένη τους τακτική, έσπευσαν να τις κάνουν βούκινο. Και ο ΓΑΠ, που ακόμα είναι στο ΚΙΝΑΛ, είναι υποχρεωμένος να κάνει μια ψευδοδιάψευση. Τα μηνύματα στάλθηκαν και όταν έρθει η ώρα θ' ανοίξει επίσημα το θέμα.

Πολακιάδας το ανάγνωσμα

Ο Πολάκης πήρε από την Attica Bank (την επονομαζόμενη από την αντιπολίτευση «τράπεζα ΣΥΡΙΖΑ») δύο καταναλωτικά δάνεια συνολικού ύψους 100.000 ευρώ, βάζοντας υποθήκη το σπίτι του στα Σφακιά, το οποίο είναι ήδη υποθηκευμένο για στεγαστικό δάνειο 300.000 ευρώ που πήρε για να το χτίσει. Η είδηση διέρρευσε στο «Πρώτο Θέμα» και ξέσπασε σαματάς μεγάλος, που είχε στο κέντρο του τον ισχυρισμό της αντιπολίτευσης ότι το δάνειο δόθηκε παράνομα.

Ο Πολάκης πέρασε στην αντεπίθεση, με το γνωστό του στιλ. Επειδή κατάλαβε ότι το θέμα είναι «πιασάρικο» για λαϊκίστικου τύπου αντιπολίτευση (είδος στο οποίο έχει κάνει... διδακτορικό) και θα κινδύνευε να αμαυρωθεί, έδωσε αμέσως εξηγήσεις. Ισχυρίστηκε ότι πήρε το δάνεια για να εξυπηρετήσει οικογενειακές και πολιτικές ανάγκες, γιατί έχει μια κόρη φοιτήτρια και άλλη μία που ετοιμάζεται να δώσει εξετάσεις και η οικογένειά του δεν τα έβγαζε πέρα με τον βουλευτικό μισθό που εισπράττει. Επειδή, λοιπόν, δεν είναι λαμόγιο για να τα «πιάσει» από κάποιους καπιταλιστές, προσέφυγε σε τραπεζικό δανεισμό.

Ο καθείς και οι κοινωνικές του συνήθειες. Άλλοι σπουδάζουν παιδιά με οικογενειακά εισοδήματα που δεν ξεπερνούν το ενάμισι χιλιάριο, άλλων δεν τους φτάνουν τα 7.000 το μήνα (και η απαλλαγή από μια σειρά έξοδα, όπως μετακινήσεις, κινητή τηλεφωνία κτλ.). Σαν γιατρός έβγαζα τα τριπλάσια, ισχυρίστηκε ο αναπληρωτής υπουργός. Μαγκιά του. Φαίνεται πως γι' αυτόν το λόγο έφυγε από το δημόσιο τομέα κι έπιασε δουλειά στον ιδιωτικό ως χειρουργός. Έβγαζε περισσότερα από είκοσι χιλιάρικά το μήνα; Μπορεί να είναι και λίγα, γιατί είχε καλή φήμη ως γιατρός. Τα δήλωνε άραγε στην εφορία; Μένει να μας το πει (αν φιλοτιμηθεί).

Ο Στουρνάρας, σαν έτοιμος από καιρό, διέταξε να γίνει έρευνα αν τα δάνεια στον Πολάκη δόθηκαν νομίμως. «Τον έπιασα τον κερατά», φαίνεται πως σκέφτηκε. Έχουν ανοιχτά προηγούμενα οι δυο τους, αφού ο Πολάκης είναι εκείνος που «κυνηγεί» τη γυναίκα του Στουρνάρα για τις μπίζνες με το ΚΕΕΛΠΝΟ. Λαγός, πάντως, δε βγήκε. Η Attica Bank εξέδωσε ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία τα δάνεια δόθηκαν νομίμως. Και η ανακοίνωση εκδόθηκε αφού στελέχη της τράπεζας πήγαν στην ΤτΕ και «συμμεργάστηκαν» με τον Στουρνάρα. Τα δάνεια -γράφει η ανακοίνωση- δόθηκαν με εμπράγματα και προσωπικές εγγυήσεις. Οι άλλοι αμφισβήτησαν και τις εμπράγματα εγγυήσεις (το σπίτι ήταν ήδη υποθηκευμένο) και τις προσωπικές εγγυήσεις. Δεν παρέλειψαν, δε, να σημειώσουν και το αυτονόητο. Αν ένας γιατρός επιπέδου Πολάκη (δε μιλάμε για κανέναν φουκαρά) ζητούσε δάνεια μ' αυτούς τους όρους, θα τα έπαιρνε; Δύσκολα (για να μην πούμε «αποκλείεται»).

Ο Πολάκης, πάντως, δεν πτοήθηκε, αλλά καλυμμένος από την ανακοίνωση της τράπεζας, πήρε τηλέφωνο τον Στουρνάρα και του είπε ότι καλώς ήλεγξε το δικό του δάνειο, όμως τώρα πρέπει να ελέγξει και τα δάνεια του «Κήρυκα» Χανίων του Μητσοτάκη, του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, πολιτικών όπως ο Γεωργιάδης και η Σπυράκη, «οι οποίοι έχουν πάρει ένα σκασμό λεφτά, είναι ζήτημα να έχουν

γυρίσει ένα πεντοχίλιορο ο καθένας και δεν τρέχει τίποτα», και τα δάνεια του «Πρώτου Θέματος». Πλακώθηκε και στα μπινελίκια κατά των πολιτικών του αντιπάλων από το facebook, χωρίς να παραλείψει να απειλήσει τον Στουρνάρα, πως άμα μέσα σε τρεις μέρες δεν έχει ελέγξει τα ύποπτα δάνεια που του υπέδειξε, θα πάει στην Τράπεζα της Ελλάδας αυτοπροσώπως (αλήθεια, μπορεί όποιος πολίτης θέλει να μπουκάρει στο γραφείο του Στουρνάρα;). Παράλληλα, σέρβιρε στον Βαξεβάνη, για να τη δημοσιεύσει, την τηλεφωνική συνομιλία που είχε με τον Στουρνάρα. Μια τηλεφωνική συνομιλία που έτσι όπως παρουσιάστηκε, έδειχνε ότι είναι προϊόν απομαγνητοφώνησης από καταγραφική συσκευή.

Τότε ξέσπασε άλλος θόρυβος. Οχι για το δάνειο πια, αλλά για παράνομη καταγραφή από τον Πολάκη της τηλεφωνικής επικοινωνίας με τον Στουρνάρα. Εκεί κάπου τα μπέρδεψαν. Ο Στουρνάρας δήλωσε στα «Νέα» ότι ο Πολάκης του είπε από την αρχή ότι «τον γράφει», αλλά αυτός το πέρασε

για καλαμπούρι και του απάντησε «εγώ, κύριε, δεν συνηθίζω να γράφω τους συνομιλητές μου». «Από την πλευρά του ο Γ. Στουρνάρας επιβεβαίωσε με δήλωσή του στα ΝΕΑ ότι ο Π. Πολάκης τον είχε ενημερώσει ότι τον «γράφει», προσθέτοντας πως θεώρησε ότι ο συνομιλητής του αστείευόταν», έσπευσε να γράψει στη δικτυακή της έκδοση η πρόθυμη ΕφΣυν, απαλλάσσοντας προκαταβολικά τον Πολάκη από κάθε ευθύνη (ποινική και πολιτική). Τι είπε η ΕφΣυν; Ναι, τον έγραψε ο Πολάκης, αλλά του το είχε πει και ο Στουρνάρας δεν έφερε αντίρρηση.

Ο Στουρνάρας, καταλαβαίνοντας ότι με τη δήλωσή του στα «Νέα» διέπραξε γκάφα και αφού προφανώς μίλησε με «γνωστούς» του, επανήλθε με σκληρή δήλωση, στην οποία ισχυριζόταν ότι ο Πολάκης «αποτύπωσε με μηχανικό μέσο τηλεφωνική συνομιλία που δεν διεξήχθη δημόσια και γνωστοποίησε, επιλεκτικά, παραποιημένα αποσπάσματα σε φίλο Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης, με σκοπό τη δημοσιοποίηση προς ίδιο συμφέρον»,

μιλούσε για «πρωτοφανή ενέργεια εκπροσώπου της εκτελεστικής εξουσίας να επιχειρήσει με τρόπο ανήκουστο να επηρεάσει τον τρόπο που ασκώ τα καθήκοντά μου», ζητούσε την αυτεπάγγελτη επέμβαση των εισαγγελικών αρχών για διαπραχθέντα ποινικά αδικήματα», χαρακτήριζε την ενέργεια του Πολάκη «βάνανυση θεσμική εκτροπή» (!) και κάλεσε «ευθέως τον πρωθυπουργό και την κυβέρνηση να διαφυλάξουν εμπράκτως την κατοχυρωμένη στο ευρωπαϊκό και ελληνικό Δίκαιο ανεξαρτησία της Τράπεζας της Ελλάδος».

Το γραφείο Τύπου του πρωθυπουργού του απάντησε σε ανάλογο ύφος, σημειώνοντας ότι η κυβέρνηση «έχει αποδείξει εδώ και τέσσερα ολόκληρα χρόνια ότι σέβεται απολύτως την κείμενη νομοθεσία που προβλέπει την ανεξαρτησία της Τράπεζας της Ελλάδος, ακόμη και όταν ο διοικητής της έχει διαφοροποιηθεί σε κρίσιμα ζητήματα της οικονομικής πολιτικής», προσθέτοντας με νόημα ότι «τον ίδιο όμως σεβασμό στην ανεξαρτησία και

Πρωτοβουλία Εργαζομένων Τράπεζας Αττικής Νέα επεισόδια στο δυσώδη πόλεμο της πολιτικής, οικονομικής και δικαστικής διαπλοκής

Εδώ και κάποιες ημέρες η Τράπεζα [Αττικής] βρίσκεται για μια ακόμη φορά στο επίκεντρο της δημοσιότητας με αρνητικό τρόπο. Αρχικά, με τη δημοσιοποίηση της άσκησης ποινικών διώξεων σε διοικητικά στελέχη, αλλά και σε εργαζόμενους, για δανειοδοτήσεις της περιόδου 2011-15 και στη συνέχεια, εν είδει ρελάνς, με τις αποκαλύψεις (εντός η εκτός εισαγωγικών) για χορήγηση καταναλωτικού δανείου σε εν ενεργεία υπουργό. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση, μέσα από τα ελεγχόμενα από αυτές ΜΜΕ, χρησιμοποιούν όλα τα όπλα που διαθέτουν για να πλήξουν το αντίπαλο στρατόπεδο. Στον πόλεμο αυτό δε χρειάζονται ούτε ατράνταχτα στοιχεία ούτε αδιάσειστες αποδείξεις. Αρκεί να δημιουργηθεί ένα πολιτικό «τζέρτζελο» για να προσφέρει υλικό επαρκές για προεκλογική χρήση. Προεκλογική περίοδος και σκανδαλλολογία ανέκαθεν συμβάδιζαν. Ιδιαίτερα όταν επί της ουσίας της ακολουθούμενης πολιτικής δεν υπάρχει διαφωνία ανάμεσα στα αστικά κόμματα, τότε η σκανδαλλολογία γίνεται το βασικό εργαλείο για την πολιτική αντιπαράθεση

Όσον αφορά τα κατ' ημάς, είναι προφανές ότι οι εξελίξεις αυτές δεν έρχονται ως κεραυνός εν αιθρία, αλλά σαν εκκαθάριση εκκρεμοτήτων που έχουν παραμείνει ανοιχτές από την περίοδο του ανελέητου πολέμου για την απόκτηση του ελέγχου της Τράπεζας, το Σεπτέμβριο του 2016. Μπορεί τότε τα αντιμαχόμενα στρατόπεδα να έφτασαν σε ένα συμβιβασμό, αλλά ο ανταγωνισμός μεταξύ τους φυσικά δεν έπαψε ποτέ να υφίσταται. Τώρα ήρθε η ώρα να λύσουν τους λογαριασμούς τους. Σε αυτού του είδους τα ξεκαθαρίσματα εννοείται ότι δεν υπάρχει κανενός είδους φραγμός, όπως η δεοντολογία ή το τραπεζικό απόρρητο. Είναι κοινό μυστικό ότι όλα είναι κατευθυνόμενα εκ των έσω. Υπό κανονικές συνθήκες θα έπρεπε οι διοικούντες να αναλάβουν τις ευθύνες τους, πιθανά δε να επιληφθεί και ο εσωτερικός έλεγχος. Φυσικά, κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει, καθώς οι διαρροές προέρχονται από τα ανώτατα κλιμάκια και η ρουφιανιά έχει πλέον αναχθεί σε «εταιρική κουλτούρα».

Εξίσου προφανές είναι ότι όλος ο θόρυβος καμία σχέση δεν έχει με την ουσία του ζητήματος. Όπως συμβαίνει πάντοτε σε αυτές τις περιπτώσεις, κάποιοι αποδιονομπαίοι τράγοι είναι απαραίτητοι για τον εξωραϊσμό του συστήματος συνολικά. Κι όπως η φυλάκιση κάποιου ξοφλημένου πολιτικού γίνεται το «πλυντήριο» του πολιτικού προσωπικού, έτσι και η εμφάνιση της Attica Bank ως εστίας «ασυδοσίας και διαφθοράς» έρχεται σε αντιπαράθεση με την «υγιή κι εύρυθμη» λειτουργία των συστημικών τραπεζών (για τις οποίες απλά χρειάστηκε ο ελληνικός λαός να πληρώσει μερικές δεκάδες δισ. μέσω των ανακεφαλαιοποιήσεων από το ΤΧΣ για να καλύψει τις δικές τους μαύρες τρύπες).

Δεν θα πέσουμε στην παγίδα του συστήματος, που μιλά για «έντιμους» και «ανέντιμους» πολιτικούς, για «έντιμους» και «διαπλεκόμενους» καπιταλιστές, για «μιζαδόρική» και «υγιή» επιχειρηματικότητα και τα παρόμοια, κρύβοντας την πραγματικότητα της ληστρικής ουσίας του ίδιου του καπιταλισμού και του στυγνού ταξικού διαχωρισμού που επιφέρει.

Δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στην «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη. Ο δικαστικός μηχανισμός είναι στο έπακρο πολιτικοποιημένος και σε περιόδους πολιτικών κρίσεων διασπάται σε τμήματα που στρατεύονται στο πλευρό του ενός ή του άλλου πολιτικού στρατοπέδου.

Το έργο το έχουμε δει καλά όλα αυτά τα χρόνια. Με όλες τις διοικήσεις όλων των τραπεζών διαχρονικά, με τα golden boys μεγαλοστελέχη που εμφανίζονται ως μεσοίτες κατηγορώντας τους προηγούμενους, αλλά στο τέλος φεύγουν νύχτα, έχοντας λύσει το οικονομικό τους πρόβλημα, λαμβάνοντας πέρα από τους προκλητικούς για την κοινωνία μισθούς τους και πλήθος άλλων παροχών. Για αυτούς δεν μας καίγεται καρφί, καθώς μαζί τους δεν έχουμε τίποτα κοινό.

Εμάς μας ενδιαφέρει ο απλός εργαζόμενος που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή και προσπαθεί να πείσει τους πελάτες να φέρουν μια κατάσταση ή να πουλήσει ένα ασφαλιστήριο μέσα σε ένα αρνητικό κλίμα. Μας ενδιαφέρει ο συνάδελφος στο διπλανό γραφείο, που καλή τη πίστει ή κάτω από ένα ιδιότυπο καθεστώς τρομοκρατίας, με την απειλή της δυσμενούς μετάθεσης, της υποβάθμισης ή της περιθωριοποίησης, υπέγραψε κάποτε μια εισήγηση δανείου και τώρα βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα. Μας ενδιαφέρει ο εργαζόμενος που μετά από χρόνια σε ένα ιδιότυπο καθεστώς ενοικιαζόμενης σκλαβιάς, εντάχθηκε στην οικογένεια της Τράπεζάς μας και έχει στηρίξει τις ελπίδες και τα όνειρά του στο μέλλον της.

Γιατί μην αμφιβάλει κανείς ότι και πάλι εμείς θα είμαστε που θα κληθούμε να πληρώσουμε το λογαριασμό. Με τις πλάτες της ηγεσίας του ΣΥΤΑ - που έχοντας ως πρώτο μέλημα την αναπαραγωγή του εαυτού της, δεν πρόκειται ποτέ να αντιπαρεταθεί επί της ουσίας με καμία διοίκηση - οι (άμεσες ή έμμεσες) απολύσεις, οι μειώσεις μισθών, η απώλεια των ασφαλιστικών δικαιωμάτων μας, η καταστρατήγηση (ου μην και κατάργηση) του κανονισμού εργασίας θα επιβληθούν και πάλι ως αναγκαίες για την «εξυγίανση» της Τράπεζας.

Εμείς από την πλευρά μας δεν πρόκειται να συναινέσουμε στο να γίνουμε και πάλι πρόβατα επί σφαγής.

Οχι στα πολιτικά παιχνίδια στην πλάτη των εργαζομένων της Attica Bank.

Κάτω τα χέρια από τις δουλειές μας, το μισθό μας, τη ζωή μας.

την αρχή της πολιτικής ουδετερότητας οφείλουν εμπράκτως να αποδεικνύουν όλες οι πλευρές». Προφανώς, η έρευνα για τη νομιμότητα των δανείων που πήρε ο Πολάκης θεωρήθηκε ως παραβίαση της «πολιτικής ουδετερότητας» από τον Στουρνάρα. Παράλληλα διαμηνύθηκε στον Πολάκη να δηλώσει ότι αυτός δεν κατέγραψε τον Στουρνάρα, αλλά ότι έχει γερή μνήμη και θυμόταν όλη τη συνομιλία τους απέξω (για να πείσει αυτός, έκανε ένα μονόλογο στην ΕΡΤ, στη διάρκεια του οποίου ισχυρίστηκε ότι έχει τόσο γερό μνημονικό που θυμάται ακόμα και την πέτρα από την οποία έβγαλε ένα ροφό πριν από είκοσι χρόνια στην Κάρπαθο)! Ηχητικό δεν κυκλοφόρησε, οπότε... αθώος ο κατηγορούμενος.

Ο Πολάκης πήγε στη Βουλή, έδωσε κι εκεί ένα σόου, κυρίως με τον Μπομπούκο (τον αποκάλεσε «playmobil») κι εκείνος του ανταπέδωσε με ένα «σαχλαμάρα») και το πράγμα θα συνεχιστεί έτσι για κάμποσες ακόμα μέρες. Μ' έναν καυγά βορβορώδη, γεμάτο υποκρισία, ψευτομαγκιά και πολιτική σπέκουλα.

Το απόγευμα της Τρίτης, και αφού είχαν προηγηθεί σκληρές δημόσιες τοποθετήσεις του Στουρνάρα, διαβήματα προς τον Τσίπρα και την ΕΚΤ, καθώς και παρέμβαση του εκπροσώπου Τύπου της Κομισιόν Μαργαρίτη Σχοινά, διατάχθηκε από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών προκαταρκτική έρευνα, για να βρεθεί αν ο Πολάκης «έγραψε» τον Στουρνάρα. Εννοείται πως δε θα βρεθεί τίποτα πέρα από το... γερό μνημονικό του Πολάκη.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Πολάκης πήρε τα δάνεια «αβαβά». Ηξερε πολύ καλά ότι εκείνο που μέτρησε ήταν η ιδιότητα του υπουργού και όχι οι «εμπράγματα» και προσωπικές εγγυήσεις». Γι' αυτό και δεν άφησε να διαρρεύσει τίποτα από την πλευρά του. Ηξερε ότι θα θεωρούνταν πρόκληση. Όταν το διέρρευσαν οι πολιτικοί αντίπαλοι του ΣΥΡΙΖΑ (ο ίδιος «έδειξε» τον Πανταλάκη και τον Στουρνάρα), δεν είχε άλλη λύση από το να παίξει το δακρύβρεχτο έργο «θυσιάστηκε για την πατρίδα». Με τα γνωστά: αν ήμουν λαμόγιο δε θα έπαιρνα δάνειο, ως υπουργός βγάζω λιγότερα απ' όσα έβγαζα ως γιατρός κτλ.

Και βέβαια, το έκανε με το δικό του τρόπο, το «γνήσια λαϊκό», που ξέρει ότι «πουλάει» σε μια μερίδα ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ. Από την άλλη, έχουμε την πολιτική υποκρισία και τον κάλπικο καθωσπρεπισμό. Αλήθεια, ο Πολάκης είναι «η ντροπή του πολιτικού προσωπικού»; Ξέχασαν, μήπως, τον Βαγγέλα τον Γιαννόπουλο; Ξέχασαν τα μπινελίκια με τα οποία «στολίζε» τους υπουργούς του ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος; Ξέχασαν τη χυδαιότητα του Πάγκαλου και τις ύβρεις με τις οποίες «στολίζει» και τον ελληνικό λαό και τους πολιτικούς του αντιπάλους;

Η «λαϊκότητα» τύπου Πολάκη και η «ευγένεια» που επιδεικνύουν οι υπόλοιποι είναι τα δύο πρόσωπα του Ιανού. Είναι απλώς στιλ άσκησης της αστικής πολιτικής. Είναι ρόλοι τους οποίους παίζουν άξιοι ή της κακιάς ώρας ηθοποιοί. Επί της ουσίας, όλοι τους υπηρετούν τη μία, ενιαία και αδιαίρετη αστική πολιτική, μέσω της οποίας ασκείται η δικτατορία του κεφαλαίου επί της εργαζόμενης κοινωνίας.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Ήταν 24 Φλεβάρη του 1983 όταν ναυαγούσε εν μέσω εκρήξεων το πλοίο «Χρυσή Αυγή» (για ναυάγιο της σημερινής ΧΑ ούτε λόγος) στο Κάβο ντ' Ορο, αφήνοντας πίσω 28 νεκρούς. Μάλιστα, για βοήθεια είχε σπεύσει το πλοίο «Χρυσή Αμμος».

Και η λαϊκή μούσα, εμπνευσμένη αυθαίρετα από την κληρονομία του ονόματος, να κάνει συνειρμούς και να γράφει αποτυπώνοντας τους νοσταλγούς της καθαρότητας και της παντοκρατορίας:

Πηγούνι θεληματικό, αγκυλωτά τα μούσκλια
τριγωνικοί δελτοειδείς, ευθύγραμμα τα φρύδια
εκπληκτική η γράμμωση, πρισματικοί οι όρχεις
άσφογα όλα; Όχι δα, συνέχισε πιο κάτω...

Όχι μόνο τουρισμό και τσαγάκια με την Εμινέ, αλλά να μην ξεχάσουμε και τα γενέθλια του πολυχρονεμένου σουλτάνου της γείτονος που την Τρίτη κλείνει τα 62 χρόνια του.

«Ειλικρινά, ποιος μπορεί να πιστέψει ότι θα μπορέσουμε να νικήσουμε κάνοντας μια ευχή σε κάθε χάντρα του κομπολογιού μας, με αγώνα για μικροαλλαγές, με επίκληση στα αστικά δικαιώματα, με την συλλογή υπογραφών ή με “μακρινούς περιπάτους”; Δεκαετίες συμφιλίωσης, ψηφοθηρισμού, ρουτίνας, εκχυδαϊσμού του μηνύματος της επαναστατικής δέσμευσης, κάνανε να χαθεί από την προοπτική του κινήματος ένα από τα πρώτιστα σημεία της μαρξιστικής θεωρίας: Το άλμα από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό θα γίνει μέσα από την επαναστατική βία. Και μόνο έτσι» («Μια σελίδα, μια σφαίρα, μια σελίδα, μια σφαίρα»).

Αλέξη, για δεν απαντάς, δε μολογάς, δεν κραίνεις
που ούλοι τραμπαλίζονται στα χείλη σου ζητώντας
να δώσεις μίαν απάντηση, μια ημερομηνία
να λάβει νόημα η ζωή. Λέγε, πότε οι κάλπες;

Δεν είναι μόνο ο σεξουαλικότερος που προσκυνάει το δεσποταριάτο. Βέβαια, δεν ξέρουμε (κι ούτε μας νοιάζει) αν υπάρχει γενικότερη «γραμμή» ή αν πρόκειται για δουλικά αντιγραφή, πάντως στον ίδιο δρόμο βαδίζουν και υποψήφιοι βλαχοδήμαρχοι. Μάλιστα, ένας δεν αρκέστηκε σε επαφή με τον μητροπολίτη της πόλης του (ήταν μάλιστα η πρώτη επίσημη επαφή του, κάτι σαν... λήψη ευλογίας!) αλλά συναντήθηκε και με μητροπολίτη γειτονικού νομού! Τι ζούμε ρε push tea μου!

Το 'χει να μας απασχολεί πολλάκις ο Πολάκης
και να μας δίνει υλικό και megabytes γέλιου
χαρά παραπολιτικών στηλών και διαδικτύου
σχέση στενή όπως αυτή Τσίπρα και ευαγγέλιου.

Όμως είναι και οι άλλοι, οι σεμνοί και αφανείς, οι εραστές της ουσίας και της καθημερινής αγωνίας για τη συλλογή κύμων:

Θα στρώσω κόκκινο χαλί στα πόδια του Κουτσούμπα
στο μακεδονικό δεν φτάνει μία κωλοτούμπα.

Η εκκωφαντική σιωπή που διαδέχτηκε το μεγάλο λεκτικό μπαμ του μαφυλάκα προβληματίζει βαθύτατα τη στήλη, που ανέμενε τα μέγιστα από την αφεντιά του, περιχαρής για την αναγέννηση και ανάσυσή του. Και τώρα τι θα γίνουμε χωρίς λεξιλάγγους; Οι άνθρωποι αυτοί ήταν μια κάποια λύση...

«Μην περιμένετε να σας κυνηγήσουν για να κρυφτείτε» (Samuel Beckett).

Τσόνια και χαμοπερδικές, τσίχλες και σουσουράδες
κοιτάνε το Κατερινιώ έτσι που γοργοτρέχει
με την ουρά την πλουμιστή και τα φτερά ανοιγμένα
για της συμβασιλεύουσας την πρωτοκαθεδρία
κι αφού τη σχολιάσουνε, τα δέοντα σαν πούνε
κρύβονται μέσ' σε φυλλωσιές, μονολογούν και κραίνουν:
«Ετούτη έχει όραμα και ας το μάθουν όλοι
το υπουργείο άφησε να σώσει αυτή την πόλη
κόντρα σε Βούγια, Ορφανό και στον πρώτο Ταχιάο.
Mon dieu! Πόσο μαγεύομαι κι ας μην έχω να φάω.

Βέβαια, παλιότερα γράφτηκαν πολύ καλύτεροι, περιεκτικότεροι, γενικότεροι και ομοιοκατάληκτοι στίχοι για το ζήτημα:

«Δημοκράτης πούρος στην Αβδηριτιά / στας αρχάς μου ντούρος ήμουν και φωτιά. / Όσους μ' έχουν στύλο της αριστεράς / στην οργή θα στείλω σαν φανεί παράς» (Κλεάνθης Τριανταφύλλου - «Ο Ραμπαγάς»).

Κοκκινουσκούφισα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κάτω στον Πειραιά, στα Καμίνια...

Εκ διαμέτρου αντίθετο είναι το κλίμα στον ποδοσφαιρικό και τον μπασκετικό Ολυμπικό και τη χρονική περίοδο που διανύουμε. Στο τόπι, μετά τη θριαμβευτική νίκη επί της ΑΕΚ, η ερυθρόλευκη διοίκηση δείχνει να ελέγχει την κατάσταση και να έχει «απορροφήσει» τις μουρμούρες και τις αντιδράσεις των ερυθρόλευκων οπαδών, ενώ ελπίζει ότι αν η ομάδα προκριθεί στην επόμενη φάση του Europa League, ξεπερνώντας το εμπόδιο της Ντινάμο Κιέβου (η στήλη έκλεισε πριν από τη διεξαγωγή του αγώνα), θα μπορεί να πιασάρει το επιχείρημα ότι η ποδοσφαιρική χρονιά είναι επιτυχημένη. Από τους αρχικούς στόχους της ομάδας έχει απομείνει μόνο το Κύπελλο αφού μετά την ήττα από τον ΠΑΟΚ στην Τούμπα οι ελπίδες για την κατάκτηση του πρωταθλήματος είναι πλέον μαθηματικές.

Παρολαυτά, ο Μαρινάκης και η παρέα του έχουν καταφέρει να πείσουν τους ερυθρόλευκους οπαδούς ότι η ομάδα άξιζε κάτι παραπάνω, όμως η «παράγκα» του Σαββίδη και οι αβάντες από την κυβέρνηση έγειραν την ζυγαριά υπέρ του ΠΑΟΚ. Η ερυθρόλευκη διοίκηση εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο αφενός το ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα αγωνιστικά η εικόνα της ομάδας είναι αρκετά καλή και με καλή επιθετική ανάπτυξη (το μειονέκτημά της είναι ότι δημιουργεί αρκετές φάσεις αλλά δεν είναι αποτελεσματική) και αφετέρου το ότι οι υπόλοιπες ανταγωνιστικές ομάδες (πλην ΠΑΟΚ) διανύουν μια περίοδο κάμψης. Τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να πούμε ότι οι ερυθρόλευκοι θυμίζουν τον Παναθηναϊκό των Βαρδινογιάννηδων από την εποχή του Κόκκαλη και μετά, όταν η πράσινη διοίκηση είχε πετάξει «λευκή πετσέτα» στο ελληνικό πρωτάθλημα, αποδεχόμενη την κυριαρχία των ερυθρόλευκων, και προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί τις επιτυχίες στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις για να παραμυθιάσει τους πράσινους οπαδούς.

Τα προηγούμενα χρόνια ο Μαρινάκης είχε καταφέρει να εκμεταλλευτεί στο έπακρο το ότι η ομάδα κατακτούσε αλλεπάλληλους τίτλους και να ελέγξει απόλυτα τους οργανωμένους οπαδούς της, γεγονός που του έχει εξασφαλίσει μια πίστωση χρόνου από την πλειοψηφία των ερυθρόλευκων οπαδών. Αυτή η πίστωση χρόνου, σε συνδυασμό με την επιλογή του Πέδρο Μαρτίνς στη θέση του προπονητή και ορισμένες μεταγραφές που επέτρεψαν στην ομάδα να παίξει καλό ποδόσφαιρο, έχει αποφορτίσει την πίεση για μεταγραφές και έχει περιορίσει τις μουρμούρες, τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, στο ελάχιστο.

Τα ερυθρόλευκα οπαδικά μέσα κατάφεραν να στρέψουν τη συζήτηση στη σύγκριση με την ΑΕΚ του Μελισσανίδη, που είναι εμφανώς κατώτερη από τους ερυθρόλευκους, και όχι στη σύγκριση με τον ΠΑΟΚ του Σαββίδη, που κατάφερε εκτός από τον έλεγχο της ΕΠΟ να δημιουργήσει και μια πολύ καλή ομάδα (ξοδεύοντας αρκετά φράγκα) και να είναι το απόλυτο φαβορί για την κατάκτηση του τίτλου. Επιπλέον, παρουσιάζουν τον Μαρινάκη σαν τον μοναδικό πρόεδρο που αμφισβητεί την κυριαρχία του Σαββίδη στο ελληνικό ποδόσφαιρο, σε μια προσπάθεια να ενεργοποιήσουν τα οπαδικά αντανάκλαστα των ερυθρόλευκων οπαδών και να τους πείσουν να συστρατευτούν πίσω από τον Μαρινάκη και την παρέα του, προκειμένου να υπερασπιστούν τα «ιερά» και τα «δσία» της γαυροσύνης.

Στο μπάσκετ, η μέτρια εικόνα της ομάδας στις τελευταίες αγωνιστικές, η διαρροή του «ηχητικού Πρίντζεζ» σχετικά με την οικονομική κατάσταση και τη στάση πληρωμών και η απόφαση των Αγγελόπουλων να αποχωρήσει η ομάδα στο ημίχρονο του ντέρμπι με τον Παναθηναϊκό, έχουν δημιουργήσει ένα κλίμα εσωστρέφειας, που για να ανατραπεί θα πρέπει άμεσα να υπάρξουν σημαντικές αγωνιστικές επιτυχίες. Όπως και στο ποδόσφαιρο, οι ερυθρόλευκοι δείχνουν προτίμηση στην Ευρώπη και ελπίζουν να φτάσουν στο Final-4 της Euroleague, αφού στο εγγύριο «μέτωπο» έχασαν το Κύπελλο και πολύ δύσκολα θα μπορέσουν να δι-

εκδικήσουν το πρωτάθλημα με μειονέκτημα έδρας.

Στην αρχή της χρονιάς οι ερυθρόλευκοι έδειχναν ένα καλό αγωνιστικό πρόσωπο και είχαν μια αγωνιστική σταθερότητα που επέτρεπε στους οπαδούς τους να αισιοδοξούν και στους «ουδέτερους» να θεωρούν ότι είχαν περισσότερες πιθανότητες να πετύχουν τους αγωνιστικούς τους στόχους, συγκρινόμενοι με τους πράσινους. Σε αντίθεση όμως με το ποδόσφαιρο, που ο Μαρινάκης κατάφερε να «κρατήσει» την ομάδα, οι Αγγελόπουλοι δεν μπόρεσαν να συνδυάσουν τις σοβαρές οικονομικές περικοπές με την αγωνιστική σταθερότητα της ομάδας. Τα οικονομικά προβλήματα επηρέασαν την απόδοση των παιχτών, δημιούργησαν γκρίνια στα αποδυτήρια (όσα αναφέρονται στο «ηχητικό Πρίντζεζ» περιγράφουν την κατάσταση που επικρατεί στο ερυθρόλευκο μπάσκετ) και έφεραν τους Αγγελόπουλους μπροστά στις ευθύνες τους.

Η επιλογή τους ήταν να εκμεταλλευτούν τα σφυρίγματα των διαιτητών στον ημιτελικό του Κυπέλλου κόντρα στον Παναθηναϊκό στο ΟΑΚΑ και να μην επιτρέψουν στην ομάδα να βγει να παίξει στο δεύτερο ημίχρονο, ελπίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα ξεγελάσουν τους ερυθρόλευκους οπαδούς και θα φορτώσουν τις ευθύνες για την άσχημη αγωνιστική εικόνα της ομάδας και για τις ήττες στον Γιαννακόπουλο και τον Βασιλακόπουλο. Η πρώτη αντίδραση των ερυθρόλευκων οπαδών ήταν αυτή που θα ήθελαν οι Αγγελό-

πουλοι. Οι οργανωμένοι οπαδοί και μια σημαντική μερίδα φίλων του Ολυμπιακού, αυθόρμητα στάθηκαν στο πλευρό τους και επικρότησαν την απόφασή τους να πάρουν την ομάδα και να φύγουν, θεωρώντας ότι με αυτόν τον τρόπο βοηθούν την ομάδα τους.

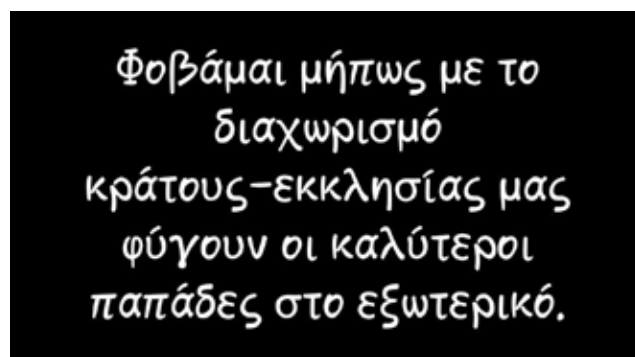
Όσο περνούν οι μέρες, τα δεδομένα που διαμορφώνονται έχουν δημιουργήσει έντονο προβληματισμό στις τάξεις των οπαδών του Ολυμπιακού, αφού η ομάδα κινδυνεύει με αποβολή από τη συνέχεια της Euroleague και με υποβιβασμό στην Α2. Οι Αγγελόπουλοι, για να δικαιολογήσουν την αποχώρησή τους από τον ημιτελικό, έθεσαν ορισμένους όρους που αφορούν τα παιχνίδια με τον Παναθηναϊκό. Ο βασικός όρος είναι ότι δε θα δεχτούν να παίξουν με τον Παναθηναϊκό με έλληνες διαιτητές, γιατί θεωρούν ότι η Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας (ΚΕΔ) ελέγχεται απόλυτα από τον Βασιλακόπουλο, άρα από τους πράσινους. Όπως ήταν αναμενόμενο, ο όρος που έθεσε η ερυθρόλευκη διοίκηση απορρίφθηκε αсуζητητή απ' όλους τους εμπλεκόμενους (Ομοσπονδία, ΚΕΔ, διαιτητές, ομάδες). Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του ισχυρού άντρα της ΑΕΚ Μάκη Αγγελόπουλου σχετικά με τη διαμάχη ερυθρόλευκων-πράσινων: «Οποιοι δε θέλει, ας πάει να αγωνίζεται μόνο στην Euroleague» (ο ιδιοκτήτης της ΚΑΕ ΑΕΚ ελπίζει στην αποχώρηση των Αγγελόπουλων για να διεκδικήσει τη 2η θέση στο ελληνικό μπάσκετ και πιθανότατα μια θέση στην κορυφαία ευρωπαϊκή διοργάνωση).

Από την πλευρά της Euroleague προς το παρόν δεν υπάρχουν εξελίξεις, αφού δύσκολα θα συμφωνήσουν οι ομάδες να αποβάλουν από τη διοργάνωση τον Ολυμπιακό, όπως προβλέπεται από το καταστατικό της Λίγκας. Οι ερυθρόλευκοι είναι ένα ισχυρό οικονομικό «όνωμα» και φέρνουν φράγκα στη διοργάνωση, συνεπώς έχουν μια σχετική ασυλία. Βεβαίως, κανένας δεν μπορεί να προβλέψει τι θα γίνει αν οι Αγγελόπουλοι αποφασίσουν να τραβήξουν το σχοινί και να μην κάνουν κωλοτούμπα (το σενάριο αυτό, κατά την ταπεινή γνώμη της στήλης, έχει ελάχιστες πιθανότητες να πραγματοποιηθεί). Πλέον, πέρα από τις διεργασίες στο παρασκήνιο, άπαντες αναμένουν με ενδιαφέρον την 17η του Μάρτη, ημερομηνία στην οποία είναι προγραμματισμένο να διεξαχθεί το επόμενο ντέρμπι Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός, στο ΣΕΦ για το πρωτάθλημα, οπότε θα έχουμε το επόμενο επεισόδιο του σίριαλ «Αγγελόπουλοι εναντίον Γιαννακόπουλου».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Τα σχόλια περιττεύουν, όταν το φρόνημα είναι αδούλωτο.

Σε άλλες εποχές η ατάκα θα ήταν «Αλέξη πρόσεχε μην σκίσεις το καλόν». Πλέον απορρίπτεται γιατί αφήνει σεξιστικό υπονοούμενο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Απάνω στα ψηλά βουνά αντάρτες ΕΠΟΝίτες

Η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης θέλει προθέρμανση

Δύο ακόμα νεκροί της τάξης μας σε δολοφονικά-εργοδοτικά εγκλήματα

Λένινγκραντ

► Και οι ποικιλώνυμοι «φορείς» να φτάνουν μέχρι το επίπεδο καταγγελίας.

► Ουδέτερος τίτλος του Ριζοσπάστη, 20/2/2019: «Δύο ακόμα νεκροί την ώρα της δουλειάς».

► 1.127.089 οι (καταγεγραμμένοι) άνεργοι, 198.712 οι επιδοτούμενοι.

► Δε θέλει κόπο, θέλει τρόπο.

► «Δικαίωμα κάθε λαού να αποφασίζει για το παρόν και το μέλλον του» - Ριζοσπάστης, 20/2/2019. Ο λαός της (Β.) Μακεδονίας μάλλον δεν τόχει...

► Για τα ανωτέρω, και για πολλά ακόμα, μας προτείνουν εκλογές.

► Να πούμε στη ζωή το μέγα YES.

► Κοινώς να γίνουμε yesmen...

► Δούλοι ως το κόκκαλο.

► Φροντίζουν αυτοί για μας.

► «Με τη συγκρότηση των εργατικών και λαϊκών δυνάμεων - Κόντρα στο κοινοβουλευτικό αλισβερίσι και τις εκλογικές αυταπάτες». Αλλά, εμείς (ως συνεπείς...) θα (ξανα)πάρουμε μέρος στο γαϊτανάκι των εκλογών...

► Το σίριαλ Πολάκη.

► «Πουλάει τον Μπέιλ η Ρεάλ Μαδρίτης» - ο Σύριζα να δεις τι έχει (ξε)πουλήσει και ξεπουλάει από... δημόσια περιουσία.

► Η καλύτερα κρατική.

► Αύξηση στον τζίρο των καπιταλιστών του τουρισμού. Και, φυσικά, οι εργαζόμενοι σ' αυτόν ΔΕΝ πήραν το (περιβόητο) κομμάτι της πίτας.

► Βλέπεις η «αύξηση» που δόθηκε απ' την κυβέρνηση φτάνει μέχρι τυρόπιτα (με... λίγο τυρί), ούτε καν πιτόγυρο.

► Πείνα.

► Χ. Μύλλερ, «Μακμπέθ» (μετά τον Σαίξπηρ), μετάφραση Νατάσσα Σκουτζουλή, οδός Πανός, τεύχος 131, 2006.

► «Γειτονιές με ποδήλατο στην Αθήνα» - ακριβώς αυτό που μας έλειπε...

► Τα αδικήματα, λέει, του πλαστικού μέχρι το 2010 είχαν παραγραφεί. (Και) τότε ήταν δίκαιο κι έγινε πράξη...

► Το ζήτημα (για την Η. Διώτη) ΔΕΝ είναι «η Μαρία που παίρνει 500 ευρώ και ζει στο

νοίκι»...

► Η (ε)φτύνη του Πολάκη.

► «Ντρέπονται», φαίνεται, μια σειρά ιστοσελίδων και δε δίνουν το συνολικό αριθμό εγγεγραμμένων ανέργων για τον Γενάρη του 2019.

► Είναι, βλέπεις, άνω του 1 εκατομμυρίου και δημιουργεί (όπως και νάχει) άσχημες εντυπώσεις.

► Ε, όχι και αυστηρά τα πρόστιμα (www.ethnos.gr, 20/2/2019) 100 - 10.000 ευρώ σε καπιταλιστές φροντιστηρίων και ιδιωτικών σχολείων.

► Σε σύγκριση (με ποσά άνω των 300.000 ευρώ) με τα αποτελέσματα ελέγχων του ΣΔΟΕ.

► «Φύγετε να ανασάνει η Ελλάδα», είπε η μπόχα στη βρόμα.

► Ολο ανοίγει -εδώ και 2 μήνες- η πλατφόρμα επιδόματος ενοικίου.

► Το πού θα χιονίσει και πότε το μάθαμε. Το αν θα ζεσταθούν με παραμένει άγνωστο...

► Muckrakers.

► Ε, να μη συγχαρεί τους πιστούς υπηκόους του, Τσίπρα και Ζάεφ, ο Τραμπ...

► Μειώσεις φόρων από τον πρώτο μήνα υπόσχεται ο Κούλης. Σε επιχειρήσεις...

Η γλώσσα του σώματος που λένε. Ο ένας (Σολτς ζορίζεται και να χαμογελάσει, επειδή ψιλοβαριέται). Η άλλη (Φώφη) πετάει στον έβδομο ουρανό, επειδή -επιτέλους!- κατάφερε να συναντηθεί μ' έναν αξιωματούχο της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας.

► Σεις, ω συνήθη υποζύγια, «φάε σκατά, λαέ»...

► Είναι σοβαρή η δέσμευση...

► Εύσημα κυρ-Φώτη στους εφοπλητές.

► Εθνικό συναίσθημα αγαλλίσιας.

► Λέμε, τώρα.

► «Αλλά το μεγάλο θεμέλιο ήταν η απόκτηση των 100 αμερικανικών σκαφών τύπου "Λίμπερτυ" των 10.000 τόνων. Τα πλοία αυτά είχαν κατασκευαστεί κατά τον πόλεμο και μετά τη λήξη του παροπλίστηκαν. Μετά πολύμηνες διαπραγματεύσεις με την ελληνική κυβέρνηση η Ναυτική Επιτροπή των Ην. Πολιτειών ενέκρινε την 3η Ιανουαρίου 1947 την πώλησή τους σε Έλληνες εφοπλιστές αντί 60.000.000 δολαρίων, με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Αυτή η αγορά θεωρείται ότι υπήρξε η μαγιά της κατοπινής μεγάλης ναυτιλίας που έφερε το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο στην πρώτη παγκόσμια θέση. Και παρουσιάζει ιστορικό ενδιαφέρον πώς έγινε η κατανομή των 100 σκαφών μεταξύ των τότε εφοπλιστών. Αδελφοί Λιβανού 12 σκάφη... Σταύρος Νιάρχος 2, Χ. Πατέρας 2. Και ανά ένα σκάφος αγόρασαν οι εφοπλισταί: Σπ. και Στρ. Ανδρεάδης, Παν. Πατέρας... Γ. Κουλουκουντής... Ν. Γουλανδρής, Δ. Πατέρας... Π. Λεμός, Στ. Λεμός... Κ. Λε-

μός, Μ. Εμπειρίκος... Γ. Λεμός, Γ.Μ. Λιβανός... Ευγενία Ι. Χανδρή» (Σόλων Ν. Γρηγοριάδης, «Ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας, 1941-1974», αρ. 4, «Ν. Ζαχαριάδης: ο μοιραίος ηγέτης»).

► Ο.Ε.Ν.Ο.

► Κρίστε Π. Μίσιρκοφ «Za makedonskite raboti», πετσάτισσα να «Λιμπεράνι Κλουμπ», 1903.

► Η Γραμματεία Δράμας του ΠΑΜΕ μιλάει για «εργοδοτικά εγκλήματα στη βιομηχανία μαρμάρου της πόλης μας...», ενώ ο Ριζοσπάστης που αναδημοσιεύει μέρος της καταγγελίας της μιλάει για «ατυχήματα» την ώρα της δουλειάς, θανατηφόρο «ατύχημα», θανατηφόρο εργατικό «ατύχημα». Δεν τούρχεται του Ριζοσπάστη να γράψει «εργοδοτικό έγκλημα». «Εθνική αστική τάξη» είναι αυτή...

► Ο στίχος μου τον όγκο των ετών θα σκίσει και θα προβάλει βαρύς τραχύς μα κι ορατός ακόμη ως έφτασε μέχρι τις μέρες μας το υδραγωγείο που 'χαν χτίσει οι δούλοι κάποτε στη Ρώμη. (Β. Μαγιακόφσκι: «Προανάκρουσμα»)

► Filth of Eden.

► Δύο τα αριστερά σύμβολα της εποχής μας για τη Morning Star: η ίδια και ο... Κόρμπυν.

► Κάτω από εντελώς ξένες σημαίες.

► Στους 11 οι ανεξάρτητοι βουλευτές μετά την αποχώρηση των τριών από τους Τόρυδες.

► Να μην κάνει κι ο Λαφαζάνης το κομμάτι του;

► Προεκλογική περίοδος: εγγραφές, μετεγγραφές, επανεγγραφές.

► Και μόνιμα προγραφές.

► Γιατί η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδα.

► Α, ρε, Μπαρούφ, και ταινία σε κάνουνε.

► Παράταση του πλαισίου ενισχυμένης εποπτείας για την Ελλάδα.

► Πώς να μη νιώθουμε «εθνικά υπερήφανοι»;

Βασίλης

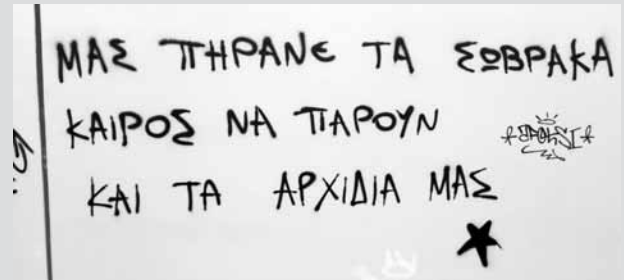
οι τοίχοι έχουν φωνή

Μας συγχωρείτε, εκτελούνται εργασίες συντήρησης στον ιστότοπο.

Σύντομα κοντά σας.

◆ Αυτό το μήνυμα βλέπει όποιος προσπαθεί να επισκεφτεί την ιστοσελίδα του εκ μεταγραφής υπηπουργού Θάνου Μωραϊτή. Ολως... συμπτωματικώς, η ιστοσελίδα του Μωραϊτή μπήκε σε συντήρηση και δεν είναι διαθέσιμη, μόλις ανακοινώθηκε η συμμετοχή του στην κυβέρνηση Τσίπρα. Η προσπάθεια κάποιου να κρύψει τις διαδικτυακές πομπές του, δηλαδή τα μπινελίκια που έχανε στον ΣΥΡΙΖΑ μέχρι πρόσφατα, πέρα από ενοχική, είναι και γελοία. Υπάρχουν τόσο ψηφιακοί «ρουφιάνοι» που τα ίχνη δεν κρύβονται με τίποτα. Σε κάποιες ιστοσελίδες αναπαρήχθησαν, οπότε μ' ένα απλό ψάξιμο μπορεί κανείς να βρει σχεδόν τα πάντα. Αυτή η ενέργεια του Μωραϊτή είναι απλώς μια ακόμα απόδειξη του... ήθους εκείνων που στρατολογεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο Μωραϊτής δεν είναι ο πρώτος ούτε ο μόνος. Είναι ένας ακόμα.

◆ Η φιέστα έχει τρεις διοργανωτές. Ο πρώτος δε χρειάζεται συστάσεις: είναι η Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, «ο Ινστιτούτο Ερευνών και Πολιτικής Στρατηγικής (ΙΝΕΡΠΟΣΤ)» και η Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών & Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο δεύτερος, το Ίδρυμα Φρίντριχ Εμπερτ, είναι μαγαζί του SPD, της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας, που πήρε το όνομά του από τον πρώτο σοσιαλδημοκράτη που έγινε καγκελάριος, το 1918, τον άνθρωπο που κατέπνιξε την εξέγερση των βερολινέζων εργατών το Γενάρη του 1919, και διέταξε τη δολοφονία της Ρόζας Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λίμπκνεχτ. Ο τρίτος διοργανωτής φέρει το... εξωτικό όνομα ΙΝΕΡΠΟΣΤ (Ινστιτούτο Ερευνών και Πολιτικής Στρατηγικής για την Ανάπτυξη και τη Διακυβέρνηση - ουφ!), μια ΜΚΟ που έχει στήσει η Λούκα Κατσέλη με την παρέα της, για να κάνει πολιτικό παιχνίδι. Όλοι αυτοί μαζί διοργανώνουν στις 4 Μάρτη μια φιέστα για να παρουσιάσουν Εκθεση με τίτλο «Ευμερία για όλους σε μια βιώσιμη Ευρώπη». Το γεγονός θα περνούσε απαρατήρητο, αν ο πραγματικός τίτλος της φιέστας δεν ήταν «Χτίζουμε την προοδευτική συμμαχία με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ». Γι' αυτό θα καταφθάσει στην Αθήνα ο Ούντο Μπούλμαν, θα μιλήσει και ο Παπαδημούλης, ενώ έχουν προσκληθεί ο Τσίπρας, η Φώφη, ο Σταύρος και ο Γιωργάκης. Ο Τσίπρας φυσικά θα πάει. Η Φώφη δε θα πάει, είναι σίγουρο. Για τον Θεοδωράκη δεν καίγεται κανένας, αν θα πάει ή όχι. Ο Γιωργάκης, όμως; Έχει προσκληθεί ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και οι συριζαίοι βάζουν στοίχημα ότι θα πάει. Και τότε θα ξαναφουντώσουν τα σενάρια, ότι ο Τσίπρας τα έχει βρει μαζί του για να τον στείλει στις Βρυξέλλες ως επίτροπο. Δεν έχει σημασία αν αληθεύουν αυτά τα σενάρια (οι Τσιπραίοι γενικώς δεν έχουν μπέσα). Σημάσια έχει η χρησιμοποίησή τους ως προεκλογικό εργαλείο.

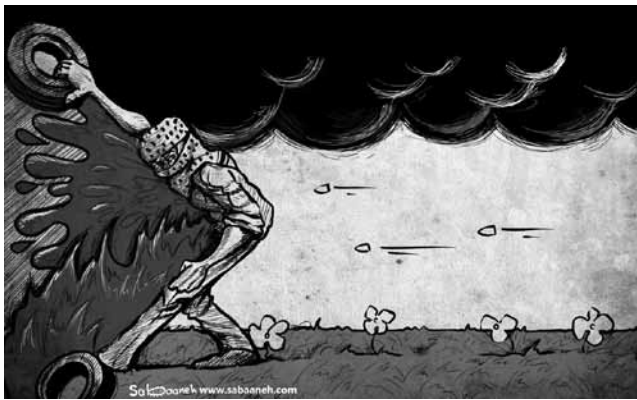

◆ Ουδέν σχόλιο, διότι η παράδοσή μας υπήρξε πάντοτε αριστοφανική. (Το σύνθημα σε τοίχο σχολείου στα Πατήσια).

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Η ισραηλινή ακαδημαϊκός Ναντέρα Σαλούμπ-Κεβορκιάν, σε ομιλία της στο πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης, αποκάλυψε ότι το Ισραήλ δίνει άδειες σε μεγάλες φαρμακευτικές εταιρίες να δοκιμάζουν τα φάρμακά τους σε παλαιστίνιους κρατούμενους στις ισραηλινές φυλακές, μετατρέποντάς τους έτσι -πέραν όλων των άλλων- και σε πειραματόζωα. Από την άλλη, οι ισραηλινές βιομηχανίες όπλων

μη επανδρωμένα αεροσκάφη προσφέρουν στους σιωνιστές ένα μέσο καταστολής που τους επιτρέπει να μηδενίζουν τις απώλειες για τους ίδιους, αφού δεν εμπλέκουν χερσαίες δυνάμεις για την καταστολή των διαδηλώσεων, ενώ οι ελεύθεροι σκοπευτές τους βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση από τους διαδηλωτές δολοφονώντας τους εκ του ασφαλούς.

Η «Μεγάλη Πορεία της Επι-

Ο Μένγκελε κατοικεί στο Ισραήλ

δοκιμάζουν νέα όπλα για την καταστολή διαδηλώσεων πάνω σε παλαιστίνιους νεολαίους, κυρίως στις γειτονίες της ανατολικής Ιερουσαλήμ.

Η Κεβορκιάν οδηγήθηκε σε αυτά τα συμπεράσματα με βάση πληθώρα στοιχείων που συνέλεξε στο πλαίσιο ερευνητικού έργου για το ισραηλινό Εβραϊκό Πανεπιστήμιο. Στην ομιλία της είπε χαρακτηριστικά ότι «οι παλαιστινιακές περιοχές είναι εργαστήρια» και τόνισε: «Η εφεύρεση προϊόντων και υπηρεσιών από τις κρατικά χρηματοδοτούμενες ιδιωτικές εταιρίες παραγωγής πολεμικού υλικού τροφοδοτείται από τα αμέτρητα στρατιωτικά σημεία ελέγχου και την καταπίεση των Παλαιστίνιων από τον ισραηλινό στρατό». Πριν από λίγο καιρό, ο παλαιστίνιος απεσταλμένος στον ΟΗΕ Ριγιάντ Μανσούρ είχε δηλώσει ότι οι σιωνιστές αφαιρούν συστηματικά κερατοειδείς αδένες και άλλα όργανα από τα σώματα των Παλαιστίνιων που δολοφονεί ο ισραηλινός στρατός στη Δυτική Οχθη, πριν τα παραδώσουν στους συγγενείς τους, σύμφωνα με καταγγελίες συγγενών αλλά και δεκάδες ιατροδικαστικές εκθέσεις.

Δεν είναι η πρώτη φορά που κάποιος ισραηλινός «υπεράνω υποψίας» αποκαλύπτει τις ναζιστικής έμπνευσης πρακτικές των σιωνιστών σε βάρος του παλαιστινιακού λαού. Ηδη

από τον Ιούλη του 1997, η δεξιά ισραηλινή εφημερίδα «Γεντιότ Αχρονότ» είχε δώσει στη δημοσιότητα στοιχεία από Εκθεση επιτροπής της ισραηλινής Κνεσέτ, σύμφωνα με τα οποία το ισραηλινό υπουργείο Υγείας είχε δώσει άδεια σε αρκετές φαρμακευτικές εταιρίες να δοκιμάζουν τα φάρμακά τους που βρίσκονται σε στάδιο ανάπτυξης και δοκιμών, σε παλαιστίνιους κρατούμενους. Τότε είχαν ήδη διεξαχθεί περισσότερες από 5.000 δοκιμές φαρμάκων!

Η μετατροπή των παλαιστίνιων κρατούμενων σε πειραματόζωα από τους σύγχρονους Μένγκελε συμβαδίζει με την άρνησή τους να παράσχουν οποιαδήποτε ουσιαστική ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε παλαιστίνιους κρατούμενους που πάσχουν από σοβαρές ασθένειες, τους οποίους αφήνουν να αργοπεθαίνουν. Στις 8 Φλεβάρη, οι διοικητικές αρχές των ισραηλινών φυλακών ανακοίνωσαν το θάνατο του 36χρονου παλαιστίνιου πολιτικού κρατούμενου Γιασέρ Χαμίντ Ιστέα, του δεύτερου νεκρού σε διάστημα τριών ημερών. Και οι δύο πέθαναν από βαριές ασθένειες, λόγω της άρνησης παροχής ιατρικής βοήθειας από τους σιωνιστές!

Το Ισραήλ είναι από τις χώρες που πρωταγωνιστούν διεθνώς στην έρευνα και το σχεδιασμό νέων όπλων, ενώ οι διαδηλώσεις του παλαιστινιακού λαού της Γάζας στο πλαί-

σιο της «Μεγάλης Πορείας της Επιστροφής» αποτέλεσε μια πρώτης τάξης ευκαιρία για τους σιωνιστές προκειμένου να δοκιμάσουν αυτά τα όπλα. Στα όπλα περιλαμβάνονται από μη επανδρωμένα αεροσκάφη που ψεκάζουν με δακρυγόνα τους Παλαιστίνιους που διαδηλώνουν δίπλα στα σύνορα του Ισραήλ με τη Γάζα, μέχρι σφαίρες τύπου «πεταλούδας», η χρήση των οποίων προκαλεί τεράστια τραύματα, πολλές φορές θανατηφόρα, στο σώμα του θύματος, καθώς ανοίγει κατά την είσοδο στο σώμα του καταστρέφοντας σε μεγάλη κλίμακα ιστό και κόκαλα.

Με τέτοιες σφαίρες δολοφονήθηκαν οι παλαιστίνιοι δημοσιογράφοι Γιασέρ Μουρτάζα και Αχμέτ Αμπού Χουσεϊν στη Γάζα, ενώ κάλυπταν τις διαδηλώσεις δίπλα στα σύνορα. Και οι δυο δέχτηκαν τις σφαίρες στην κοιλιακή χώρα με αποτέλεσμα να υποστούν ακατάσχετη εσωτερική αιμορραγία, ενώ τα βασικά τους όργανα σχεδόν κονιορτοποιήθηκαν. Σύμφωνα με μαρτυρίες ιατρικού προσωπικού των Γατρών Χωρίς Σύνορα, που περιθάλπει διαδηλωτές δίπλα στα σύνορα, τέτοια τραύματα δεν είδαν ούτε κατά τη διάρκεια της ισραηλινής εισβολής στη Γάζα το καλοκαίρι του 2014. Οι σφαίρες-πεταλούδα είναι ότι πιο θανατηφόρο έχει χρησιμοποιήσει ο ισραηλινός στρατός στη Γάζα μέχρι σήμερα, ενώ τα

στροφής» έχει λειτουργήσει ως ένα εργαστήριο δοκιμής σε πραγματικές συνθήκες της τεχνολογίας αιχμής στον τομέα των οπλικών συστημάτων, προσφέροντας στο Ισραήλ πολύτιμα δεδομένα. Αυτά τα δεδομένα παρέχουν ασφαλή συμπεράσματα στις ισραηλινές εταιρίες που αναπτύσσουν αυτή την τεχνολογία, σχετικά με την αποτελεσματικότητα της, ενισχύοντας τη θέση τους στο διεθνές εμπόριο όπλο. Η εταιρεία ISPR, που κατασκευάζει έναν τύπο μη επανδρωμένου αεροσκάφους, που χρησιμοποιεί ευρέως ο ισραηλινός στρατός στη Γάζα, διαφημίζει το συγκεκριμένο όπλο στην ιστοσελίδα της γράφοντας ότι αποτελεί μια «έξυπνη» λύση για καταστολή διαδηλώσεων, βασισμένη σε τεχνογνωσία που έχει προκύψει από χρήση σε πραγματικές συνθήκες!

Η κτηνώδης καταστολή του παλαιστινιακού λαού στη Δυτική Οχθη και οι πολεμικού τύπου επιθέσεις στη Γάζα δεν αποτελούν μόνο μια επικερδέστατη επιχείρηση για την ισραηλινή βιομηχανία όπλων, αλλά και ένα πεδίο έρευνας και δοκιμής νέων και πιο αποτελεσματικών όπλων. Η καταστολή και οι δολοφονίες Παλαιστίνιων χρησιμοποιοούνται ως μέσο διαφήμισης της αποτελεσματικότητας των προϊόντων της ισραηλινής πολεμικής βιομηχανίας.

βαθύ κόκκινο

Βαρβαρότητα και υποκρισία

Ενας ακόμα «ντελιβεράς», ο δεύτερος το τελευταίο διάστημα, ξεψύχησε στην Εντατική κάποιου νοσοκομείου. Θύμα «του επαγγέλματος» κι αυτός! Δηλαδή, της καπιταλιστικής ασυδοσίας, ενάντια στην οποία χρόνια τώρα κραυγάζουν συλλογικότητες αυτού του χώρου. Πλην όμως, φωνή βοώντων εν τη ερήμω.

Τώρα που τα περιστατικά συνέβη να συμπέσουν (δύο νεκροί στην άσφαλτο, ένας ξυλοκοπημένος άγρια από το αφεντικό), εμφανίστηκε και η υποκρισία. Μέχρι και η ΓΣΕΕ έβγαλε ανακοίνωση, για να ζητήσει «τη λήψη άμεσων μέτρων με ισχυρή νομοθετική και συντονισμένη συλλογική προσπάθεια, ώστε να μην ξαναθρηνησουμε θύματα και να υπάρξουν αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας στον κλάδο». Προηγήθηκαν δακρύβρεχτα σχόλια από... ευαίσθητες πένες που έγραψαν για «τα παιδιά που μας φέρνουν την πίτσα ή τη μακαρονάδα, βρέχει χιονίσει», καλώντας μας να «ρίξουμε μια ματιά σ' αυτά τα παιδιά». Λες και πρόκειται για άτομα με ειδικές ανάγκες και όχι για εργάτες ενός συγκεκριμένου κλάδου.

Σε λίγο όλα θα ξεχαστούν. Όπως είναι ξεχασμένα τόσα χρόνια τώρα. Το πολύ να διαβάσουμε μερικά ακόμα δακρύβρεχτα λόγια την παραμονή και την επαύριο της 11ης του Απριλίου, που έχει κηρυχτεί 24ωρη απεργία του κλάδου.

Κι όταν όλα θα έχουν επανέλθει στην «κανονικότητα», δηλαδή στην υπερεκμετάλλευση και την εγκληματική αδιαφορία για την υγεία και τη ζωή αυτών των εργατών, θα δούμε τις μαφιόζικες εργολαβικές εταιρίες να απλώνονται στον κλάδο και να αναλαμβάνουν το «ντελιβερι» εργολαβικά για λογαριασμό πολλών εργοδοτών ταυτόχρονα. Ετσι, ο «ντελιβεράς» θα μοιράζει ταυτόχρονα τα σουβλάκια της «Σουβλακερί» και τις πίτσες του «Ουόμο Ιταλιάνο». Και δε θα έχει να κάνει με τα αφεντικά αυτών των μαγαζιών, αλλά με τον εργολάβο.

Τι σημαίνει εργολάβος το ξέρουμε. Το έμαθε καλά όλη η Ελλάδα όταν κάποιοι μπράβοι επιτέθηκαν με βιτριόλι στη συνδικαλίστρια του χώρου της εργολαβικής καθαριότητας Κ. Κούνεβα, με σκοπό να τη σκοτώσουν. Αυτό δεν εμπόδισε τη ΓΣΕΕ να δώσει την καθαριότητα των γραφείων της σε εργολαβική εταιρία. Ούτε το κράτος να κάνει το ίδιο σε δικές του δομές (υπουργεία, νοσοκομεία κτλ.).

Στο μεταξύ, ένας μετανάστης από τη Νιγηρία ξεψύχησε στο Α.Τ. Ομόνοιας, όπου είχε μεταφερθεί για άγνωστο λόγο. Η γυναίκα του τον αναζήτησε στο Τμήμα και οι μπάτσοι της είπαν ότι δεν είναι εκεί, ενώ ο άνθρωπος ήταν ήδη νεκρός! Μέρρες μετά, ανακοίνωσαν ότι πέθανε από παθολογικά αίτια, τα οποία -όπως τυχαίως!- προέκυψαν ενώ ήταν κρατούμενος στο Τμήμα.

Μερικά χιλιόμετρα πιο κάτω από την Ομόνοια, στη Νίκαια, ομάδα μπάτσων της ΔΙΑΣ ξυλοκόπησε άγρια δυο μετανάστες από το Πακιστάν, που κάθονταν μέσα στο αυτοκίνητο του αδελφού ενός από τους δύο! Τους υποπτεύθηκαν, λέει, για ληστεία. Παραμύθια. Οι άνθρωποι τους είπαν τίνος είναι το αυτοκίνητο, αλλά οι ένστολοι χρυσαυγίτες βρήκαν την ευκαιρία να βγάλουν το φασιστικό-ρατσιστικό τους μένος. Είχαν καιρό φαίνεται να απολαύσουν έναν ξυλοδαρμό έγχρωμου και αλλοθρησκου. Στο Τμήμα, ο ένας από τους ξυλοκοπημένους έκανε το λάθος (πού να ξέρει ο άνθρωπος;) να πει ότι θέλει να υποβάλει μήνυση. Σε λίγο βρέθηκε ο ίδιος τυλιγμένος σε μια κόλλα χαρτί, οδηγήθηκε στο κελί όπου έβγαλε το Σαββατοκύριακο και τη Δευτέρα κατευθείαν στο αυτόφωρο για... αντίσταση!

Υπήρξαν και πάλι κάποια δημοσιεύματα, διατάχτηκε και μια ΕΔΕ (έχουμε... αριστερή κυβέρνηση πλέον) και τα πάντα... διευθετήθηκαν. Τα υπόλοιπα θα τα αναλάβουν τα δικαστήρια. Αφού ο μετανάστης «αντιστάθηκε», ευλόγως φέρει τραύματα που προέκυψαν στην προσπάθεια των αστυνομικών να τον «δεσμεύσουν». Άντε να του μετατρέψουν την «αντίσταση» σε «απειθεία», για να πέσει στα μαλακά. Ετσι, οι βασανιστές του θα βγουν λάδι. «Τη δουλειά τους έκαναν».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνια συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση